

Em Đúng Là Đồ Du Côn !

Contents

Em Đúng Là Đồ Du Côn !	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	8
3. Chương 3	16
4. Chương 4	21
5. Chương 5	22
6. Chương 6	25
7. Chương 7	29
8. Chương 8	35
9. Chương 9	38
10. Chương 10	47
11. Chương 11	52
12. Chương 12	62
13. Chương 13	78
14. Chương 14	90
15. Chương 15	93
16. Chương 16	101
17. Chương 17	108
18. Chương 18	114
19. Chương 19	120
20. Chương 20	127
21. Chương 21	128
22. Chương 22	135
23. Chương 23	138
24. Chương 24 - End	139

Em Đúng Là Đồ Du Côn !

Giới thiệu

Chúc các bạn đọc truyện vui vẻ. .

1. Chương 1

- Nhanh lên em.....!

.....

- đại ca ... chúng nó kia... (thở hển hển)

- nhanh, bắt chúng nó lại...

1 nhóm gần 10 người đang đuổi theo 2 đứa trẻ 1 nam 1 nữ tầm 18,20 tuổi gì đó.

- (chạy,thở hộc hộc hộc hộc...)bọn kia sao mà đuổi rai như đĩa vậy , chết rồi chúng sắp đuổi tới mình rồi 2 ời. bị گیر mà bị bắt được chắc chắn sẽ được hưởng 1 kết cục chết chóc. (vừa chạy cô nhỏ vừa nói)

- chỗ này, chôn vào đây. (ng con trai nói)

.....suyt.....!

thở)... đ...â...u r ô i. bọn.... chúng đâu rồi...??????? hình như chúng biến mất rồi đại ca(1 tên trong số đó nói)

- thẳng ngu!!!! chúng chôn ở đâu đó thôi, tìm, phải tìm bằng được, để tao tìm thấy thì không sống sót nổi qua đêm nay. tìm đi chúng mày còn đứng đó làm gì.

- dạ.!(cả đám đàn em đồng thanh)

.....(sau 1 hồi tìm kiếm)

- k thấy ở đây thưa đại ca..

- Mẹ. (tên đầu sổ chữ)phải tìm bằng được. sang kia nhanh.

.....

- phù!!!! may là chúng k tìm thấy.(cô bé nói, tìm vẫn còn đập thịch thịch)

- hừ! chúng ta đi thôi.(ng con trai)

- hôm nay may quá tí thì bị đánh chết..hic hic.

- e còn nói àk, lần sau đừng có mà gây với bọn đó, k phải vừa đâu.

- e biết rồi (cười). nhưng mà, nhìn bọn chúng mấy chục thằng con trai(có 10 thằng mà nói chục thằng) đi bắt nạt 1 đứa con gái. k nhìn thấy thì thôi đã thấy ls mà k giúp đc.chương mặt k chịu nổi.(mặt tức giận)

- gớm anh hùng nhĩ!!!!!!!!!!!!(mĩa mai)

- tất nhiên...(vênh mặt tự sướng)

- tí thì bị giết chết còn to mồm àk. lần sau tốt nhất tránh xa ra nếu muốn bình yên, a mà k đến kịp thì e bỏ mạng tại đây luôn rồi.giờ còn tự đắc hả.

- hờ hờ (cười) đc rồi a 2 đừng giận

- làm sao k giận. (mặt tức)

- đc đc rồi. xl 2 mà. e hứa với 2 sẽ rửa thân lau hơn.hì hì

- còn có lần sau nữa sao.(mặt hầm hầm)

- đưa 2 thôi mà.

- hừ... hừ.

- thôi 2. đừng vậy mà. (chấp tai vào vái vái. mặt đáng thương)

- tha cho e...(và rồi 2 ae khoác vai nhau đi về)

*,(tại phòng trọ của 2 ae)

- về tới nhà mới biết mình hã còn sống.(vớ lấy cốc nước trên ban tu 1 hơi)

- muốn yên thân ở nơi này thì e đừng gây chuyện. chúng ta chốn lân nay k biết la bao nhiêu lần rồi đó. vừa đặt chân đến đây e muốn lại phải chốn nữa hã? a thì chưa đâu.

- ha ha (cười to). biết rồi mà 2. thôi đi ngủ nào, ngày mai ae ta đi làm ăn.

- ừh, ngủ thôi, mệt rồi - 2 ngủ ngon.

- ngủ ngon.....

.....

*,(tại 1 nơi khác)

- cái gì!!!!!! ba mẹ cậu muốn cậu ra hà nội sống với họ_(1 cậu con trai nói)

- ờh. thật là điên, ra đó rồi thì con gì ý nghĩa cuộc sống tự do nữa. (hắn)

- nản!!!!!!!!! cậu đi rồi nhóm mình còn gì vui nữa, mà đang yên họ bắt cậu ra hn sống vậy?.(1cậu khác nói)

- thì tại vụ vừa rồi đến tai bm mình,thế là họ bắt mình ra hn sống để quản giáo.

- cũng tại cậu, nếu k đánh con nhà ng ta tí mất mạng thì bm cậu sao biết.(1 cậu khác)

-hừ.. ôi.....ôi....., bức thật, khỉ giở.(hắn dấm tay mạnh vào tường)

*,(sân bay 8h sáng). chuyến bay từ SÀI GÒN ra HÀ NỘI.

- (1 cậu đập vai hắn). bọn mình sẽ thỉnh thoảng ra đó thăm cậu. (cười)

- ừh, nhớ đó.(hắn)

- ra đó rồi đừng quên bọn này.(1 cậu khác)

- quên sao được những thằng phá phách như các cậu.

- gì.(1 cậu khác nói và dấm vào bụng hắn) 1 mình cậu là thằng phá phách khiến bọn này luôn phải đi sau dọn rác.

- ha....ha....ha...ha... (cả đám cùng cười)

chuyến bay từ SÀI GÒN_HÀ NỘI chuẩn bị cất cánh xin mọi ng hoàn tất thủ tục để kịp giờ bay.

- hời(thở dài).... đến giờ rồi.(1 cậu nói)

- vui vẻ nhé. thôi đi đi k muộn. (1cậu khác)

- giữ gìn sức khỏe, ra tới hn phone cho tụi này. (cậu khác)

- ok! thôi mình đi đây.(k ai bảo ai mặt cả đám ủ xiu)

tít tít..(điện thoại hắn kêu). ông già gọi hắn nói

- con nghe.

-

- con đang chuẩn bị lên máy bay rồi.

-

- vâng. chào ba. (mặt chán nản)

- thôi mình đi đây.

- tạm biệt.(cả đám bạn đồng thanh)

- bye..bye... rồi hấn đi vào trong tay vẫy vẫy bạn hấn.

*, (quay lại với cô bé bị đuổi bắt tối hôm qua)

- hôm nay mình chẳng tìm đc việc gì, chán quá.đất hn này khó kiếm việc vậy.(mặt ủ rũ)

- reng...reng..reng.. (diện thoại nó kêu). e nghe nè 2. (anh 2 của nó)

- e đang ở chốn nào thế?(2 nói)

- hồ gươm. (trả lời cộc lốc vì tâm trạng đang buồn mà)

- ok.

..... (1 lúc sau)

- nè. nhóc..(cười)

- nó quay lại nhìn nhưng k trả lời mặt vẫn vậy.

- sao vậy???(2 nói)

- đi cả buổi mà chẳng đc việc gì. (trả lời 1 cách mệt mỏi)

- hì hì.. a thì tìm dc rồi.(vui vẻ)

- thật hả? việc gì thế 2. (mặt tươi hơn)

- ak! a gặp 1 ng, a giúp ng đó, rồi nc xã giao, a bảo đang đi tìm việc làm vậy là ng ấy hứa cho a 1 cv. (cười tươi)

- có người tốt vậy sao.(mặt đang hớn hớ thì ỉu xuống). còn e thì chán.?(thở dài)

- 2 cười. đừng lo mai lại đi kiếm. đất hn rộng lớn mà nhóc.

- hì hì... (nó).. về thôi hôm nay phải ăn mừng 2 tìm đc việc.

- ừh, về thôi.

- 2 ae vui vẻ cười đưa ra về.

*, (tại sân bay HÀ NỘI)

- trời ơi!!!!!! cái đất hà nội oi nóng này. (than thở). hấn đang nhìn ngắm xung và:

con trai...(giọng 1 ng đàn ông trung tuổi nhưng rất men, rất lịch lãm đang đứng trước 1 chiếc xe ô tô sang trọng vẫy tay gọi hấn.

nhìn thấy ng đó mặt hấn càng ỉu hơn k khác hì cái bánh đa ngam nước.

- vâng. trả lời lại 1 cách khó nhọc

- lên xe đi (ông nói)

- trên đường đi

- thế nào hn đẹp phải không? (ba hấn)

- đẹp cái gì con chỉ thấy nóng phát ngột thở (mặt hậm hực)

- (ông cười). từ từ rồi con sẽ quen.

- cả hai k nói thêm câu gì nữa im lặng cho tới khi về đến nhà hấn.

*,(tại nhà hấn).

- chào ông chủ.(ng đàn ông này chắc tuổi ba hấn)

- ông gạt đầu lại với ng đó. để ba giới thiệu cho con biết. đây la bác Minh quản gia của nhà chúng ta.

- hấn chẳng thèm quan tâm cúng k thèm nhìn. mặt vác lên nhìn sang chỗ khác.
- chào cậu chủ bác lễ phép cúi đầu.
- mặt vẫn tỉnh bơ, phớt lờ.
- ba hấn tát nhẹ hấn vào đầu bởi có hành động bất kính đó làm hấn mặt nhăn lại cau có.
- ba này .(vừa xoa đầu vừ nói mặt nhăn như quả táo tàu)
- đc rồi vào nhà đi.
- bác mình sách đồ cho hấn cùng vào nhà.
- chào con trai (mẹ hấn)
- chào mẹ yêu quá àk nhầm yêu quý yêu quý (hấn chêu mẹ)
- mẹ lườm yêu hấn rồi nói: con đó...(cười)
- ngồi xuống đi. (ba hấn nói)
- mời cậu chủ dùng.(b.minh)
- uống đi át rồi lên phong nghỉ ngơi cho đỡ mệt.(mẹ hấn)
- hấn tu 1 hơi. nước hn chẳng ngon. (hấn cố tình nói vậy)
- bm hấn chỉ nhìn, cười.
- bà nội đầu mẹ yêu quá.
- nè con muốn ăn đòn hả? sao giám gọi mẹ thế. (bả mắng yêu)
- hì. thì con vẫn gọi vậy còn gì. (cười)
- vợ vẫn.(mẹ hấn mắng)
- bà nội đi có việc tối mới về.(ba hấn)
- con tai ta àk! giờ ở đây không đc như ở sg nữa hiểu chưa?
- chưa con chẳng hiểu gì.(hấn cố tình chêu ba hấn)
- ba quát hấn 1 cái. con k đc chơi bởi mà phải chịu khó học hành, nghe lời ta nếu muốn thẻ rút tiền mở 24/24 (ông cười đắc ý)
- cái gì mang cả chuyện đo ra dọa nữa sao, đúng là mẹ yêu quá, bố yêu tinh (hấn nghĩ) hậm hực k thèm nói.
- con có nghe đơ k đấy (ba hấn)
- rồi. đơ lắm rồi thưa ba.(mặt đỏ lên vì tức)
- tốt, thôi con lên phòng mình đi lầu 3 phòng 2. bác mình sách đồ cho nó (ba nói)
- dạ.(b.minh)
- hấn đang bực mình đi lên cầu thang đậm âm ầm.
- bm hấn buồn cười vì tính tre con của hấn. - mở cửa phòng bước vào. trà cũng đc đổ chứ, so với can biệt thự 2 tầng rộng thênh thang và đẹp của hấn ở sg thì can phòng này gọi là tạm đc. (hấn suy nghĩ trong đầu)
- để tự tôi làm (hấn nói khi thấy b.minh đang chuẩn bị xếp đồ cho hấn)
- vâng thưa cậu
- xuống đi (nói như vậy với ng lớn àk)
- dạ.
- *, (nhà nó, đúng hơn là phòng trọ)

- trà..!!!!!!!!!!!!!! nhóc hôm nay đãi 2 món gì đó?? - hôm nay chúc mừng 2 tìm đc việc làm, tất nhiên sẽ có những món đặc biệt .(cười)

- vậy thì nhanh lên, 2 đãi rồi đó nhóc.

- yes...!.hehe

- 2 xoa đầu nó

- hì hì (nó cười sảng khoái)

.....

*, (tại nhà hấn)

- cốc cốc. thưa cậu chủ đã đến giờ ăn cơm. mời cậu xuống dùng. (b.minh)

- biết rồi.(từ trg phòng hấn nói ra lời cốc cốc, thô thiển)

- dạ (b.minh)

- con zai ăn cơm thôi (ba hấn nói khi nhìn thấy hấn đang bước vào nhà ăn)

k nói gì cứ thế vào bàn ngồi

- lâu lắm rồi cả nhà ta mới ăn cơm chung thế này (mẹ hấn vui vẻ nói) (gd nó bm 1 nơi con 1 nơi nên chẳng mấy khi đc ăn cơm chung)

- con ăn cơm 1 mình quen rồi, ăn cơm chung chẳng thích.

- cái thằng này..(mẹ hấn)

(ba cười) - thôi nào ăn cơm đi.

.....

*,(nhà nó).

- ăn cơm thôi 2 ới.

- goa goa!! đãi quá(xoa bụng) trùi trùi món gì mà thơm thế, nhức hết mũi.(2)

- hì hì... ăn thôi 2, 2 ăn đi ăn xem tài nghệ của em ra sao. (mặt vui)

- ờm...ờm... chà ngon ghê (vừa ăn vừa nói)

- ngon lắm k 2.(thích thú vì đc khen)

- ngon lắm.(nhai nhồm nhoàm). nhóc ăn đi sao cứ nhìn a vậy.(gấp thức ăn vào bát nó). ăn đi.

-2 ae cùng ăn cùng cười.

nào 2 chúc 2 tìm đc công việc và từ giờ ae ta sẽ có tiền tiêu.ha..ha . cục.

- đc. chúc. cục.

..ha....ha.. 2ae vui vẻ ăn uống.

*,(buổi tối, nhà nó).

- sao vậy nhóc muộn rồi vào ngủ đi.(nó đang ngồi ngoài hiên)

- e chẳng ngủ đc, e thấy buồn. (mặt nhăn vào)

- gì chứ..

- e thấy nhớ cha mẹ quá (bắt đầu rơm rớm nc mắt)

- thôi nào nhóc, cha mẹ k muốn thấy ch ta buồn thế này đâu.(a ngồi bên cạnh khoác tay lên vai nó an ủi)

- òa.....òa. thế là nó khóc to hơn.

- trời ăk! đừng khóc nữa. nín đi nào. (nó vẫn khóc)

-trẻ con quá đi mất, nín đi. a cố dỗ dành nó. nín nào e đúng là trẻ con. (cười)

- chẳng phải 2 vẫn gọi e là nhóc đó thôi.(nó cười)

ha...ha..a cũng cười. ừmm, nhóc..! đc rồi vào ngủ nhé, ngày mai 2 còn đi làm. (2 xoa đầu nó)

- vâng!!

.....

*(nhà hấn).

-cốc cốc.. con ngủ chưa? (mẹ hấn)

- chưa mẹ, mẹ vào đi, cửa k khóa. (hấn đang ngồi đọc sách gì đó)

- muộn rồi hấn chưa ngủ sao? . mẹ ngồi xuống ghế gần bàn hấn đang đọc sách)

- hấn để sách xuống),. k quen, khó ngủ mấy cả ở sg thường thì 2h đêm mới la h đi ngủ của con.

- cái gì! 2h đêm.

- vâng, mà có khi còn muộn hơn, hấn trả lời mẹ lưu loát

- trọi ăk. thế con làm gì tầm đó mới ngủ?

- thì đi chơi. (trả lời k cần suy nghĩ)

- mé đánh hấn 1cái vào tay. cho con tự do đúng là sai lầm mà, cũng may từ giờ k có ch đó nữa.

- con cũng chẳng thích như thế.(có vẻ hấn biết điều)

- tốt, con phải ngoan va biết điều (cười)

- mẹ hiểu nhầm rồi). k có 4 tên bạn con ở sg thì ý nghĩa gì, chơi chẳng thụ vị.(hôn nhiên trả lời mẹ)

- con.., trời ăk., thăng hư thân.(mẹ mẩn yêu thôi)

- hê hê... mẹ yêu quá này.?(mặt gjan gian)

- gì nào?

- hay cho con về sg đi con chẳng vui khi ở đây, mà k vui hay phát bệnh suy tim lắm, nv k tốt cho con đó mẹ.(mặt giả vờ ồm ồm)

- thôi đi a, mau quên ý nghĩ đó đi. bệnh của con liên quan gì tới vui hay buồn.

- ai bảo k, liên quan nhiều lắm.

- nè con zai, lần này về đây rồi thì đừng mong đc về sg sống. (cười)

- mẹ.....(lũng lự)

- mẹ nói rồi mà.

- thế thì ít nhất thỉnh thoảng cũng phải cho con về thăm bạn thăm bè chứ (mặt bùn)

- đc.

- thật hả? vậy mai về thăm luôn nha mẹ, 1 tuần saucon lại ra hn (hì hì)

- ông tưởng ăk, con sẽ đc về thăm bạn nếu làm tốt mọi việc, học hành cẩn thận điều quan trọng là k gây ch phiền phức cho bm thì chắc chắn con sẽ đc về.

- gì hả mẹ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! con k thích học đâu.

- vậy mẹ sẽ phải nói xl con zai zăng k bao giờ con đc đặt chân về sg.(nhìn lém lỉnh)

- ôi zzzời ăk. mẹ đúng là mẹ yêu quá mà. (mặt xị)

- ha...ha.. vì thế con cố mà lo học đi.

2. Chương 2

2 mẹ con đang nc thì ở dưới nhà!

- lão phu nhân đã về (bác minh)

- ừm ừm.....(bà bước vào nhà ngồi xuống ghế phòng khách)

- uống một ngụm nc. cháu ta đâu rồi(bà biết nó về từ sáng)

- dạ trên phòng của cậu chủ ạk, để tôi lên gọi cậu xuống.

- ừh.(cười). bà tuy ngoài 60t ừi nhưng mà bà nhìn vẫn trẻ.

- thưa cậu chủ lão phu nhân đã về.

- bà về rồi đó. xuống chào bà đi con zai, mặt tươi tỉnh lên nào.

- vùi gì đc cơ chứ mẹ

- cười. xuống thôi.

- nội.....nội ơi. chạy tới chỗ nội, (hắn nghịch ngợm bên ngoài nhưng về nhà hắn ngoan và lệnh giỏi lắm còn cả lưng lịu nữa).

- nội cười. trời ơi thằng cháu đít nời đít xoong của nội, nhớ cháu quá (hôn, ôm tç)

(lưng lịu) con cũng nhớ nội lắm nè. (rúi đầu vào vai nội)

- ta nhìn xem (ngắm ngía). 2 năm k gặp con đã lớn hơn nhieu rồi.(cười)

- nào ngồi đi.(nội nói). 3 ng cùng ngồi xuống hắn ngồi cung nội, mẹ hắn ngồi bên đối diện.

- nội khỏe k nội? (hỏi ngọt lịm như mật)

- nội khỏe, con ở trg sg vui k?nhìn con thế này thì khỏe lắm.(nội chêu)

- vâng ở sg con vui, con khỏe,nhưng về đây k vui k khoe đc đc nữa.(phụng phịu)

- sao vậy con?

- con buồn lắm!!!!!!!

- sao thế con gặp ch gì hả?nói nội nghe. (nội lo lắng)

- vâng, nội biết con bị bệnh, bị giờ buồn là bệnh phát tán nhanh lắm, cứ buồn thế này thì con.... (ngập ngừng k nói tiếp). (hắn hồi nhỏ bị suy tim chữa trị nên cũng giảm bớt bệnh, ngưng k hoàn toàn khỏi)

- nội biết, nội biết... nhưng... ý con là?

- này, con đừng có mà vớ vẩn trc mặt nội (mẹ đe)

- sao lại vớ vẩn,(nội bênh hắn) con cứ để cháu ta nói (có mỗi thằng cháu nên nội yêu quý nói đã man)

- đc nội bênh hắn thích thú kể lể:- dạ, con nhớ sg, nhớ bạn bè ở đây con sống ơ đây quen rồi, ra đây khí hậu khác nhiệt, bạn bè k có, buồn nv chịu sao đcj (mặt tội hết cỡ)

- nội cười: thằng cháu ta! rồi vài ba bữa con sẽ quen thôi mà

- hắn giả vờ đang thương. nội k thương con muốn con chết đây mà.

- nội sao lại muốn con chết(nội giận), đc rồi con cứ ở đây chơi với nội vài tháng, rồi nội sẽ bảo với bm con cho con về sg.

-nhưng nội ơi.....

- hay con k thích ở đây với nội.(nội giả vờ giận)
- thấy nội giận hấn đành vội nói. đầu có, con nhớ nội chết đi đcj(trg đầu nghĩ cổ găng 1,2 tháng còn hơn ơ đây cả đời.)
- nội gật đầu. ngoan! h muộn rồi về phòng ngủ đi mai nội dẫn con đi ngắm đất hn. (nội trên 60t nhưng phong độ lắm như mới 40 vậy, rất đẹp lão)
- vâng, (thơm nội) chúc nội ngủ ngon. chúc mẹ ngủ ngon.
- mẹ hấn gật đầu cười.
- con cũng ngủ ngon. (nội nói với hấn)
- cười lại với nội và bc về phòng.
-
- mẹ cũng lên phòng ngủ sớm đi k mệt. (mẹ hấn nói với nội)
- ừh con cũng đi nghỉ đi, mà chồng con đi đâu rồi. (vì từ lúc về nội k thấy ba nó)
- dạ, có chút chuyện ở cty nên a ấy ăn tối xong đã đi rồi ăk.
- thế hả. thôi ta đi nghỉ đây.
- vâng, mẹ ngủ ngon!
- con cũng thế!
- 11h tối:
- mình về rồi (mẹ hấn nói với ba hấn)
- sao mình vẫn chưa ngủ? muộn thế này.
- e đợi mình.(cười)
- ba hấn cười lại (họ hp mà). đi nghỉ thôi.
- vâng.
- *, (sáng hôm sau)
- (ngấp). òa mệt quá đi mất, mấy giờ rồi nhĩ.hả aaaaaa 8h ui sao. vội vàng dậy, mình mệt quá ngủ quên.
- 2 ơi. 2 ơi. (k có ai trả lời)
- 2 đi làm rồi sao? có 1mảnh giấy trên bàn ăn nó lấy lên xem, 2 đi làm đây, khi nào dậy ăn sáng xong hăng đi tìm việc, 2 nấu cháo đó.
- (nó sung sướng:) yêu 2 nhất, đói quá, đi đánh răng phát nào!!
- bước chân ra khỏi nhà nó than, hôm nay đi tìm việc làm sẽ ra sao nhĩ, k biết nữa. (thở dài bc đi)
- *, (nhà hấn)
- chúng ta đi đâu đây nội (hấn)
- ưmmmm..... đi... shopping nhé!(cười tươi, nội teen thôi rồi)
- hả? nội đi shopping làm gì?
- mua đồ chứ làm gì.
- thật là. vâng (k mún kưng vẫn phải đi)
- con đi làm đây mẹ và cháu đi chơi vui vẻ, con dắt nội đi cẩn thận đó (mẹ cười)
- con biết rồi.

con đi làm đây mẹ (mẹ hấn nói với nội) - ừm con đi đi. (nội hấn)

- vâng con chào mẹ(mẹ hấn chào nội)

- con chào mẹ (hấn chào mẹ)

- xoa đầu hấn mẹ cười rồi đi làm.

.....

- chúng ta cũng đi thôi nào (nội nói)

-

-

- tại siêu thị : ngắmm đủ thứ, mua đủ thứ hết dãy này tới dãy khác nội thì cứ băng như tên như tên lửa con hấn thì mệt k thở nổi chạy theo nội đến chóng mặt. (sau 3 tiếng đồng hồ)

-nnnnnnnnnnnnnnn ộ ooooooooo..... ơ iiiiiiiiii.(hấn gọi nội khi nội đang hăng say ngắmm ngía đằng trc)

- nội quay lại. sao con? (cười)

- đi tới chỗ nội: con..mỗi chân quá rồi, tay cũng sắp rụng ra lun. (mặt bơ phờ nói khổ sở)

- hì hì bi giờ đi đâu.(nội cổ tình chêu hấn)

- thôi thôi (hấn vội nói). nội ơi trưa rồi về đi con mệt và đói lắm, mai ta lại đi há.(giọng ủi)

- nội cười, đàn ông đàn ang gì như con vừa mới đi đã kêu mệt.

- nội yêu dấu ơi!!! 3 tiếng đồng hồ mà mới đi hả ?(mặt nhăn)

- (nội hồn nhiên trả lời) : ừmm mọi khi ta đi có khi cả nửa ngày đó (ạc ạc đúng là gừng càng già càng cay, nội càng già nội lại càng khỏe,)

- con phục nội rồi (chắp tay bái phục). thôi nhe nội, về nhé nội. (cười đáng yêu)

- thì về, chiều ta lại đi (cười to)

-hả aaaaaaaaa!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! (mặt đàn)

- cuối cùng cũng kết thúc cuộc tra tấn shopping với nội, 2 bà cháu sách khá nhiều đồ ra xe bác.lâm tài xế nhà hấn chạy ra đỡ đồ cất vào xe.

- mời lão phu nhân, cậu chủ lên xe.

- ừm (nội), hấn k nói gì.

- trên xe nội kể đủ mọi ch hấn đau hết đầu vẫn phải nghe phải giả vờ cười dù chẳng hay tí nào.

*,(về phía nó)

- chán thế này! lại k tìm đc việc gì chán quá đi mất.(vừa nghĩ vừa băng qua đường k để ý và rồi:)

- á..... (nó)

- két két..... tiếng phanh xe (là xe của nhà hấn)

- bác lâm hết hồn do hoảng.

- nội. nội. nội ơi! k sao chứ ? (hấn hoảng hốt)

- hờ hờ! ... vẫn sống... (nội tím tái mặt mày vào thở gấp)

- k sao chứ nội

- lão phu nhân k sao chứ ạc? (b.lâm)

- ừm ờh k..k sao .

- hấn quát: bác lái xe thế nào đó hả?
- dạ xl cậu chủ tại có ng bang qua đường....
- hấn nhìn ra bên ngoài thấy nó 2 tay che mặt đứng chôn chân trc đầu xe. (cũng may bác lâm phanh kịp nên k có ch gì xảy ra, nhưng do sợ quá nó vẫn chưa nhúc nhích gì)
- để tôi xuống xem như thế nào. (b.lâm nói, khi thấy nó vẫn trg trạng thái đó)
- ừm (hấn)
- nè cô (k phản xạ). cô ơi. (k chút phản ứng)
- (suy nghĩ của nó: trời ơi mình chết rồi sao?? có ai đang gọi mình định bắt hồn mình đi hả? gì chứ mình mới sống đc chưa hết nửa cuộc đời mà đã chết rồi sao, sao lại đoán mệnh thế này mình ăn ở đâu tới nỗi, huhu 2 ơi, ông trời ơi, ông trời ơi...! (cứ che mặt nhắm tịt 2 mắt nghĩ)
- cô gì ơi, cô có sao k vậy. (bác lâm hỏi lại)
- nội ngồi trong xe ngó ra ngoài k hiểu làm sao nội nói: sao thế nhỉ?
- hấn cũng thấy lạ k bít làm sao. để con xuống xem thế nào (hấn)
- ừm con xuống xem sao đi.(nội)
- xuống xe tiến lại đó
- sao thế (hấn hỏi bác lâm)
- dạ tôi k biết (b.lâm)
- hấn nhìn nó ngó nghiêng rồi lay tay nó: này! (hấn nói).
- cô ta sợ quá mà chết đứng rồi hay sao (hấn nghĩ)
- này, này (hấn gọi lại, nó k hề phản ứng)
- bực mình hấn quát to: N.....À.....Y !(b.lâm cũng giật mình)
- hả! nó giật mình bỏ tay ra nhìn ngơ ngác.
- mở mắt to hết cỡ và rồi: 4 mắt chạm nhau
- hấn cũng hơi đứng hình 1 chút vài giây khi nó có đôi mắt to dễ thương.
- nó cũng bị cuốn hút vài giây vì hấn thật đẹp trai.
- rồi hấn hoàn hồn lên tiếng tc:
- cô k sao chứ?
- câu hỏi của hấn cũng kéo hồn và xác nhập lại
- àk ừm tôi tôi k sao.
- vậy thì tốt rồi , lần sau cô nhớ chú ý khi sang đg nhe (giọng b.âm)
- nó quay sang giọng nói đó: vâng. cháu xl ạk (lễ phép trả lời)
- hấn đứng khoanh tay rồi cất tiếng tiếp.
- k chết thì làm gì mà cứ đứng đực ra, định giả vờ ăn vạ hả?
- nó nghe cái giọng khó chịu của tên đó vừa phát ra quay sang nhìn. (nhìn thẳng vào mặt hấn)
- này tên kia, ăn nói cho cẩn thận, ai muốn an vạ hả? tôi sợ quá mới như vậy. a thôi mồm vừ thôi. (mặt giận)

- SỐC! (sốc sang chết). thối mồm ưh, đánh răng ngày 3 lần, xúc miệng bằng nc xúc miệng luôn trong trạng thái mồm thơm tho mà cô ta nói mình thối mồm. mặt hấn biến sắc nhìn dữ tợn kinh khủng, lạnh ớn ng. đáng bắn thẳng về phía nó.

- (thấy hấn cứ chằm chằm vào mình nó lên tiếng)

- nhìn gì, chưa thấy ai đẹp bao giờ hả? (vênh váo nói)

- hấn nghĩ: con quỉ này đang quá tự đắc rồi (cười khểnh nhếch mép)

- hừm..! cô biết có biết con khỉ tinh tinh k? trông cô... đẹp hơn nó chút đó.

- mây đen kéo đến ùn ùn sấm chớp ầm ầm đang giáng xuống 2 lỗ tai của nó. ng đẹp lừng danh (ở quê) như thế này mà so với con tinh tinh àk, mặt hấn có vấn đề thật rồi, tức quá.

- hấn nhếch mép cười đều 1 cái rồi quay đi lên xe.

- nó thì đang mãi tức giận suy nghĩ

- b.lâm cũng quay lên xe.

- hấn nói vọng ra ngoài:đứng đó làm gì còn k tránh ra cho xe tôi đi, đúng là đồ tinh tinh.

- tức đến nổi có thể giết ng ngay bây giờ vì 2 chữ TINH TINH .

- thấy vẫn k xê ra bác lâm bíp píp còi, nó hiểu ý cười cười rồi tránh sang bên cho ô tô đi. đi qua mắt nó đang hằm hằm sắc mùi thuốc súng, hấn cười đều như chêu ng nó (chêu thật chứ như gì nữa). làm nó thật sự muốn bán 1 phút àk mấy phút cho hấn chết luôn đi.

.....

- trên đg về vừa bực mình vì k tìm đc việc, xong còn tí gặp tai nạn, tức hơn nữa là đụng độ với 1 tên điên khủng vô lại, vừa đi vừa chửi lảm bảm suốt dọc đg làm ai đi qua cũng tưởng nó có vấn đề (điên đó)

(trên xe)

- (suy nghĩ của hấn) mồm thối ưh! k thể tưởng nổi con nhỏ đó dám bảo mình vậy đáng chết.

- nội thấy hấn có vẻ là lạ nội gọi.

- con. (k thấy hấn trả lời mặt dần ra, nội gọi lại). Bảo, Bảo con (bà đập 1 cái vào vai hấn khá đau)

- ui da. nội sao đánh con (xoa xoa)

- sao vậy, nghĩ gì mà cứ đơ ra thế con?

- àk, k có gì nội. (cười hì)

- nội nhìn cười.!

..... *, (tại nhà trọ của nó_buổi trưa)

- sao muộn vậy 2 vẫn chưa về nhỉ? (đang nghĩ thì có tiếng đt)

- reng...reng..(2 nó gọi)

- dạ e nghe nè 2!

- nhóc, a trưa nay k về, nhóc chịu khó ăn cơm 1 mình, tối a sẽ về. (rồi 2 cúp máy lun)

- mới buổi đầu tiên mà 2 đã bận vậy sao, k biết 2 làm gì nữa, chưa kịp hỏi đã cúp máy. hic.. thôi thì ăn cơm 1 mình vậy!!!!!!(mặt buồn).

*,(nhà hấn)

- lão phu nhân và cậu chủ đã về. (b.minh)

- mau giúp tôi mang đồ vào nhà .(nội nói với bác minh)

- dạ (bác trả lời).
- ôi mệt quá đi mất, mỗi như chân (ngồi sụp luôn xuống ghế phòng khách)
- nội cũng ngồi xuống, chiều lại đi nữa nhe con!! (nội chêu, cười)
- nội làm ơn nội tha cho con với, shopping con k có duyên đâu nội.
- thằng này nói chuyện nội chẳng hiểu. (uống ngụm nc)
- con nói là: con k thích đi shopping ghét lắm đó.
- thế thì ta đi cái khác . (cố tình dõn hấn)
- (mặt chán nản). đi đâu nội?
- thiếu gì hn nhiều nơi đi lắm đó đít xoong của nội! (cười)
- (mặt bùn) đít xoong của nội bực tới nơi rồi ..(chêu nội)
- ha.. ha.. sư cha mày, bực sao đc.
- bực, bực đc, bực dễ lắm (hấn làm nội cười đau ruột)
- 2 bà cháu cười đùa vui vẻ.
- dạ mời lão phu nhân và cậu chủ dùng bữa.(b.minh)
- ừm, ăn cơm thôi con.
- vâng,(2 ng vào phòng ăn) nội ơi trưa ba mẹ con k về ăn cơm sao? (ngồi xuống bàn)
- k con. thỉnh thoảng thôi, hôm nay chắc là nv.
- bác minh (nội gọi)
- dạ (bác trả lời)
- con trai và con dâu tôi có báo k về nhà ăn cơm k?
- dạ chỉ có ông chủ nói k về còn bà chủ(*b.minh chưa kịp nói hết câu thì mẹ hấn về, lên tiếng)
- con về đây rồi thưa mẹ (cười)
- chào bà chủ .(b.minh)
- bà gật đầu lại với bác minh.
- (nhìn thấy hấn chào). con chào mẹ !
- ừm! chào con. (mẹ trả lời lại)
- sao về muộn vậy con, thôi thay đồ đi còn ăn cơm.(nội)
- vâng, con thay đồ rồi xuống ngay ạk. (bà bước lên lầu)
- ừh, nhanh đi. (nội)
- (15p sau) thay xong bà xuống ngồi vào bàn, 2 bà cháu đang đợi cùng ăn cơm.
- hôm nay đi chơi với nội vui k con.
- hấn tỏ vẻ đáng yêu lẫn đáng thương: vui, vui lắm ấy mẹ, vui tới mức tí ngất (cái bộ mặt hấn nhìn bùn cười lém)
- ??? (bà k hiểu nhìn ngơ ngơ sang nội rồi sang hấn)
- nội cười .
- thôi ăn cơm đã.

.....

- vâng mẹ ăn cơm (mẹ nói với nội)

- nội gặt đầu

- mời nội, mời mẹ ăn cơm.(hắn)

-ăn đi (nội)

- mẹ cười)

-.....

*,(sang chiều_ 2h)

(nó)

- mệt quá đi mọi nơi mà k xin đc việc hay mình k có duyên với đất hn xinh tươi này (vừa đi vừa nghịch nọn tóc).

(hắn)

- dưới phòng khách mẹ hắn đang ngồi đọc báo, hắn đi từ trên lầu xuống .

- con muốn đi dạo bên ngoài 1 chút. (ngồi xuống)

- ừm bảo bác lâm đưa con đi (bà vẫn chăm chú đọc báo)

- k con muốn tự đi.

-(bà bỏ tờ báo ra nói). con đâu thuộc đg hn.?

- con lớn rồi mà, nếu lạc con sẽ gọi bác lâm đón.

- cũng đc vậy đi đi, đi cho quen dần.(cười)

- thế con đi nha mẹ. (đứng dậy)

- ô tô hay mô tô ??(mẹ hỏi)

- k, đi bộ mẹ!! (hì)

- ừh. tùy con.(cười)

- con chào mẹ.

- gặt đầu.

- rồi hắn đi.

.....

*,(hắn)

- (đang đi trên đg). chà chà! hn này ng chật nhà đông ghê! nhìn ngắm.

- hắn đang đi thì dừng lại trc 1 cái quán có tên : ONE tên quán cafe.

- ONE (hắn nói), đặt tên gì lạ vậy vào thử xem sao.

-hắn bc vào 1 nhân viên phục vụ cúi chào.

- chào quý khách !!

- hắn gặt đầu rồi tìm chỗ ngồi .(quán này khá đẹp và đông)

- nhân viên tiến lại chỗ hắn đang ngồi hỏi:

- anh muốn dùng gì ạk?

- 1 cafe đen k đg (sở thích của hần)

- vâng! (nv tả lời)

- ngồi mân mê ly cafe và nhìn ra bên ngoài(chỗ hần ngồi sát với lớp cửa kính trắng của quán dễ dàng nhìn đc ra ngoài). và hình như hần đã nhìn thấy gì đó làm hần chú ý. có phải k nhỉ ? là con khỉ tinh tinh cân sáng đung xe mình, đúng k ta? nhìn kỹ lại: chính xác là cô ta k nhằm đi đâu đc (hần nói nhỏ cho 1 mình mình nghe). đc lắm k gặp lại thì thôi nhưng đã gặp lại cô thì chắc chắn cô phải trả giá cho việc ăn nói láo toét với tôi, nghĩ rồi hần đứng dậy tính tiền và đi ra chỗ nó đang ngồi ở bên kia đg.

- nó đang ngồi ở 1 chạp xe buss (ngồi 1 mình) bên kia đg đối diện với quán cafe hần ngồi vừa nãy đang mãi suy nghĩ.

- hần tiến gần đến rồi cất giọng.

- Ồ đây chẳng phải con khỉ tinh tinh cân sáng sao, ng ta vẫn chưa bắt và nhốt cô lại àk? nguy hiểm thật đấy cứ thả giông vậy chắc sẽ có nhiều ng gặp sui sẻo.(hần đứng gần chỗ nó cách khoảng vài bước chân khoanh tay nói)

-(nó đang ngồi). tinh tinh, sáng nay, nguy hiểm, gì thế nhỉ? nói mình àk, lẽ nào, ai, hả chẳng nhẽ...! quay ngay sang nhìn. hồ.. hồ.. (mồm nó phát ra mắt ngạc nhiên xen tức giận). chính là hần , tên côn đồ, đáng ghét và có cái mồm mở ra là mùi thối bay khắp nơi (t.g biện minh:

ý nói là nói ra những lời nói khó nge chứ k phải mồm thối đâu)

- nó đứng dậy tiến gần tới chỗ hần, hần mặt vẫn vác lên nhìn ngửa mặt, chỉ muốn chém cho 1 cái rụng ngay xuống cho đỡ vênh vác.(nó nghĩ)

- này mồm thối! a đúng là chỉ cần thả ra thôi ng ta đã k nghĩ đc rồi đấy! (ha ha nó trả thù 1 cách xứng đáng)

- bây giờ thì thấy đại chưa, đang yên đang lành cảm mảnh xành vào ng có ngu k. biết là tổ kiến lửa mà còn thích chọc.

-(đến lượt hần tức). cô ta nói như thế là sao? phải tát cho cô ta vỡ mồm mới đc (hần nghĩ thôi chứ k đánh, hần k bao giờ đánh con gái, đối với hần như vậy thật nhục nhã)

- cái gì hả? cô bảo ai mồm thối. (mặt giận dữ)

- a chứ ai, hỏi ngu thế. (mặt tỉnh bơ)

- điên lắm nhưng cố kềm chế giữ phong độ, k thể thua 1 đứa con gái như này.

- vậy sao? ừh tôi thối mồm nhưng còn cô hôi thối cả ng. (ka ka hần thích thú với câu nói này)

- đến lượt nó giận tím mặt. này tên đầu k óc, mắt k trông kia, tôi k thù k oán gì với a, a chọc tức tôi là sao hả?

- này tôi nói cho cô biết tôi k dối hơi đi chợ.c tức cô (dễ dàng là chọc ng ta mà còn bảo k)

(nó k nói lại ngay mà nhìn hần 1 lúc, mặt nó gian gian cười đều, ghé sát gần vào mặt hần hơn làm hần giật mình nhưng vẫn đứng yên)

-..... thích...tôi...sao? (câu hỏi làm hần chết đứng ng). k ngờ đó mới gặp lúc sáng 1 lần mà thích đc luôn rồi, tôi biết tôi đẹp, tôi quyến rũ nên a k kìm chế đc bản thân mà chạy theo tôi,hơi...(thở ài) k sao tôi rất thông cảm với a.(nó cười to và đập tay vào ng hần).

- bị nói sóc hần vừa ngượng vừa tức.

- kái... kái gì, thích cô, 1 con khỉ tinh tinh xấu xí, hôi thối, nhà quê ư. K BAO GIỜ. có muốn tôi thích cô cũng còn lâu mới có cửa, điên, cô đúng là điên, tự mình ình là thiên nga thực chất chỉ là 1 con vịt bẩn thỉu.

- hần nói 1 thôi 1 hồi mà nó vẫn bình tĩnh k nổi cau, nó còn chọc ghẹo lại hần. ờh vậy sao, ừh tôi là 1 con tinh tinh xấu xí, hôi thối. 1 con vịt bẩn thỉu thế mà lại khiến 1 công tử đẹp zai như a để ý tới quả nhiên xấu xí, bẩn thỉu cũng rất giá trị đúng k??.(mặt nó giờ còn vác cao hơn hần)

- (hắn cũng bình tĩnh đối lời lại) . để ý cô ư? đừng nằm mơ giữa đg như thế này tỉnh tỉnh ăk!

hay..là ngược lại cô thích tôi rồi, cố tình nói vậy để ngỏ ý, cô quả đúng là lợi hại .(vênh mặt).

- (nói to). thích a!! a mới là ng nằm mơ mà chưa đi ngủ đó.

ng như a tôi thêm vào. thô bỉ,đáng ghét, có cho tiền, nhiều tiền, thật nhiều tiền, thật thật nhiều tiền bảo tôi yêu a thì cũng k bao giờ, k bao giờ!! tôi tuy k hình thức sang trọng nhưng tâm hồn tôi đẹp, vô cùng đẹp và rất đẹp cho nên ng tôi yêu và chọn yêu cũng cao lắm đấy, ng như a k 1 cửa nào đâu, cho dù cửa sổ. hứ...!

- nó nói 1 tràng dài làm cho hắn buồn cười chịu k nổi.

- ha...ha...ha...c...ô..cô....ha..ha...cô...ha..ha

- (nó nhăn mặt lại khó chịu). cười gì mà như chó mèo cắn nhau vậy? (lần đầu tiên có ng nói cười như chó mèo cắn nhau)

- hắn ngừng cười vì nhiều ng qua lại nhìn và vì câu nói của nó.

- đấy thấy chưa! a đúng là vừa ăng ăng giống chó, meo meo giống mèo, giọng chua như giấm pha chút ồm ồm khó tả khiến mọi ng đi qua đều phải nhìn xem a rút cuộc thuộc vào loài động vật nào.!(lần này đến lượt nó buồn cười do câu nói chính nó nói)

- ha ha

- cô.....(hắn cứng lưỡi)

- (ngừng cười): thôi nhé! a quả là sao chổi, tôi k hơi đâu ở đây mà cãi nhau với a, ng ta sẽ nghĩ tôi điên giống a. nói rồi nó bỏ đi luôn (đi nhanh) trong khi hắn còn chưa kịp đáp lại, hắn vội nói với theo.

- này.. này cô bảo ai điên. ?(gào to)

k thèm quay lại nó cứ đi thẳng và còn hành động vẩy vẩy tay ngc lại hướng hắn đang gào.càng làm hắn ngộ hơn.

.....

- nó đi đc 1 đoạn khá xa, gần như là đã khuất hẳn . hắn vẫn đứng đó nhìn theo hậm hực rồi 1 lúc rồi cũng phải tìm đường về nhà trời cũng đã xế chiều.

-

3. Chương 3

*, (6h tối_ nhà trọ của nó)

- nó đang nằm bẹp trên chiếc giường thân yêu. đã ở hn hơn 1 tháng mà vẫn chưa tìm được việc, chán nản nó than thở.

-cầm chiếc đồng hồ ở bàn cạnh giường xem đã hơn 6h rồi phải đi nấu cơm cái đã chắc 2 cũng đang trên đg về. (vươn vai đứng dậy ra khỏi phòng bước vào bếp bắt tay nấu ăn

.....

*,(anh 2 nó)

- trong 1 căn phòng nơi dành để luyện tập võ nghệ.

- pìc....pìc... học học (tiếng đấm đá hòa cùng tiếng thở gấp gấp)

- sau 1 hồi với những âm thanh bình bịch đó thì cũng kết thúc bơi 1 ng. hình như là chủ ở đây .

- DỪNG! (ông ta nói)
- tất cả m.n đều dừng lại quay ra nhìn ông ta
- hôm nay tập tới đây m.n về nghỉ đi
- DẠ.. (đồng thanh của tất cả)
- ai lấy sắp đồ đạc của mình và ra về. a (2) nó cũng đang sắp đồ của mình.
- ông ta tiến lại gần vỗ vai a.
- cậu khá lắm. ! (cười)
- cảm ơn ngài đã khen.
- tốt, về đi mai ch ta tiếp tục.
- vâng

.....

- *,(8h tối _nhà nó)
- sao 2 vẫn chưa về nhỉ, phải g đ cho 2 xem sao, đang định lấy đt để gọi thì có tiếng gõ cửa.
- nhóc, mở cửa cho 2.
- á.. 2 về rồi .chạy ra mở cửa.
- 2...(cười)
- sao muộn vậy 2? công việc vất vả lắm hả? bla...bla....(nó hỏi liên hồi k ngừng nghỉ từ lúc 2 bc vào nhà)
- hi.. nhóc cho thử đã. a xoa đầu nó . thói quen của a với nó
- nó gãi đầu cười xều
- 2 ng ngồi xuống ghế. a có vẻ hơi mệt,a tựa lưng ra sau thành ghế tay đặt lên chán.
- 2 mệt lắm sao? (nó ngồi bên đối diện nhìn a lo lắng)
- không, nhóc.
- thật k 2?
- thật.(a bỏ tay ra nhìn nó trả lời).
- vậy 2 ngồi nghỉ 1 chút đi rồi đi tắm còn ăn cơm. e đi hâm lại thức ăn.
- ừh..
- trong bếp vừa hâm thức ăn vừa nghĩ chắc cv của 2 nặng lắm, nhìn mặt 2 có vẻ mệt mỏi.
- nghĩ gì thế nhóc (2 bc vào bếp sau khi đã tắm xong)
- không 2. (cười)
- hi vậy ăn thôi 2 đói rồi.
- dạ.
- 2 ae đang ăn thì nó hỏi a.
- 2 nè.
- sao nhóc. (vẫn đang ăn)
- việc của 2.. (dừng lại 1 chút).. mệt lắm phải k? (nói tiếp)
- (cười) k nhóc.

- e thấy 2 có vẻ mệt.

- nhóc àk! đừng lo 2 k sao. mới chưa quen, làm dần dần sẽ quen, yên tâm, a nhóc khỏe lắm. thôi ăn đi.

- nó k nói gì nữa, chỉ nhìn 2 lo lắng.

*(nhà hấn)

- nè con! (nội)

- k phản ứng, hấn ngồi cầm đũa sĩa sĩa vào bát cơm cứ giữ nguyên thế như ng thôi miên.

- Bảo (mẹ gọi khi hấn cứ vậy).

- Bảo (gọi lại)

- HOÀNG BẢO (mẹ gọi to)

-gì thế mẹ làm con giật mình

- con đó, làm sao vậy hả? cứ dần ra k ăn cơm.

- có ch gì sao con? (nội lo lắng)

- àk ! k sao àk. con hơi mệt chút.

- thế thì ăn nhanh đi rồi lên phòng nghỉ. (mẹ)

- (dắt đũa xuống đứng dậy). thôi con k ăn nữa, con lên phòng đây. nội, mẹ ăn cơm (đi rồi hấn bc nhanh lên lầu).

- ơ.. ơ ..Bảo (mẹ)

- k biết nó làm sao! (nội)

- chắc là nó mệt mẹ àk (mẹ nói với nội)

- ừm nó mới ra hn đc 1,2 ngày chưa thích ứng đc khí hậu nơi đây.(nội)

- vâng, thôi ăn cơm đi mẹ.

- (ba hấn đi làm thường xuyên vắng bữa)

-.....

*,(trên phòng hấn)

-lạ nhỉ con khỉ tinh tinh cứ làm mình phải nghĩ (cười nhẹ). cô ta k hiểu thuộc túyp ng nào mà nói ch thì vô văn hóa,thêm cái tính của bọn du côn nữa chứ.hic. nhưng mà nghĩ cũng hay hay.

.....

*,(nhà nó).

- hát xì. hát xì. mình ốm sao.(sờ tay lên chán) đâu có bình thường mà, hay là có ng đang nói xấu mình. nhắc mới nhớ thật đáng ghét. tên côn đồ hống hách thô kệch, xấu xa đê tiện, tên sao chổi hách dịch khó ưa nghĩ mà bực sao trên đời có thể tồn tại 1 tên như thế nhỉ. nhưng....phải k phải nhận hấn cũng đẹp trai ấy chứ (hì hì). nhưng, đẹp hình thức mà bản tính khó chịu thì k chấp nhận (tg : có yêu ng ta đâu mà bày đặt chấp với k). k nghĩ nữa chỉ làm thêm bực mình. đi ngủ thôi! mai còn tiếp tục công việc tìm kiếm.

.....

*,(sáng hôm sau)

(nhà nó)

- 2 đi làm đây nhóc.

- dạ, 2 đi nhé. trong nhà tắm nói vọng ra.

- bye nhóc.(rồi a đi.)
- nó làm xong vsen thay quần áo đóng cửa, nó bước chân đi . - hơi. (nó thở dài) tiếp tục thôi!!!!!!!!!!!! tiếp tục cuộc tìm kiếm k giới hạn.
- (nhà hấn).
- cậu chủ vẫn ngủ àk?(mẹ nó hỏi bác quản gia)
- vâng thưa bà chủ.
- vậy hôm nay con và mẹ đi mua đồ, kệ nó chắc hôm qua nó mệt cho nó ngủ. (mẹ nói với nội)
- thế cũng đc, vậy ta đi thôi.(nội)
-
- *,(tại siêu thị)
- cái này nha mẹ . cái này nữa nhá.(2 ng họ đang chọn đồ ăn)
- cũng đc đó, cả đây nữa .(nội nội)
- sau 2 tiếng đồng hồ lựa chọn.
- đủ rồi mẹ nhỉ? ta về thôi chứ.
- ừm .(nội cười)
- vừa ra đến cửa siêu thị có ngay 1 kẻ chạy mất mũi nhắm vào đám thẳng vào nội làm nội ngã lăn ra đất. tên đó hình như đang bị rượt đuổi thì phải, k thèm quay lại xl mà hấn học mạng chạy.
- mẹ k sao chứ? (mẹ hấn hoảng hốt)
- lão phu nhân k sao chứ ăk? (bác lâm tài xề).
- 2 ng đỡ nội dậy. phải phải quần áo cho nội. xem sét nội có đau chỗ nào k.
- bị ngã đau nội bực mình nói: tiên sư thằng nào k biết .
- nội nói làm bác và mẹ hấn cười tùm.
- đồ đạc tung hết rồi diên thế. (nội)
- thôi mẹ đừng giận, k sao là đc rồi. mình nhật lại là đc mà.
- 3 ng cúi xuống nhật lại đồ, đang loay hoay nhật k hiểu hôm nay nội ra đg bước chân nào mà gặp vận đen xì.lại 1 tên khác cũng nhằm trúng nội mà hạ cánh RẦM 1 phát ngon lành.
- nó đi gần tới đó (ngược đg với họ) nó nhìn thấy cảnh tượng đó. hấn ta cũng k xl k quay lại đỡ bà cụ dậy (nội của hấn). hấn bò dậy tiếp tục bỏ chạy thực mạng.
- (nó nghĩ): lại 1 kẻ xấu xa, hừ.... ta k giúp thì quả là mất nhân tính, hôm này ta lại đc chỗ tài (cười hài lòng). tên đó chạy gần đến chỗ nó đứng. nó lé sang 1 bên dơ chân ra. mãi mê chạy k để ý tên đó đã vướng phải chân nó ngã xõng xoài ra đất, lợi dụng lúc hấn ta ngã chưa kịp phản xạ nó chạy lại vịn tay tên đó ngược ra sau , khụy gối 1 chân vào lưng khiến hấn ta k cựa quậy đc.
- bà nội và mẹ hấn nhìn nó rồi cùng chạy ra đó xem thế nào.
- vừa nhìn hấn nội chửi luôn: cho chết thẳng mất nết , vô văn hóa thiếu giáo dục. (nội rất hả hê khi đc thả giận vào tên đó)
- mẹ hấn cười và nói cảm ơn nó.
- cảm ơn cháu !
- k có gì đâu bác cháu thấy chương mắt nên k thể bỏ qua. hi.
- nội cũng quay sang cười và cảm ơn nó.

nó cười lại rồi lôi tên đó dậy và bắt hấn xl 2 ng xong mới thả cho đi. nó còn tặng thêm 1 cú sút dõ đau vào hông tên đó.(vì nó học chút võ nhờ đó mà khá khỏe). tên đây thâm mặt vào cút gấp.

- nó phúi phúi tay rồi nói lần sau để tôi gặp lại thì k nhẹ vậy đâu.

- ha ha (nó cười)

- cháu đừng cảm quá , con gái mà khỏe ghê! (nội khen)

- quay lại với 2 ng họ nó chỉ cười và tỏ vẻ ngượng trước lời khen của nội.

- cảm ơn cháu, ta trả ơn cháu thế nào? (mẹ hấn).

- vội xua tayy. có gì mà trả ơn, cháu k cần đâu. thôi cháu đang bận xin phép bác cháu đi trước.

- cháu chào bà (nó chào nội hấn).

- ờ.... ờ chào cháu. (nội)

- ừm vậy chào cháu mong rằng có ngày gặp lại. ta sẽ trả ơn.(mẹ hấn)

- nó cười và cúi ng chào và bước đi. (nó k nhận ra nội là ng hôm trước ở trên xe của hấn vì hôm đó nội ngồi trên xe, nội cũng vậy).

.....

- chúng ta cũng về thôi.(nội nói)

- vâng(mẹ)

.....

-

*,(nhà hấn)

- hấn đang ngồi xem vô tuyến dưới phòng khách. nghe tiếng nội, và mẹ về. liền chạy ra cửa.

- nội và mẹ đã về rồi sao ?? (hấn chêu)

- ừh, về rồi, con cầm hộ mẹ đi. (sách nhiều đồ nên mẹ chẳng để ý hấn nói chêu)

- (hấn cười) vâng.! rồi cầm hộ mẹ.

- hấn nhìn nội. ủa tay nội sao này? (có 1 vết xước hơi dài)

- bực mình (nội bực xúc). ta vừa bị 2 sao quả tạ rơi vào chúng ng thật đen đủi.

- mẹ hấn cười tủm.

- sao quả tạ? hấn k hiểu hấn nhìn sang mẹ

- àk! lúc mẹ và nội mua đồ xong vừa ra khỏi cửa siêu thị thì có 2 tên k biết mất mũi để đâu mà chạy đâm sầm vào nội con.

- 2 tên nào mẹ (hấn hỏi)

- sao mẹ biết, hỏi ngố thế. (cười)

- hi....(hấn ngượng vì câu hỏi ngố của hấn)

-nhưng may 1 tên bắt đc lại, cũng nhờ có cô bé đó.thật là giỏi. !(nội hấn nói)

- sao??? 1 con bé hả nội?? (hấn hơi ngạc nhiên).

- ừm. (mẹ nói như 1 lời khẳng định lại cho hấn đỡ đúng là như thế)

- hấn ngơ ngác. vẫn chưa tin lắm.

- vào nhà đã nào, còn sát trùng vết thương cho nội đã.

- vâng (trong đầu hẳn nghĩ con gái mà cũng bắt đc cướp sao.khâm phục)

.....

4. Chương 4

(về phần nó)

- lại 1 ngày nữa sắp trôi qua rồi mà vẫn chẳng tìm đc việc gì. (nó buồn. đang than thở thì có đt)

- reng....reng..(đt nó kêu. 2 nó gọi)

-ạ..2. (nó)

-

- 2 k về nhà àk?

-.....

- e biết rồi. chào 2!

- 2 k về ăn trưa, buồn quá, vậy hôm này ta cũng k về đi ăn cơm bụi vậy ,rồi tiếp tục đi kiếm việc.

*,(buổi chiều).

- tại cửa hàng bán đồ mỹ phẩm KIM NGÂN khá to và có tiếng ở hn chính là cửa mẹ hắn.

.....

- bà chủ chỗ chúng ta thiếu 1 nv bán hàng ạk. (1 phụ nữ nói với mẹ hắn)

- vậy treo biển tìm ng đi. (bà đang làm việc trong phòng)

- vâng !

.....

- đúng lúc nó đi tới đấy, lướt qua đó do k chú ý k nhìn kỹ biển treo của cửa hàng. (đi qua 1 đoạn). hình như là ở kia treo biển gì thì phải quay lại xem sao. tìm nv bán hàng

- goa goa!!!!!!! (mừng rỡ). đúng là ông trời k phụ ng có lòng mà.(cười tít mắt). nó bước vào bên trong. cửa hàng này to và đẹp ghê (nó nói)

- đang ngơ ngác nhìn ngắm. có 1 nv đi tới nói:

- chào cô! cô muốn mua gì?

- (nó hơi run nói). àk, k , tôi... tôi muốn xin việc.

- ng nv nhìn nó rồi nói. vậy mời cô theo tôi.

- nó đi theo ng nv đó lên tầng 3 nơi dành làm việc của bà chủ và chị quản lí. dừng lại ở 1 phòng ng nv gõ cửa.

- thưa quản lý có ng đến xin việc. (ở đây trừ những việc cần bà chủ giải quyết thì hầu như do chị quản lí phụ trách hết)

- vào đi. (chị ql nói với ng nv.)

- vâng.

- cô vào trong đi (nv nói với nó)

- nó cười cúi ng gật đầu lại ng nv ấy.(nó hít sâu 1 cái lấy tự tin rồi mở cửa vào)

- chào chị !(nó chào ng đó)

- chào cô, cô muốn xin việc? (chị ql vừa nói vừa quan sát nó)
- dạ! (nó trả lời).
- cô ngồi đi, ở đây chúng tôi k cần bằng cấp chỉ cần làm tốt công việc và tuổi từ 18 trở lên là đc. lương khởi điểm là 4 triệu sau đó tăng dần. làm việc từ 7.30h sáng _ 10h tối. thế nào? (chị ql nói và hỏi nó)
- (nó nghĩ) : 4 triệu ư, nhiều đó chứ khởi điểm đã đc vậy thì quá sướng(cười)
- thế nào cô có muốn làm k? (chị ql hỏi lại khi nó còn đang mải nghĩ)
- vâng, vâng e muốn. (sung sướng).
- nhưng trước tiên phải thử việc đã làm tốt mới đc nhận chính thức.
- vâng. thời gian thử việc là bao lâu ăk?
- 1tuần.
- dạ, vậy...e.. bao giờ thì đc đi làm?
- ngày mai. 7h. bây giờ cô cho tôi tên, tuổi, số chứng minh nhân dân .
- dạ
-
- đc rồi, ngày mai tới thì cầm theo 2 ảnh 3x4 để chúng tôi làm hs và thẻ nv cho cô.
- vâng, vâng.
- ok. bây giờ cô có thể về, ngày mai đến.
- dạ. e vậy xin phép.
- ừm. chào cô ! (ng ql chào)
- chào chị. hi
-
- sung sướng quá tìm đc việc rồi . ha ha
-

5. Chương 5

*, (ngày hôm sau)

- 2 nó đã đi làm còn nó thì cũng đang chuẩn bị đi làm. buổi đầu tiên đc đi làm nó hồi hộp cùng với lo lắng chút xíu. nó khóa cửa cẩn thận rồi vui vẻ lên đg đi kiếm tiền ()

-.....

(tại cửa hàng)

- chào chị (nó chào chị ql)
- ừ, bây giờ đi theo tôi, tôi giới thiệu sơ qua cửa hàng và công việc cô phải làm.
- vâng. (nó đi theo chị quản lí)
- công việc của cô là : bla.....bla.....bla.....
- nó gạt đầu lia lia (có khi gạt thêm vài lần nữa đầu nó rời khỏi cổ cũng lên)

-

- cô đã hiểu công việc của mình rồi chứ?

- dạ, e đã hiểu.

- chị ql gặt đầu, vỗ vai nó : làm tốt nhé ! (chị ql nói)

- vâng! cảm ơn chị. hi.

- làm đi, tôi đi đây. sau tg thử việc đc nhận nv chính cô sẽ có thể nv.

- dạ, chào chị.

- chị ql đi làm việc của mình và nó cũng bắt tay vào công việc của mình. việc k khó nhưng do mới làm nên nó rất phải cẩn thận nhẹ nhàng. (trg lòng nó rất vui vì từ giờ nó đã là ng kiếm đc tiền.

.....

- thời gian trôi đi đã hết 1 tuần thử, nó làm khá tốt nhưng vẫn còn hơi thiếu kinh nghiệm. dù vậy vẫn đc nhận chính thức. từ mai nó sẽ đi làm ăn lương. còn a 2 nó dạo này đi làm cũng nhàn hơn có khi 2, 3 hôm mới về nhà, nó k biết cv của a là gì, nhưng dù sao nó vẫn vui vì 2 ae k phải lo nhiều vì k có tiền.

.....

*, (ngày mới)

(nhà hấn)

- dậy đi con phải đi cùng mẹ tới cửa hàng, con phải biết và quen dần với m.n ở đó chứ. (mẹ đang cố gắng nôi chần hấn ra)

- (hấn giữ chặt cái chăn, mắt vẫn nhắm, nói) : k thích mà mẹ, k thích.. cho con ngủ đi..

- (mẹ kéo mãi k đc vì hấn khỏe hơn, mẹ đành dùng đến chiêu, k kéo chăn nữa mẹ khoanh tay đứng cạnh giường hấn và nói)

- dậy, mẹ đợi dưới nhà , mẹ cho con 20p nếu k xuống thì con đừng trách mẹ, con biết rồi đó mẹ k cần phải nhắc lại, rồi bà ra khỏi phòng xuống dưới nhà đợi hấn. (chỉ có hấn mới hiểu ý của bà nói thôi. chứ tg kưng k biết bà sẽ định làm gì với cậu con zai này.hì)

- hấn hất chăn ra bực bội nói : biết ngay mà!!!!!! mẹ luôn dọa dẫm mình. bình mình quá (hét to). ngủ cũng k đc yên với bà mẹ yêu quái này! (hấn đắp chăn bộp bộp)

-

- hấn bước chân uể oải xuống nhà. (mắt vẫn trong tình trạng ngái ngủ).

- mẹ nhìn hấn cười đắc ý: đc đó con rất đúng giờ.. (chêu tức hấn dậy mà)

- hấn k nói gì mặt nặng như chì.

- đi thôi (bà cười)

*, (tại cửa hàng)

- mặt mũi tươi đi nào con zai .(bà nói)

- k thích . (hấn đang bực mà)

- bà cốc đầu hấn 1 cái.

- mẹ này, đau quá! (xoa đầu)

- vào đi. (đẩy cửa 2 mẹ con bước vào cửa hàng)

- chào bà chủ !!(nv đồng thanh)

chào m.n (cười). xin giới thiệu m.n biết đây là con trai tôi, sau này có thể thay tôi quản lý nơi này. (bà đùa)

- con mà thềm làm ông chủ ở đây hả, còn lâu. (hắn vẫn con rất đang bực mình với mẹ)

- mẹ đánh nhẹ vào vai hắn. (đánh yêu)

-chào cậu chủ ! (đồng thanh)

- 1 vài nv : cậu chủ đẹp trai và vui tính quá đi mất !(cười tí mắt)

- hắn nghe thấy nhưng chẳng thềm để ý.

- đi nào lên phòng làm việc của mẹ, hay là con muốn đi thăm quan nơi này?

- con đi còn hơn vào đó với mẹ. (mặt khó chịu)

- thật là..... đi đi .có gì thì vào gặp mẹ trên tầng 3, phòng làm việc của mẹ.

- rồi thư mẹ... !

- mẹ lườm yêu 1 cái rồi đi.

- hắn vừa đi vừa ngắm ngía ở đây có 3 tầng : 1 và 2 là nơi bán hàng , 3 là nơi làm việc.

- 2 tầng vừa to vừa rộng, nhiều gian hàng và đông ng mua sắm.

- xem hết tầng 1, hắn đi lên tầng 2, đi 1 vòng quanh đó và bất ngờ hắn chỗ mắt ra khi nhìn thấy oan gia của hắn mềm nấp bắp : cô.....cô..... t..a.

- nó mãi bán hàng k để ý có ánh mắt như 2 viên đạn đang bắn về phía mình.

- con khỉ tinh tinh đó đúng là oan gia với mình mà . k muốn gặp, k cần gặp thì cứ phải gặp thật đáng ghét .
hắn quay mặt định bỏ đi trượt ngã ra gì đó cười nhăm hiem đi về phía nó.

- (nó) : dạ. cảm ơn quý khách, lần sau quý khách lại tới mua hàng ăk! (cúi đầu chào). lúc ngẩng lên:

- mắt mở to hết cỡ và giật mình khi thấy ..kẻ trước mặt mình.

- A.....N.....H ! sao....chối!!!!!!

- (hắn cười đều, nói) ngạc nhiên sao? tôi cũng rất ngạc nhiên khi lại gặp cô ở 1 nơi đẹp để thế này. (cố tình xoáy đều nó)

- thì sao nào? chẳng lẽ chỉ có a mới tới đc đây còn tôi thì k chắc .(lườm hắn)

- phải! tôi nghĩ nơi dành cho cô là sở thú mới đúng .ha ha (cười to)

- A....n...h, hắn vẫn cười như đười ươi xổng chuồng . tức quá nó đấm thẳng tay 1 cái vào bụng hắn đau chết điếng và ngã ra đất (cô thất là cừ). hắn còn đang sốc thì nó tiến lại gần với hàng trăm con mắt ngạc nhiên nhìn 2 ng, nó cúi xuống hơi sát mặt hắn .

- này sao chối!!! a đúng là bay đến chỗ nào là khiến ng khác xua đuổi như 1 căn bệnh truyền nhiễm đáng sợ. (mặt nó hếch lên)

- C..Ô..... (còn đang sốc vì cú đấm)

- trời ơi! ch gì thế này? (chị ql)

- cô đang làm trò gì đây...cậu... cậu chủ k sao chứ ?, cô chết chắc rồi (chị ql nói nó, đỡ hắn dậy).

- nó quay sang nhìn chị ql : chị gọi tên sao chối này là gì??? (đang rất rất ngạc nhiên)

- cái gì mà SAO CHỐI đó là cậu chủ con của bà chủ cửa hàng này.

- lại thêm lần nữa ngoài sự ngạc nhiên. trong đầu nó nghĩ k phải chứ !!!! cậu chủ ư. mình vừa mới nhận đc việc làm mà bị đuổi việc (tự nghĩ ra) vì lí do này sao?? k thể tin, đúng là tên sao chối khốn khiếp hắn là vận đen của mình mà, (mặt vừa tức nhưng ng thì run)

- như biết nó đang suy nghĩ gì. hấn đc đà đổ thêm dầu vào bếp lò. bây giờ biết sợ rồi hả? muốn đc tha tội và tiếp tục làm ở đây k? tôi cho cơ hội.
- k nói chỉ nhìn hấn khó chịu.
- quỳ xuống xl tôi đi, thành tâm ..t ôi sẽ xem xét chiều cố hành vi du côn của cô. (mặt thích thú)
- quỳ ưhhhhhhhhhh! xl hấn ưhhhhh. điên rồi, tên này đúng là điên rồi, dù bị đuổi việc cũng k bao giờ làm nv. (nó nghĩ)
- sao k quỳ à? nếu k thì hy vọng của cô là : 0/1000 % đó.
- mẹ hấn đã có mặt từ khi bắt đầu câu chuyện. bà cứ đứng đó xem diễn biến và kết quả. bà nhận ra nó , cô bé giúp bà bắt tên côn đồ lần trước. bà thấy nó rất hay, rất tuyệt vời với cú đấm vừa rồi dành cho con trai bà. (k bệnh con trai mà đi bệnh ng ngoài mẹ gì thế này).
- làm đi cô hội cho cô đó. (hấn nói)
- muốn yên thân thì làm đi .(chị ql)
- SUY NGHĨ (nó)
- thấy nó đấm chiêu hấn tưởng rằng nó đang ngại vì sẽ phải quỳ gối trước hấn. (nhưng thật tiếc là a đã nhầm).
- rồi nó cười nhếch mép sau đó cất tiếng.
-thối mồm, sâu răng... có vẻ a phải đi khám và mua thuốc chữa, chứ đẹp zai như này mà sâu răng, thối mồm thì quả là..... (nó dừng lại)
- dường như tất cả con mắt nơi này đều hướng về phía nó k ngoại trừ mẹ hấn và hấn. m.n thì ngạc nhiên khi nó đã k thềm xl còn dám nói thế. còn hấn vừa ngạc nhiên lẫn sốc. trước bao nhiêu ng mà nó dám làm hấn mất mặt.
- đc lắm, đc lắm, cô sẽ phải chịu hậu quả cho hành động và lời nói của mình. dường như cơn điên đến đỉnh điểm rồi. (nhiều ng lo sợ thay nó)
- hậu quả ư?? cùng lắm là a nói với mẹ a việc này sau đó mẹ a đuổi việc tôi chứ gì, tôi vừa mới tìm đc cv sẽ rất buồn nếu như bị đuổi. nhưng thà bị đuổi còn hơn là quỳ gối trước mặt a xl. mà con trai như a cũng hèn lắm nếu chỉ biết dựa vào uy của mẹ mình. (mặt khinh thường)

6. Chương 6

- CÔ..... (nhồi máu mà chết).
- CÔ gì, tôi nói sai sao, tôi biết các hạng công tử như a ngoài dựa vào uy của cha mẹ thì chẳng làm đc trò trống gì .
- tôi k phải loại ng như thế (hấn biện minh)
- chẳng phải a vừa thừa nhận rồi sao.
- cô nghĩ tôi mà phải làm thế àk.
- có thể lắm chứ lòng dạ con ng biết thế nào đc.
- tôi sẽ k làm vậy, để cô ở đây tôi mới dễ trả thù.
- suy nghĩ của nó: (ha ha sướng quá nó thật thông minh khi dùng kế sách khích tướng kiểu này, cộng nhận hấn dễ mắc mưu thật. phải tên cáo già khác thì chắc nó die. nó vui thầm trg lòng).
- a k đuổi tôi ? (giả vờ hỏi lại cho chắc ăn).
- tất nhiên!!! (hấn khẳng định).

- nó sung sướng. thế a định làm gì tôi?
- làm gì cô ư!! cứ đợi đó, chờ đi sẽ biết.(mặt hấn vô cùng đều)
- nó thấy ơn ớn khi nhìn cái bộ mặt của hấn. nhưng nó vẫn giữ tư thế k bao giờ chịu thua!!
- ok! tôi chờ xem. sao chửi nhà a làm gì đc tôi.
- hấn k nói chỉ giơ tay ra hiệu Ok và nháy mắt đẹp quyến rũ.(với tg thôi còn với nó thì NO NEVER).
- mẹ hấn cười tùm bà có vẻ thích nó, 1 cô bé lanh lợi trong tính thể mình bị động mà có thể biến thành chủ động làm con trai bà lao lúng.
- bà bước lại đó m.n chào bà chủ. nghe 2 tiếng BÀ CHỦ làm nó xanh tím mặt cúi xuống (với hấn thì có thể ngông nghênh nhưng với mẹ hấn thì là không). trong đầu nghĩ :chết rồi bà chủ nghe, nhìn thấy hết rồi, hấn k đuổi nó thì bà cũng sẽ đuổi nó cho coi ,tiêu thật rồi)
- mẹ! (như 1 câu chào).
- bà cười với hấn rồi quay ra nói với nó.
- chào cháu cô bé anh hùng.
- k dám ngẩng đầu nhìn bà. nhưng bất ngờ quá bà k mắng k chửi ngược lại kòn gọi nó là anh hùng, có nghe nhầm k thể, mình vừa táng con trai bà ấy mà.
- sao vậy? ngẩng lên nhìn ta xem.
- run , run quá, nó từ từ ngẩng lên. lại bất ngờ tiếp nói bất ngờ.
- B....Á....C...B.....Á.....C! (nó nhận ra bà là ng hôm bữa nó giúp)
- hiểu đc ý nó bà nói : đúng rồi đó cô bé. (bà cười)
- cái gì đang diễn ra ở đây vậy hấn hỏi.
- mẹ biết con bé du côn này ??
- DU CÔN (bà nhắc lại lời hấn, rồi bà cười bảo).
- anh hùng mới đúng chứ .
- ANH HÙNG (hấn nhắc lại) mẹ nhầm lẫn đó hả ? cô ta vừa đấm con k thương tiếc. (hấn lườm nó)
- nó lườm lại (ông 9 lạng thì bà 1 cân k ai thua ai)
- ai bảo con gây chuyện với ng ta. (tưởng mẹ sẽ bênh hấn ngờ đầu ngược lại đi nói bênh cho nó hấn ngạc nhiên và + tức giận. hấn hậm hực nói:
- Mẹ.....
- (hấn điên thì nó vui)
- đc rồi cháu tiếp tục công việc đi.
- dạ (vừa mừng vừa run).
- con thì cùng ta về nhà nào. khi 2 mẹ con họ đi khuất m.n cũng giải tán ng nào vào việc đấy.
- vừa làm việc nó vừa suy nghĩ: trời ơi ! bác ấy 1 ng phụ nữ đẹp, cao nhã, có phong thái, rất đoàng hoàng đứng đắn lịch sự. thế mà có thằng con trai ngược lại hoàn toàn, thật bất công cho bác ấy (nó thương thay cho bà).
- (trên ô tô)
- mẹ hấn cười liên tục.
- (hấn bực bội) mẹ. đừng cười nữa đc k. (mặt khó chịu)

- con trai ta có đối thủ rồi .(lại cười).

- đối thủ con khỉ, đó mà đc gọi là đối thủ với con àk.

- thế k thì gọi là gì ?

- hay là..... !! (bà ngừng lại)

- là gì mẹ..? (hắn tỏ ra tò mò)

-... DUYÊN.... (bà cười tiếp bà chỉ nói đùa hắn thôi)

- (tí thì xiu) . duyên, mẹ ơi mẹ k sao chứ? con và cô ta k bao giờ có cái gọi là duyên. cô ta là kẻ thù k đội trời chung của con.

- các cụ nói ghét của nào trời trao của ấy đó (bà cố tình ghẹo)

- trời mà trao cho con của như cô ta con đá k thương tiếc vào sọt rác., (mặt giận)

- thật sao??

- chứ mẹ nghĩ con đùa àk.

- biết đâu con lại thích cô bé thì sao?

- k có kái sao đó đâu mẹ ăk. k bao giờ có!! (hắn gắt)

- me. cười k nói thêm gì. 2 mẹ con. 1 ng 1 suy nghĩ riêng.

.....

*(buổi tối. nhà hắn_phòng hắn)

- thật sao ha ha (hắn cười hắn đang bun đt)

- cậu đá con nhỏ đó nv mà nó vẫn còn cứ bám xin cậu quay lại (vẫn là hắn nói).

-.....

- cậu đúng là tên xấu xa mà (hắn)

-.....

- mình ư ! k ổn cho lắm, vẫn chưa thích ứng đc mấy.àk! mình nói cậu nghe ở đây mình mới tìm đc 1 niềm vui, ít nhất k quá nhàm chán (cười)

-

- rồi các cậu sẽ biết. mà 3 tên kia đâu?

-.....

- đc rồi ok. cuối tháng mình sẽ về, và kể ch thú vị của mình cho các cậu nghe.

-.....

- ok. bye...!

- cúp máy hắn nói : cô sẽ làm niềm vui cho tôi (hắn đang nói nó)

*(nhà nó).

- a 2 sao vậy ? (hoảng hốt đờ 2 vào nhà).

- k.. sao.. nhóc... (a đang vô cùng mệt)

-2 ngồi đi, e đi lấy khăn 2 lau mặt. (nó chạy nhanh đi lấy)

- lau đi 2. (nó đưa khăn cho 2 lau và giót cho 2 1 cốc nc 2 uống).

- sao thế này hả 2? sao lại bị thương khắp ng. (nó lo lắng)

- 2 k sao. (rất mệt nhưng nói vậy cho nó bớt lo). có chút việc sây xác nhỏ thôi.

-thương khắp ng mà bảo đc àk, 2 nói đi là việc gì (nó khóc).

- đừng khóc 2 k sao đâu, nhóc mà khóc 2 sẽ buồn đó.

- vậy 2 như này e k buồn sao.

- 2 xl , 2 sẽ cẩn thận hơn đc chứ. (cố dỗ nó để nó ngừng khóc)

- nhưng mà 2 làm gì mới đc chứ, e muốn biết. (vẫn khóc)

- k có gì đâu, 2 mệt lắm 2 đi tắm rồi đi nghỉ .

- 2.....

- 2, 2.....

(2 đứng dậy đi lường kệ cho nó gọi)

- nó ngồi đó khóc. 2 làm gì , tại sao ra nông nổi thế, tại sao k muốn cho nó biết, tại sao. và cứ thế khóc.

- 2..., ngủ rồi sao (nó gõ cửa phòng 2 nó muốn nc đẽw hỏi dō mọi điều)

- 2 k trả lời.

- thấy 2 k trả lời nó nghĩ 2 mệt ngủ rồi, nó đành về phòng.

- a chưa hề ngủ nhưng k lên tiếng vì a biết nó muốn hỏi ch của a và nhiều thứ mà a k thể trả lời k thể cho nó biết, a đành giả vờ ngủ. (a xl nhóc) a nói để lòng đỡ day dứt rồi a nhắm mắt ngủ. 1 giọt nc mắt khe rơi xuống gò má a.

*,(sáng hôm sau)

- 2 đi làm àk? (nó từ trong phòng bước ra)

- ừ (2 đang uống ngum nc)

- 2 vẫn còn mệt , thương còn chưa khỏi xin nghỉ 1 ngày đi.

- thương nhỏ thế này k sao đâu nhóc, 2 đi đây (a bước đi nhanh)

- 2..... (nó cố gọi).

- hơi (nó thở dài). thôi vậy, mình cũng phải đi làm thôi.

*,(tại cửa hàng)

- nó buồn và suy nghĩ về 2 mà k biết hẳn đứng đó từ lâu rồi. hẳn quan sát thấy nó hôm này có vẻ tâm trạng nên k chọc nó như mọi khi.(tg: chỉ k quá đang như mọi khi thôi).

- khỉ ! cô sao thế (lại chỗ nó gần hơn).

- (quay ra): lại là a, hôm nay tôi k có tâm trạng đấu võ mồm với a đâu, phiền a đi dùm cho. (mặt thảm hại đáng thương)

- nói là k đấu võ mồm với tôi à tôi hỏi có 4 từ cô trả lời tới 20 từ (cười).

- hừ ! biến đi. phiền phức. (quay mặt sang hướng khác).

- hẳn ngồi xuống cái ghế nó đang ngồi (ghế này khá dài).

hôm nay gặp ch gì sao? (hỏi quan tâm nó thật đó).

- không (trả lời cộc lốc, mặt vẫn quay hướng khác k nhìn hẳn)

- thế sao lại vậy? (hắn nói, hỏi quan tâm theo cảm tính mà k nhận ra mình đang quan tâm tới đối thủ (nó).)

- đã bảo k mà, a hỏi lắm thế! (bực mình)

7. Chương 7

- cứ gắt như khỉ xấu lắm đấy (hắn chọc nó).
- (quay lại lườm hắn). này a ! A có phải là khắc tinh của tôi k nhỉ mà gặp a là tôi chỉ muốn đâm a. đâm rụng răng! (bực tức)
- (cười) . rằng tôi chắc lắm cô đâm chưa rụng thì tay cô đã gãy rồi đó.
- A.....!(hực) , tới đây làm gì, gây chuyện với tôi hả?
- k hẳn ! (chẳng hiểu sao hắn lại trả lời như vậy).
- thế thì tới đây làm gì ?(nó chẳng thèm nhìn hắn).
- hẳn nghĩ : ừ nhỉ đến đây ngoài để trả thù cô ta còn đến làm gì nữa đâu, sao mình lại trả lời vậy hắn hơi ngượng).
- ờh thì đến.....đến để làm quen dần với m.n ở đây, công việc ở đây, có thể tôi sẽ thay mẹ tôi quản lý cửa hàng .(hắn đang nói dối thôi)
- thế thì đi mà làm quen với cái a cần làm đi, đừng ở đây mà vo ve bên tai tôi.
- cô cũng là nhân viên mà. (hắn nói ý đó).
- gì ? (nó thì k hiểu).
- thì..... (hắn k bít phải giải thích sao, ngập ngừng câu trả lời).
- nó chẳng thèm để tâm chơi hắn luôn 1 câu: đồ điên !
- nè du côn hôm nay nể cô có chuyện nên tôi k thèm so đo với cô đâu.
- a biết tôi có chuyện. tôi k cần cái lòng dạ tốt hiem thấy của a.
- hiem như vậy nên cô phải quý trọng chứ (hắn cười).
- lắm nhảm đủ chưa? rồi thì mời a đi giùm.
- nhân viên mà dám đuổi cả chủ nữa sao, cô to gan quá nhỉ? (mặt vênh)
- no nghĩ :chịu hết nổi với tên điên giật trên 60*c này (tg : có ai mà đặt đc mức 60*c không?).
- tùy a ! cứ ở đây mà tự biên tự diễn, chán thì thôi, tôi còn làm việc .(nó đứng dậy xếp hàng phụ bụi linh tinh cả)
- thấy nó đi đâu hắn đi theo nói liên hồi k nghỉ.
- (bực mình nó quát) : A KIA !!!!!
- (hắn tỉnh bơ) : SAO ??
- A CÓ BỊ NỔI NHẦM MẠCH TRÊN HỆ THẦN KINH VÀ MỒM K VẬY?? (nói to).
- (thấy nó nói to hắn cùng nói to và trừng mắt lên) Gì ??????
- tôi thì đau hết đầu nhức hết tai mà a thì cứ sòng ầm ầm .(mặt khó chịu nhăn nhó)
- tôi đang trả thù cô mà. (hồn nhiên trả lời)
- đúng là rất lợi hại !!! (gật gật cái đầu). tôi thua a rồi, ok! bii giờ thì biến khỏi tầm nhìn của tôi.
- chịu thua àk? ng như cô dễ dàng đầu hàng trước khó khăn thế sao? tôi còn tưởng cô cứng đầu lắm hóa ra chỉ đc có thế. thất vọng quá !! (hắn chóc tiết nó đầy mà)
- (hắn đúng là bệnh nặng, bệnh rất nặng , đã thế thì tôi chiều a, chơi đến cùng , nó cười đều , nói:)
- này ! (nó gọi hắn).

- gì (hắn ngơ ngác).
- nó k nói nữa quay ra tiếp tục làm việc.
- gì (hắn nói to hơn).
- im lặng
- ơ cái cô này sao k nói gì hả, gọi mà k nói là sao ?(k kiên nhận đc)
- vẫn k trả lời
- con khỉ kia cô có đỡ hơi k thể. (tức)
- này, cô nói đi chứ, bực mình quá.
- nó dừng công việc lại nhìn hắn cười đều.
- tôi để xem a nói đc đến bao giờ.
- CÔ.....
- nhưng công nhận mồm a dẻo dai phết nói mãi k mỏi.(tỏ vẻ mặt khâm phục)
- CÔ.....
- a thích đấu với tôi còn gì. tôi cho a biết đừng mơ tôi nhường a.
- cô hay lắm !!
- còn nhiều cái hay hơn nữa, a thích tôi cho a hưởng thụ.
- phải thế chứ, đó mới giống cô. tôi thích thế.
- thích sao? a thích tôi lắm sao?
- ừh (trả lời k nghĩ mồm cứ tuôn ra nói xong mới thấy mình điên trả lời ừh gì chứ vội chữa lại bằng câu.)
- ý tôi là cá tính của cô tôi thích thế chứ k phải tôi thích cô, đừng hiểu lầm.
- tôi đâu có hiểu lầm gì, a thích tôi mà, thế yêu k ??? (chêu hắn thôi).
- hơi sững sờ trước câu nói đó nhưng rồi hắn nói tiếp.
- hời.... (thở dài). tôi biết cô thích tôi, muốn làm tôi chú ý, k có đâu ,yêu cô tôi k điên.
- (cười). biết đâu a lại thích điên để được yêu tôi. (cười)
- cô chưa đạt tiêu chuẩn ng con gái tôi yêu.
- vậy ng con gái a yêu cần tiêu chuẩn như thế nào?
- cô muốn biết sao? (trong đầu hắn nghĩ: cô ta muốn biết làm gì, chẳng lẽ xem ng mình yêu ra sao để thay đổi bản thân hợp với yêu cầu hắn tự sướng cười thầm)
- thật là cô muốn biết?? (hắn hỏi lại cho chắc).
- k thì hỏi a làm gì.
- vậy tôi cho cô biết, ng con gái đủ tiêu chuẩn làm ng yêu tôi:
- 1 : dịu dàng, nét na, đáng yêu.
- 2 :ngoan ngoãn, hiền lành, nghe lời.
- 3 : biết chiều theo ý tôi.
- nói 1 là 1. 2 là 2 cấm cãi. và..... tạm thời là như thế.
- hắn vừa nói xong là nó làm 1 tràng cười to .

- ha.....ha.
- hấn cau mày. cô chập mạch àk, tự nhiên cười.
- k cười sao đc, tôi đoán k sai a thể nào cũng thích kiểu ng như vậy, đúng là phải nói là ng thể nào thích v thể đó.
- hấn thì chẳng hiểu nó làm nhằm gì. thể thì làm sao mà cô phải cười.
- ha ha có đây sao đây.
- là sao? (cau mày)
- dịu dàng nét na, đáng yêu + ngoan ngoãn, hiền lành, nghe lời chỉ có con mèo.
- biết chiều theo ý ng khác + nói 1 là 1, 2 là 2 thì.... thì chỉ có con chó . nó cười lắc lẻo.
- NÀY !!! (hấn quát to) cô có thích ăn đòn k, cái gì mà chó , mèo ở đây. có động vật nào nói 1 nghe 1, 2 nghe 2.
- ai bảo a k, chẳng phải a nói gì nó sẽ làm thế k dám làm cái khác đó thôi. (cười khàn khàn).
- cô cố tình làm tôi tức điên hả?
- tôi đâu dám, chẳng qua a yêu quý động vật quá khiến tôi hâm mộ xúc động k kìm hãm nổi. (ha ha). đau bụng quá, quặn hết ruột vào mắt thôi.
- IM ĐI ! cười cái gì, bực mình.
- hấn giận đùng đùng bỏ đi.
- nó còn cố tình ngoáy. đi đâu thế, ở lại nói chuyện cùng tôi.
- hấn quay lại lườm ,đi tiếp.
- nó đứng chống tay vào hông cười đắc ý vì đã làm hấn giận . hấn cũng lạ ghê cứ phải thích gây sự với nó thua thì quay ra giận dữ. thật là! con trai gì k biết xấu tính, nó bĩ môi khi hấn đi khuất rồi trở về trạng thái bình thường tiếp tục công việc của mình.
-
- *,(buổi trưa)
- a 2 nó k về ăn cơm nhà, nên nó cũng chẳng về ở lại cửa hàng ăn cơm luôn.
- hấn cũng vậy hôm nay k về nhà mà ở lại cửa hàng, chẳng biết sao lại vậy! bình thường chỉ cần nghĩ tới đây 1 lúc là hấn chán phát ngán rồi. riêng hôm nay đến từ sáng, trưa k về ở lại đây luôn.chẳng hiểu nổi!!!.
- nó đang ngồi ăn ở 1 cái bàn nhỏ trong phòng ăn của cửa hàng thì :
- cơm gì mà chẳng thấy thức ăn (thịt cá) , ăn toàn cơm rau vậy ? hấn đứng ngay bên cạnh bàn nó.
- cái giọng ngứa mắt thích chọc ngoáy nó ngoài hấn còn ai. k thêm trả lời k thêm nhìn cứ thế ăn.
- hấn ngồi xuống ghế đối diện cùng bàn với nó, khoanh tay gác chân trông dõ là ha oai rồi hấn phán :
- tưởng tinh tinh là loài động vật thích ăn thịt, và uống máu chứ nhỉ? sao tôi nhìn ở đây có con tinh tinh ăn toàn rau, hay hôm nay ăn chay cho thanh đạm.
- đã khó chịu, đã ghét, đã ức chế lắm rồi k muốn gây sự kiểm chế với hấn muốn tha cho hấn mà hấn k biết điều còn cấn ăng ăng bên nó, đc đã vậy k kần nhường, nhường là nhục đúng ! (nó nghĩ).
- nhìn vào hộp cơm đầy đủ thức ăn của hấn để trước mặt nó cười đều nói:
- tinh tinh đôi khi cũng phải ăn chay để giảm bớt tội sát sinh. vẫn tốt hơn là con ng như ai đó chẳng bao giờ biết đến 2 chữ ăn chay. làm gì có tính ng, đc làm con ng nhưng tính cách 1 con sói chuyên chỉ ăn thịt có khi ăn cả thịt đồng loại của mình. thật kinh tởm!!

- chọc vào nó lần nào cũng mang tức giận đầy mình mà hấn vẫn thích chọc , lạ nhỉ?
- đờ lười luôn hấn biết thế nào mình cũng thua, nhưng sợ mất hình tượng 1 thằng đàn ông nên phải nói lại bằng đc.
- cô cũng hiểu tôi nghe ! (k nghĩ ra câu để nói đành chống chế bằng câu chẳng đâu ra đâu)
- tôi k hiểu a. (vẫn ăn cơm)
- k hiểu ! tại sao cô giám phát ngôn bừa bãi.
- bởi vì tôi biết những con ng , ngoài là ng trong là sói luôn xấu xa, đê tiện, và a..... (nó dừng lại nhìn thẳng vào hấn).
- làm sao? cô bảo tôi là ng như thế chứ gì.
- đó nhá tôi k nói nhá tự a nhận mình như thế đấy nhá. (cười khúc khích)
- bị hớ chưa ? đã bảo rồi mà gây sự với nó biết chắc k đc yên nhưng còn thích chọc. tên này hâm quá.
- hấn k nói gì mặt hậm hực, nó dừng ăn hỏi hấn:
- hôm nay a bị ba mẹ đuổi ra khỏi nhà hả?
- cô điên àh! đuổi cái đầu cô , tôi là con zai cứng của bm tôi đấy (mặt hấn vênh lên tự hào).
- nó bĩ môi. vậy sao a lại ăn cơm ở đây, 1 vị công tử như a mà cũng ăn cơm hộp ngồi chỗ bẩn thỉu này ư? (tg nói dõ : bẩn thỉu đây là ý của nó thôi chứ chỗ này sạch sẽ lắm, nó cố tình làm hấn dơ mặt mới nói thế).
- tôi thích ăn, chẳng lẽ tôi k đc phép . ăn cho quen biết đâu sau này làm quản lý cửa hàng phải thường xuyên bận k về nhà thì bắt buộc ăn ở đây rồi, cô đừng nghĩ là tôi giống các công tử bột khác nha,tôi khác họ nhiều đấy.
- phải, phải rồi a khác họ, khác rất nhiều, là 1 con sói thích ăn thịt đồng loại, còn họ thì k. (cười).
- này cô nói cho cẩn thận nhá.
- a vừa nhận mình là thế còn gì.
- tức thế k bít con nhóc du côn này làm mình muốn ói máu ra mắt, hấn cố bình tĩnh lại nói:
- này, tỉnh tỉnh ! (hấn gọi nó)
- đang ăn hăng say k trả lời.
- này, cô hàm ăn vậy, gọi k thềm trả lời.
- này! cái con khỉ này ! (hấn lấy tay ngiũ tay nó lại trong trạng thái nó đang đưa thìa cơm vào mồm)
- (nó gắt). cài gì hả? bỏ tay ra.
- hấn rút tay về hơi ngượng.
- tôi gọi sao k trả lời.
- tại sao tôi phải trả lời.
- CỒ..... , ng khác gọi thì phải trả lời chứ đó là lịch sự tối thiểu mà cũng k hiểu. (hấn lườm)
- a gọi tôi bao giờ? (giả vờ)
- điếc hả vừa nãy thấy.
- đâu tôi đâu nghe thấy, tôi chỉ nghe thấy tiếng chít chít của chuột, nơi này đang có 1 con chuột to lắm a cẩn thận k nó cắn đó .(nó giả vờ nhìn ngó xung quanh.)
- cô đừng có xiên xẹo, mà cô tên gì?
- biết làm gì?

- để xưng hô chứ gì, hay cô thích tôi gọi cô là khỉ tinh tinh.
- tôi chẳng mong gặp lại a nữa đâu nếu có vô tình gặp lại cứ coi như k quen k biết là xong.
- thế sao đc tôi đang trả thù cô mà. (lí do thôi)
- a đúng là 1 tên ích kỷ , xo đo.
- vì thế cô cứ đợi sự trừng phạt tôi dành cho cho cô đi.
- ở trên áo nó có gắn thẻ nhân viên đều có hắc đã nhìn thấy. (mọi khi hắc k để ý)
- TRỊNH THIÊN VY !! cái tên k tồi.
- nó ngạc nhiên sau đó nhìn vào áo của mình cái thẻ có dòng chữ TTV NÓ K NÓI GÌ LƯỜM hắc 1 cái đồ đẹp.
- con khỉ xấu xí mà có cái tên đẹp như thế k hợp cho lắm.
- liên quan gì tới a.
- tôi chỉ tham gia góp ý với cô thôi.
- nó nhăn mặt k nói.
- còn tôi tên VƯƠNG HOÀNG BẢO !
- tôi đâu cần biết. (về mặt thờ ơ).
- dù sao kẻ thù cũng phải biết tên nhau cho dễ gọi.
- phiền phức .!(nó đứng dậy đi luôn)
- cô đi đâu đó.
- k liên quan. (nói và đi thẳng k cần quay lại)
- con nhỏ du côn đáng ghét, trả lời thế mà nghe đc àh. (hắc gào to)

.....

ngày nào cũng thế nó và hắc luôn trong tình trạng 2 viên đạn sinh tử đang chuẩn bị bắn xem ai chết trước ai. hắc k hôm nào là k có mặt tại cửa hàng cứ từ sáng mở cửa cho tới lúc cửa hàng đóng cửa. a 2 nó thì đi làm có khi 2,3 hôm mới về nó muốn biết n a k cho biết a làm gì. công việc của a kiếm đc khá nhiều tiền nhưng k hiểu là làm gì?? (nếu nó bít 2 nó bán mạng sống để kiếm tiền thì....). thời gian trôi qua nó đã làm việc đc 1 tháng hôm nay nó nhận lương nó vui mua bao nhiêu đồ về khao 2 nhưng 2 lại k về nhà làm nó buồn thiu.. thế rồi ngay hôm đó cũng qua đi. ngày mới bắt đầu tháng mới cũng bắt đầu và cũng bắt đầu các sự kiện mới . !

chào m.n truyện của e đã kết thúc 1 giai đoạn và bc vào giai đoạn mới. lịch pót ch theo thời gian rảnh hằng ngày k cụ thể ạ. nhân vật chính trong tr chính là VƯƠNG HOÀNG BẢO (HẮC) và TRỊNH THIÊN VY (NÓ) những nv phụ khác e sẽ từ từ nói trg tr. e xin cảm ơn m.n đã đọc tr cho e. hihi

*, (buổi sáng _nhà hắc)

- tại phòng khách:

- ba nói gì chứ !!!!! cái gì mà đi xem mặt rồi vợ chưa cưới. con chẳng hiểu gì hết. (hắc ngạc nhiên xen lẫn k hiểu gì thật)
- ngồi xuống đã làm gì mà nhảy bổ lên thế .(hắc nghe ba nó nói vậy đang ngồi đứng phất dậy)
- hắc ngồi xuống và lắng nghe ba hắc nói dở chuyện này.
- cô bé đó là con gái 1 ng bạn vừa là bạn làm ăn vừa là bạn tâm giao của ba, 2 gia đình hứa rằng nếu trong 2 nhà có 1 trai 1 gái tuổi tương xứng thì sẽ cho lấy nhau .

- kái qoái gì thể này, k thể nhét nổi vào tai. ba àk thời đại này k còn cái kiểu hứa gả như vậy đâu. con có quyền lấy ng con yêu và cô bé ấy cũng thế, k chỉ vì bm 2 bên thích sắp sếp thể nào là đc đâu.
- k cô bé đó rất thích con và đồng ý xem mặt. (cười)
- gì cơ?? thích con!!!! chưa gặp bao giờ thì thích cái nổi gì.
- ta gửi ảnh con cho nhà họ, nó ưng con ngay.
- chỉ nhìn ảnh mà ưng đc ngay hả như thể thật tởm .(giọng khinh bỉ)
- ăn nói kiểu gì vậy, bởi nó nghĩ con giống ta chắc chắn sẽ có tính cách đẹp như ta. (tự hào)
- ba , con nghe ba bất cứ cái gì nhưng con k muốn ba ép con ch này.
- thì con cứ đi gặp mặt đi biết đâu con sẽ ưng.
- ba con..... (k nói hết câu ông đã chặn họng hấn).
- thế đi ngày mai 7h chuẩn bị cho chu đáo. bi giờ ta phải làm việc . (ông đứng dậy đi về phòng làm việc)
- ba thật là.....! (mặt tức giận)
- hấn đứng dậy đi tìm nội để kể tội ba mình và tìm sự tương trợ.
- nội.. ơi! (hấn lững lệu, nội đang ngoài sân vườn sau nhà cắt tỉa hoa cỏ).
- nội quay lại : sao thế đít nhôm của nội.(cười)
- 2 bà cháu ngồi xuống cái ghế đu ở đó.
- ba con thật quá, bắt con đi xem mặt rồi cưới xin lung tung nữa chứ. mới có 22 cái tuổi đầu thì cưới xin chẳng phải quá sớm sao.
- àhh chuyện đó sao.
- nội cũng biết?
- ừ, ba con có cho ta biết, con bé đó xinh xắn, hiền dịu nét na ngoan ngoãn biết đâu con sẽ ưng.
- nội nhìn thấy con bé đó rồi, nhưng con k thích.
- thì cứ đi thử đi xem thể nào hăng quyết định, dù ba con ép nhưng nếu con k ưng thuận chắc chắn ta sẽ giúp con mà.
- thật hả nội? (mừng sướng)
- ta nói đùa con bao giờ chưa?
- yêu nội nhất. (cười tít mắt).
- (trong gia đình ba hấn là chủ nhưng vì nội là mẹ ba hấn mà đôi khi ông vẫn phải kiêng nể tôn trọng lời nói của bà)
- . hấn sung sướng thơm nội rồi chạy ngay vào nhà.
- ngồi trên phòng buôn bán với mấy thằng bạn về việc này, thì mẹ hấn gọi hấn phải dừng lại việc buôn để nói ch với mẹ.
- mẹ có việc gì vậy?
- sao hôm nay con k đến cửa hàng, mọi khi ngày nào cũng tới cơ mà (mẹ chêu)
- hôm nay mất hứng rồi.
- ăn nói cộc lốc với mẹ vậy đc àk
- me.! ba con thật quá đáng, việc yêu đương của con mà ba làm như bình thường.

- mẹ biết con k thích, mẹ cũng thế ai đều có quyền tìm hạnh phúc ình ép buộc sẽ k thể hạnh phúc. (mẹ hần cũng biết ch)
- mẹ cũng đồng ý với con.(vui)
- mẹ nghĩ theo cách của mẹ thôi.
- vậy bây giờ con phải làm sao?
- cứ làm những gì con cần, mẹ ủng hộ con, mẹ tin con sẽ làm tốt.
- yêu mẹ
- đc rồi cứ như vậy nhé chiều đến cửa hàng với mẹ k?
- có chứ ạ !

8. Chương 8

*, (buổi chiều tại cửa hàng)

- vâng cảm ơn quý khách ! (nó đang bán hàng)
- con khỉ ? (hắn đến đc 1 lúc ùi k gọi nó ngay mà khoanh tay đứng nhìn nó bán hàng rồi hần mới gọi nó, cười tươi)
- nó quay ra tiếng gọi vừa nãy nhìn thấy hần nó lườm .
- hần tiến tới chỗ nó , ngồi xuống chiếc ghế ở gần đây mặt bỗng dưng buồn dẫu .
- nó nhìn hần có vẻ lạ lạ sầm soi hần 1 lúc rồi nó nói.
- sao vậy sao chổi ? mặt a hôm nay méo xệ xuống thế?? (vừa quan tâm vừa chêu)
- hần k nói gì mặt cứ đần ra, nó lại gần ngồi xuống bên cạnh khua khua tay trước mặt hần.
- tôi có mù đâu mà cô phải vẫy vẫy tay trước mặt tôi. (hần đang bần)
- tưởng a bị thôi miên rồi cơ đấy (hì). sao vậy ? (nó hỏi)
- có chuyện !! (hần trả lời ngắn gọn)
- chuyện gì ?? (nó cũng hỏi ngắn gọn)
- chuyện bực mình !!(lại ngắn gọn nhưng đủ hiểu)
- bực mình chuyện gì?? (ngắn gọn nốt)
-im lặng.
- 1 lúc sau rồi hần nói.
- ba tôi bắt tôi lấy vợ , ngày mai đi xem mặt.
- trời ! (ngạc nhiên) . hay đấy ! (cười)
- hay cái con khỉ nhà cô, tôi k thích kiểu sắp đặt hôn nhân như thế.
- cô gái làm vợ a thế nào?? (nó hơi tò mò)
- k biết, nghe nội tôi bảo cô ta hiền lành, xinh xắn, ngoan ngoãn, dịu dàng, nói chung là nội khen tốt.
- thế thì còn gì bằng chẳng phải rất a thích những ng như vậy. (cười)
- tôi thích nhưng là do tôi đi tìm và tôi yêu chứ k phải thế này. (mặt bần)
- khác nhau gì đâu, a cứ đi gặp mặt làm quen, cô ta hợp với khẩu vị của a biết đâu a sẽ ưng, lúc đấy cảm ơn ba a rồi rít lên ấy chứ !! (cười)

- cái gì mà giống nhau cô đúng là k biết phân biệt. (mặt cẩu)
- (nó bĩ môi). vậy a tính sao??
- tính cái gì k đi chứ sao.
- a k đi ba a chắc chắn k tha đâu .(nó đoán mò thôi)
- kệ. (mặt hần phớ lơ)
- hừ !! đồ điên!!
- chợt trong đầu hần nảy ra 1 ý nghĩ khá hay hần nói.
- này khỉ. ?? (cười)
- hử?
- hay cô giúp tôi nhé. (cười)
- giúp gì? (ngơ ngác)
- cô đóng giả làm ng yêu tôi.
- điên, k bao giờ , tôi k muốn chuốc họa vào thân.
- coi như tôi cầu xin cô. (mặt chuyển sang trạng thái nan nỉ)
- cầu xin cũng k. !! (mặt nó cương quyết)
- giúp tôi với cô nhìn thấy ng gặp nạn mà phát lơ k giúp sao. (cố nài nỉ nó)
- k giống nhau. (mặt tỉnh bơ,)
- gì mà k giống nhau nạn nào mà chẳng là nạn , khỉ giúp tôi với nan nỉ cô. chỉ cần đóng giả là ng yêu tôi để làm cho ba tôi bỏ ý định đó đi, xong tôi sẽ k làm phiền cô nữa.
- nó nhìn mặt hần thật sự lúc này như ng sắp chết đuối chỉ mong có ai đến cứu hoặc 1 cái phao trợ giúp, nó có lên giúp k đây, trời ạ ! hần làm nó k biết thế nào nữa. (hơi bối rối).
- khỉ ơi, làm ơn làm phúc giúp tôi với, tôi sẽ trả ơn cô như cô mong muốn, khỉ ,khỉ ơi. (chấp tay cầu xin).
- thôi ! (nó quát) . ặc rồi nhưng tôi biết giúp a sao? (mặt nó vẫn đang phân vân giúp hay k)
- lạy trời cảm ơn cô .(hần cười tươi).
- giúp thế nào nói đi . (nó hỏi lại).
- tối nay tôi đưa cô về nhà và nói rằng cô là ng yêu của tôi và sẽ lấy làm vợ.
- như vậy có ổn k? (lo lắng)
- ổn ! sẽ ổn chắc chắn. (hần chắc như đinh đóng cột)
- k biết quyết định giúp a là đúng hay sai. (thở dài)
- nói giúp rồi k ặc nuốt lời đâu khỉ.
- tôi bảo nuốt lời àk. nhưng tôi sợ ba a biết thì tôi chết chắc.
- cô cứ diễn cho đạt đạt vào giống như với ng yêu cô đó.
- này sao chối tôi chưa yêu ai bao giờ đâu.
- hả? cô chưa từng yêu ai, tin ặc k thế ?? (hần ngạc nhiên)
- đùa a chắc.
- tự nhiên nghe nó nói vậy hần nhìn nó tỏ vẻ gì đấy lạ lắm k phải ánh mắt đáng ghét hay lườm nguýt đáng sợ mà bằng 1 ánh mắt là lạ kỳ kỳ làm nó hơi ngại .

- nhìn gì. (nó quát khi hấn cứ dẫn chiêu nhìn mình)

- hi.. àh không, (hấn hơi ngại). vậy nha tối 7h tôi đến đón cô. ok ! (cười)

- ờm ! (trả lời đồng ý mà mặt nó vẫn cứ đang trong tình trạng phân vân).

- ok!!!!

- rồi hấn đứng dậy đi luôn.

6h tối :

- nhanh lên.. (hấn lôi nó xệch xệch ra khỏi cửa hàng).

- cái a này bỏ tay ra, lôi lôi kéo kéo gì , bỏ ra nó tát liên tiếp vào cái tay đang cầm tay nó lôi đi.

- ra đến ngoài cửa hấn bỏ tay nó ra.

- làm cái gì mà lôi kinh thế ???(xoa xoa cái tay)

- nhanh đi. hấn ấn nó vào trong xe ô tô k thương tiếc.

- úi da !! chẳng may đầu nó đập vào cánh cửa xe. đã tức xong còn đau nói chửi.

- tên khùng kia !! bi giờ mới có 6h a vội gì ? (xoa cái đầu)

- cô nghĩ cứ ăn mặc này mà tới gặp ba tôi hả? (hấn lái xe)

- thì sao. (nó thấy bình thường)

- nhiều sao !! (hấn đáp) . thôi ngồi im đi ngồi mà nghĩ tí đến đó nói cho hay diễn cho đẹp vào.

- hừ ! mà a nói với ba a dẫn tôi về chưa ? (cứ như đi ra mắt thật vậy)

- nói rồi .(đang tập chung lái xe)

- phản ứng bác ấy ra sao, còn mẹ a nữa tôi sợ bà chủ lắm.

- k sao yên tâm mẹ tôi biết mà. (hấn nói dối đầy)

- biết hả, may quá. (nó sợ bị đuổi việc)

- kít..... hấn phanh xe.

- ái. a đi thế àk. (mặt nhăn vào cầu)

- hấn k quan tâm mặt nó đáng khó chịu . xuống xe nhanh lên.(hấn nói) rồi lôi nó xuống.

- gì nữa đây? nó nhìn xung quanh.

- thay đổi hình dạng. (hấn chỉ nói gọn rồi tiếp tục nó)

- nó chưa kịp nói hấn đã lôi nó vào trong.

- ơ ơ từ từ đừng lôi tôi từ từ .

- xin chào quý khách!! (1 nhân viên chào)

- giúp tôi chọn đồ cho cô gái này, trang điểm cẩn thận, đẹp nhưng k hở hàng (hấn k thích con gái ăn mặc lố lăng hở hang).

- vâng, mời a ngồi đây đợi. (nhân viên trả lời)

- hấn gật đầu ngồi đợi nó.

- mời cô đi theo tôi. (nhân viên nói với nó)

- nó đi theo cô nhân viên , ui zời lác hết mắt luôn biết bao nhiêu là quần áo đẹp lồng lẩy nhìn

hoa may chóng mặt, lựa chọn đi lựa chọn lại cuối cùng cũng có bộ vừa ý. 1 bộ váy liền màu hồng phấn dài qua đầu gối, tay ngắn hơi bông trên bó sát dưới xòe, rất quý phái và sang trọng k hề hở hang quá đáng.

công nhận nó tuy k xinh đẹp mĩ miều nhưng k thể chê nó xấu chỉ là nó k đc làm đẹp mà thôi. chiều cao hơn khiêm tốn 1,57m nên phải chọn 1 đôi guốc cao 10 phân màu hồng phấn đính đá tuyệt vời trang phục xong nó đc đưa vào 1 phòng dành riêng cho trang điểm sau 30p vật lộn bây giờ ai nhìn nó cũng sẽ ngất xỉu (nói quá tí). về đẹp trong sáng toát ra từ con ng nó xinh thật sự xinh.

- nó mở mắt ra nhìn vào gương cũng phải bất ngờ đẹp vô cùng k nhận ra mình đây nữa. nó tự sướng 1 câu : mình quả là 1 mĩ nhân !!!! (cười đắc ý).

- hấn đang đứng ngoài đi tới đi lui đợi nó sốt ruột cuối cùng thì nó cũng ra.

- nó bước ra, hấn nhìn k thể tin khi nó ăn mặc trang điểm thế này nó rất xinh. (con trai ai mà chẳng thích xinh). k chỉ vậy làn da trắng của nó tôn lên vẻ đẹp phong thái cốt cách của 1 tiểu thư ngất ngây với vẻ đẹp thiên nga vậy cánh của nó phải mất vài phút hấn mới lấy lại đc thăng bằng.

- nó đẹp trong lòng hấn biết nhưng tỏ ra bình thường.

- nó vì ngượng từ lúc bước ra cứ cúi mặt và đứng yên.(tại lần đầu tiên nó ăn mặc như vậy).

- đi thôi đứng đó làm gì ? (hấn lên tiếng trước)

- vẫn ngượng nên chỉ ngẩng mặt đi k nói gì.

- hấn thì cười 1 nụ cười đẹp đấy k phải đều như mọi khi.

- ngồi trên xe nó hồi hộp tới mức ngộp thở.

- cô sao vậy ? (hấn nhìn nó có vài hành động kì lạ)

- còn làm sao đc nữa , hồi hộp, lo lắng, k biết ch gì sẽ xảy ra.

- trời ! cô cứ làm như ra mắt bố mẹ chồng thật vậy ??(hấn chêu)

- nhưng câu nói đó làm 2 đều ngại.

- thư giãn đi. (hấn nói). k sao đâu đừng căng thẳng . (hấn trấn an nó + thêm nụ cười chết ng)

- tôi run lắm.

- cứ coi như cô đến chơi nhà bà con họ hàng là đc.

- đc cái gì mà đc. (nó gắt)

- sắp đến nhà tôi rồi cô bình tĩnh chút đi. (hấn cũng khá lo lắng)

- nó hít sâu 1 cái thôi đâm lao thì phải teo lao cố lên diễn cho tốt vào (nó tự động viên mình)

- đến rồi. (hấn)

- nhanh vậy. (nó hấn run)

- xuống xe đi. nè đóng giả thì cũng phải âu yếm họ mới tin. (hấn có ý đẩy)

- đừng quá đáng. (nó lườm)

- biết rồi . (hấn cười)

- bởi đây là lần đầu tiên đi guốc cao k quen nó chỉ trực ngă làm hấn phải đỡ nó dìu đi.

- gần vào tới cửa hấn nói : chuẩn bị tinh thần.

- hít sâu lấy tinh thần nó nói : ok !

9. Chương 9

- nó khoác tay hấn bước vào vừa bước vào là bao nhiêu con mắt đổ dồn về nó. hấn thì ngạc nhiên khi có 1 cô gái lạ trong nhà đang ngồi cùng gia đình hấn. lúc hấn đi đón nó chắc là cô ta đã tới. hấn nghĩ k biết ch

gì sẽ xảy ra.còn nó thì chẳng quan tâm điều đấy, bây giờ nó chỉ muốn rút khỏi chỗ này ngay, sai lầm , sai lầm khi đồng ý giúp hần, nó thấy hội hận quá.

- chào nội. ba mẹ ! (hần)
- thấy hần chào nó cũng chào theo. dạ...dạ . cháu.. cháu chào bà! ..chào 2 bác. (nó đang run nên ấp úng).
- mẹ nó đã hiểu gì rồi. ừ ta chào cháu,! (mẹ hần chào nó) mẹ à đây là cô bé lần trước giúp mẹ con mình bắt tên thô lỗ đó .(bà nói với nội hần và chỉ tay về hướng nó cười).
- ồ ! là cháu sao?? (tại nó cứ cúi mặt bà k nhận ra mấy cả hôm nay nó khác xa với hôm bà gặp nó, đẹp hơn nhiều.) bà đi ra cầm tay nó như là thân nhau lâu ngày k gặp.
- nó cười lại với nội hần.
- k ngờ thằng cháu ta yêu lại là cô bé này . bà có vẻ hài lòng.
- hần ngạc nhiên và hiểu tại sao mẹ gọi cô ta là cô bé anh hùng.
- chỉ có ba hần là k thích, k phải k thích nó hay ghét nó mà là bởi ba hần muốn hần yêu và lấy ng khác.
- mau lại đây ngồi (bà nói với 2 đứa.
- dạ (2 đứa đồng thanh)
- nó và hần ngồi đối diện với nội ,mẹ , và cô gái lạ kia , ba hần ở phía trên.
- con trai mau chào vợ mình đi !(ba hần cố tình nói vậy vì nghĩ nó và hần yêu nhau thật)
- ba ng yêu con đang ở đây bà đừng nói vậy cô ấy sẽ buồn .(rồi hần đặt tay lên vai nó ,còn nó đang rất buồn cười mà k dám cười bởi câu nói của ba hần)
- ta nói sai sao đây chính là con dâu ta . (ông khẳng định cho hần)
- mẹ và nội hần k nói gì cho đến thấy k khí hơi căng thẳng mẹ hần mới lên tiếng :
- đây là kiều oanh con gái bác hưng bạn ba con (nói với hần). còn đây là con trai bác hoàng bảo. (nói với cô gái lạ đó).
- kiều oanh rất xinh, tính trẻ con là 1 con ng hiểu biết. gia thế ngang hàng với nhà hần.
- vâng! (k.o trả lời mj hần). chào a bảo ! e là kiều oanh. cô cười.
- hần k quan tâm mắt bi giờ chỉ dính chặt vào phía nó.
- kiều oanh hơi ngượng vì hành động của mình coi là vô duyên.
- con có thái độ với vợ mình vậy sao ? (ba hần)
- cưới khi nào mà bảo cô ta là vợ con.
- thằng này mày. (ông cúi)
- thôi nào. (nội hần bầy giở mới lên tiếng)
- hôm nay con đưa cô bé này (là nó) về đây là như thế nào? (nội)
- con muốn giới thiệu với gia đình mình biết bạn gái con cô ấy tên là thiên vy, và sẽ làm vợ con.
- nó đỏ chín mặt vì câu giới thiệu như thật của hần.
- mẹ và nội hần k nói gì chỉ cười và gật đầu .
- ba nó k thích tức giận ông nói.
- vợ con ư? k có sự đồng ý của ta thì chẳng đứa con gái nào đc làm dâu nhà này.
- vợ con sống với con k sống với ba dù ba k đồng ý con vẫn lấy. (hần cãi)
- nó nghĩ : chết rồi, gay to rồi, nó cam thấy nhiệt độ trong này đang lên tới 40*c nóng quá nó sắp k chịu nổi.

- con.....!(ông giận). ta nói rồi vợ con chính là kiều oanh cuối tháng sau sẽ làm lễ đính hôn .
- con không đồng ý.
- đồng ý hay k k do con quyết định.
- ba đừng dồn ép con.
- con còn ngang ngạnh ta sẽ cho con lãnh hậu quả. (ông dọa hấn)
- con có thể nghe ba mọi chuyện riêng việc này thì k.
- nội, mẹ ,nó và k.o đều lặng im nghe ba con hấn đối thoại.
- cô k yêu tôi thì lấy tôi làm gì, cãi nhau với ba k đc quay sang k.o chút giận. (giận cá chém thớt.)
- làm k.o lúng túng. e....em !
- ai bảo k yêu, lấy về rồi sẽ yêu như ta và mẹ con đó thôi .(bm hấn ngày xưa cũng mai mối kiểu này).
- nhưng đó là ngày xưa bây giờ là ngay nay thừa ba. (hấn)
- nay hay xưa cũng giống nhau cả thôi, ta đã quyết thì cứ thế, còn cô gái này (nói nó) con nhanh chóng cắt đứt đi, có thể cô ta yêu con chỉ vì tiền. (ông đang tìm cách làm cho nó và hấn xa nhau mà, nhưng ông đâu biết 2 đứa đang đóng kịch)
- nó choáng ! yêu vì tiền ư bác nói gì thế hả. có cho tiền cháu, cháu cũng k thèm con cai bác. (nó nghĩ)
- ba đừng nói oan cho cô ấy, cô ấy k phải loại ng như ba nói đâu. (hấn bênh nó)
- ta nghĩ con đang bị lừa đó. ba hấn dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn nó.
- mình đừng nói vậy chưa biết gì , tại sao kết luận bừa bậy đc. (mẹ hấn cũng bênh nó)
- đúng ta cũng đồng tình với mẹ thẳng bảo. (nội cũng bênh nó nữa, có vẻ nó chiếm đc ưu thế ghê)
- mình đang nói bênh ng ngoài àk. (ông hơi bực)
- tôi đâu bênh ng ngoài. (mẹ hấn chêu tức ba hấn đây mà).
- k nói nhiều từ giờ k.o sẽ ở đây cho đến ngày cưới. (quyết định của ông vừa xong khi thấy m.n trong nhà đang đứng về 2 đứa nó sợ thất thế ông ra liền kể này).
- hả 8 con mắt dồn hết về phía ông. (ngạc nhiên)
- trừ nó !! đang khó chịu vì ba hấn nói nó thế , khinh thường nó quá đáng, còn đâu việc nhà hấn của hấn nó chẳng để tâm.
- ta sẽ nói với ba mẹ con , con cứ yên tâm ở lại đây (ba hấn nói với k.o)
- kiều oanh k biết sao DẠ cho xong. (thật ra cô cũng muốn ở lại đây)
- k !! con phản đối !nhà mình k phải nhà trọ mà cho ai ở cũng đc.
- con dâu ta k phải ng ngoài ở dần cho quen có gì k tốt,con đó từ giờ chịu khó ở nhà chăm sóc k.o làm quen với nhau đi , đừng lúc nào cũng long nhong vớ vẩn.
- con k thích. (mặt hấn khó chịu).
- k thích cũng phải làm. (ba hấn đâu cho hấn quyền tự quyết)
- hấn bực mình cãi lại : k làm.
- con giám cãi ta (ông như phát điên)
- nó nghĩ mình cần phải lên tiếng đã giúp phải giúp cho đến cùng : thưa bác (nó nói với ba hấn)
- ông nhìn nó khinh bỉ : sao
- cháu có đôi lời muốn nói .

- nói (ba hấn)
- vâng ! chuyện hôn nhân là 1 việc rất quan trọng, là hạnh phúc cả đời của con cái, họ hạnh phúc thì cha mẹ cũng hp nhưng ngược lại họ k tốt đẹp thì cha mẹ cũng k vui, k an tâm , phải lo nghĩ thế nên cháu mong bác hãy để cho a bảo tự quyết định hp của a ấy, dù là cháu hay k phải cháu thì bác cũng cho a cái quyền tự chủ.
- câu nói đầy êm ái thuyết phục làm ẹ, nội hấn và hấn rất tán thành. bởi đúng ý họ mà.
- mẹ và nội hấn gật đầu đồng ý. còn hấn nhìn nó cười nó cũng nhìn lại hấn cười với ánh mắt của 2 ng yêu nhau .(diễn thì phải diễn đạt cho đến cùng)
- cô gái k.o thì nghe về k đc thích nó lắm k muốn nói là ghét.
- ba hấn nhìn nó nhếch mép cười khẩy. cô đang dậy đời tôi sao?
- cháu đâu dám cháu chỉ nói suy nghĩ của mình thôi.
- cô.. vì tiền nên bám theo con zai tôi đúng k ?(ông đáng cổ làm nó phải từ bỏ hấn mà.)
- nó nghĩ: cái giọng khinh ng của cha con nhà này giống hệt nhau .
- chưa hiểu con ng cháu ra sao thì bác đừng nói thế !(nó hơi bực)
- con ng cô hẳn hiểu có gì mà phải hiểu. (nói cứ như ông hiểu nó vậy)
- , cô hãy tự động biến khỏi con zai tôi trước khi tôi làm hại cô (ông đang dọa hay thật đây.)
- ba đừng có như vậy. dù ba có tách chúng con ra thì con cũng k bao giờ lấy cô ta hẳn chỉ tay vào mặt kiều oanh.
- thằng mất dạy ông tát vào mặt hấn. (co k kiềm chế cơn nóng giận)
- chưa bao giờ ông đánh hấn thế mà hôm nay ông tát hấn chỉ vì cái đứa con gái ông cho là con dâu của ông,
- mẹ hấn hoảng hốt hét lên mình làm gì thế hả ????
- bà cũng bực mình nói : thằng bảo là con con nhưng là cháu ta con đánh nó tự tiện thế sao?
- nó choáng k.o cũng hoảng.
- hấn ăn 1 phát tát k nói gì chỉ nhìn ba đầy căm phẫn.
- nó bực thay cho hấn đứng dậy nói :
- bác cháu sẽ k bao giờ buông tay tình yêu của cháu và a ấy cũng thế chúng cháu yêu nhau bác muốn làm gì thì làm cháu k bỏ a ấy, k bao giờ !!!!! (nó đang chọc giận ba hấn)
- cô.....cô... nói gì!!!!!! (ba hấn điên k kém).
- cháu đã nói rồi đấy, cháu cần a ấy a ấy cũng cần cháu, chứ k phải cần tiền của bác, cháu đã nói xong. (hấn cứ ngó ra nhìn nó k tin nó dám nói thế)
- nội và mẹ hấn rất hài lòng mà còn rất ủng hộ nó.
- bây giờ cháu xin phép về .nó bỏ chạy ra ngoài, hấn cũng chạy theo .
- đứng lại con đứng lại đó cho ta. (ba hấn giờ thì điên tới đỉnh điểm rồi). mẹ và nội hấn thì cười tươi.
- ông gọi nhưng hấn chạy nhanh theo nó rồi con đâu.
- đuổi kịp nó hấn nói :để tôi đưa cô về .
- thôi tội tự về a vào nhà đi (đi tiếp nó tháo guốc ra quăng luôn vào thùng rác gần đấy)
- tôi về cùng cô. (hấn cứ đi theo nó)
- tùy a.

- 2 đứa vừa đi vừa nói chuyện (đi bộ)
- cảm ơn cô! tôi k ngờ cô dám nói như vậy với ba tôi đó! (hắn cười)
- tại ba a làm tôi ức chế, tiền tôi cần k phải là rất cần nhưng k bao giờ yêu 1 thằng công tử nhà giàu để kiểm soát tôi có tự tôn của tôi chứ , nghèo cho sạch rách cho thơm.
- hắn ái ngại : xin lỗi nhé !!!!! vì ba tôi quá lời xúc phạm cô.
- may mà tôi và a k phải tình yêu thật, k thì..... (nó nhún vai)
- thế nếu....nếu tôi , ý tôi là chúng ta yêu thật thì sao? (nhìn nó dò ý)
- ăn 1 phát tát máu chảy ngược lại hết hả mà nói linh tinh thế. (nó thì chẳng nghĩ hắn nói thật).
- k tôi hỏi thật mà giả sử mình yêu nhau thật thì sao, ?cô có dám như vừa nãy với ba tôi k?
- k biết!
- tại sao k biết.
- thì có yêu thật đâu mà biết.
- đang đi thì hắn giữ nó lại đặt tay lên vai nó.
- gì đấy? (nó)
- vậy chúng ta yêu nhau thật nhé !!!!! (hắn đang nghiêm túc đó)
- nó căng tròn mắt to hết cỡ , k nói gì chỉ nhìn vào mặt hắn.
- nè sao k nói gì, cứ nhìn tôi hoài vậy?
- ...im lặng 1 lúc rồi đột ngột nó nói : THẦN KINH ! (nó hất tay hắn ra đi tiếp.)
- hắn tí rưng tim tỏ tình thật lòng mà bảo thần kinh. hắn chạy theo nó.
- tôi nói thật mà. (mặt rất thành thật)
- thật kệ a, tôi k điên đâu mà lao đầu vào tổ ong để bị chúng đốt chết. (nó vô tư nói)
- đang đi thì hắn giữ tay nó lại và bắt ngờ !!!!!!!!!!!!!!! .hắn hôn lên môi nó . (tim nó đập nhộn nhàng .rộn ràng, rồi rít nó cảm nhận thấy, mặt nóng ran, ng cứng đờ, mắt như k thể cúp xuống đc vậy)
- khung cảnh lúc này thật lãng mạn và thật đẹp
- cô k sao chứ ?? (hắn rời khỏi môi nó mà nó thì vẫn giữ nguyên trạng thái)
- k sao đó chứ hạnh phúc quá hả ?(hắn chêu nó)
- câu nói này mới khiến nó đang bay trên mây rơi xuống .
- A (nó hét to hết cỡ may mà k mấy ng đi qua)
- hắn hoảng : sao, sao thế hả ?
- nó ngừng hét ánh mắt nó nhìn hắn bây giờ giống 1 kẻ giết ng. nó tát thẳng tay vào mặt hắn khá mạnh in 5 đầu ngón tay luôn, làm hắn giật mình.
- cô điên àk ? (k hiểu sao ăn tát tay xoa má)
- đúng tôi đang điên đấy . tên khốn nạn kia tôi giúp a mà a trả ơn tôi bằng cách cướp nụ hôn đầu của tôi sao ??(nó gào to)
- bây giờ thì hắn đã hiểu cái tát vừa nãy là thế nào.
- hắn cười sặc sụa : cô có cần cổ hủ thế k? ng ta hôn nhau giao tiếp bình thường chẳng lẽ cô k biết.
- KBÍT..... K BÍT !!!!! tôi dành giùm nó để cho ng tôi yêu mà a cướp trắng trợn của tôi, đồ tôi, thế là nó ngồi sụp xuống khóc âm lên.

- nè có cần nghiêm trọng vậy k? (hắn cũng ngồi xuống)
- NGHIÊM... TRỌNG, NGHIÊM..... TRỌNG, RẤT NGHIÊM TRỌNG !!!!!(òà òà nó khóc còn to hơn)
- hắn k ngờ nó coi trọng điều đó như thế : thôi thôi tôi xin lỗi.
- cướp rồi xin lỗi là xong sao ? (òà òà)
- thế tôi phải làm sao bây giờ?
- k. biết (khóc càng to)
- nín đi, hay như này nhé ! cô yêu tôi , tôi sẽ làm ng yêu cô. ok k? (hắn thông mình k)
- a điên àh , tôi k thêm yêu a. (òà òà).
- thế giờ làm sao. tôi cướp nụ hôn đầu của cô, trả k trả đc ,chỉ còn mỗi cách là cô làm ng yêu của tôi thôi .(hắn cười . hắn có ý đồ mà lại)
- nó cứ khóc ,1 lúc sau ngẩng mặt lên lau nc mắt nhìn vào hắn ,nghĩ gì đó nhưng k nói rồi đứng dậy bỏ đi.
- hắn đuổi theo nói: thôi mà !! xin lỗi mà ! nhìn cô như lọ lem ấy . (còn chọc nó nữa chứ)
- kệ tôi. (cứ đi tiếp)
- cô k mang dép đi trần đầu chân dẫm lên tôi công.
- k cần.
- nhanh.
- k
- hi hi
- cút đi.
-
- cứ thế vừa đùa nhau chọc nhau trên con đường đó. nhìn họ thật vui và hp nhưng k biết liệu t.y của họ có thành sự thật k ??? hp có thật sự đến với họ ???????????
- (nhà hắn)
- mình suy nghĩ lại đi , dùng nên dồn ép bọn trẻ quá. (mẹ hắn nói với ba hắn)
- mình đứng nói nhiều nữa tôi đã quyết thì là như vậy, tôi tin thẳng bảo sẽ yêu kiều oanh.
- mình thật là cứng đầu , chẳng trách con nó giống mình ngang ngạnh.
- ngang hay k thì cuối cùng nó cũng phải lấy k.o.
- mình..... hực .(bà cau mày giận)
- mình đi sắp xếp phòng cho k.o đi .(rồi ông bỏ lên phòng)
- thật là hết chịu nổi.. hơi .(thở dài)
- bác gái tại cháu mà.....
- cháu k có lỗi gì đâu, thôi ta sắp xếp phòng cho cháu muộn rồi còn đi nghỉ. (rồi bà đứng dậy)
- vâng mặt k.o hơi buồn.
-
- (nhà nó)
- đến nhà tôi rồi a về đi. (mở cửa định bước vào)
- cô k lẽ mời tôi vào nhà cô sao?

- nhà tôi nghèo mà k phải nhà trọ của tôi bản thủ ,hồi hám a k nên đặt chân vào thừa đại thiếu gia. (nó bản tả hần)
- đừng có cái giọng đó với tôi hần . hần nguýt nó ,đẩy nó ra cứ thế đi vào trong.
- cái a này vô duyên vừa thôi đây là nhà của tôi k phải nhà của a mà tự tiện thế.
- hần nhìn xung quanh căn nhà, ngồi xuống ghế phòng khác nhà nó.
- k tòi bé bé xinh xinh, gọn gàng đó chứ. |(hần tỏ ra thích nhà nó)
- nó bước vào đóng cửa lại. a về đi muộn lắm rồi ng ta biết tôi đưa a về đây sẽ bị đồn đại k hay đâu, tôi k muốn vì tên như a mà mất thanh danh.
- hần cứ mặc kệ coi như k nghe thấy mấy lời nói đó của nó.
- khách đến nhà phải rót nc mời khách chứ, đứng đó mà bô bô gì.
- a đâu phải là khách tôi mời đến, tự a đến đó thôi, nó cũng ngồi xuống chiếc ghế đối diện.
- k mời thì thôi tôi biết cô ky bo rồi. hần đứng dậy đi tìm hiểu căn nhà.
- a kia làm gì thế, nó chạy theo.
- thì đi xem phòng cô.
- ai cho phép a.
- tôi !!!!
- a giống ba a quá nhỉ thích tự quyết. (lạ mĩa mai)
- hần k tức mà còn đắp lại làm nó điên hơn :
- tất nhiên cha con phải giống nhau rồi. hần tiếp tục công việc khám phá, nó vừa đi theo nôi hần lại vừa tức.
- hần tới 1 căn phòng đẩy cửa ra nhìn bên trong hần hỏi: phòng ai đây mà toàn đồ con trai. (mặt hần có chút thay đổi)
- liên quan gì tới a.
- (hần bực . tg : dơ k đang yên đi bực là sao?). ai, tôi hỏi thì trả lời đi !(hần gắt và nói như ra lệnh).
- a hay nhỉ ra lệnh cho tôi đấy àh ?
- (thích chêu ng a àh,). nói ! hần kéo tay nó cầm thật chặt làm nó đau đỏ hết lên, trông mắt hần kinh khủng hình như hần đang nghĩ gì đó và đang ghen thì phải. mà cũng k bít nữa hần cứ hành động theo cảm tính của mình vậy thôi.
- nè a làm đau tay tôi đó ! (nhăn mặt)
- hần mới để ý mình nắm tay nó chặt quá hần nới tay giãn ra 1 chút. nói nhan h nếu cô muốn tay mình bình yên ,(như 1 lời đe dọa nó thấy hơi rùng mình trước hần lúc này, k lên đùa giỡn nữa nghe có vẻ khi hần tức giận nó rất sợ)
- a.....a tôi (nó hơi run)
- a cô?? (hần như k tin)
- phải a tôi. (nó khẳng định lại)
- cô có a ? (hần k biết nó có a mà)
- hỏi ngu kinh, chẳng lẽ tôi k đc có a. b(nó lườm)
- thật k?
- thế a nghĩ tôi thế nào? ng y chưa có mang trai về ở cùng àh .(nó bực)

- lần này thì máu rồn lên lão nhanh quá thì đứt hết dây thần kinh. nó dường như phát khùng muốn ới máu ra mà cổ kiềm chế vì nổi nóng bây giờ ng gặp nguy là nó.
- tôi và a ,1 nam 1 nữ lại k phải gì của nhau k thể ngủ chung giường đc. hiểu chứ?? (cố gắng nói thật nhẹ nhàng dù trong lòng đang muốn giết hấn, còn phải cố gượng cười)
- tôi k thích nhắc lại thêm, hấn quay mặt đi bước tới nằm trên giường đó. nè cho cô đi rửa mặt 5p phải quay lại k thì..... cô biết rồi đó!! (hấn cười ranh mãnh)
- MẸ ƠI LÀ MẸ!! CHA ƠI LÀ CHA !!!!! sao lại thế này hấn định dồn ép nó vào đường cùng ư ?? nhường nhịn lắm rồi con quá đáng thì hấn chết với mình. (nó nghĩ thôi chứ k dám làm gì hấn)
- đi đi 5p thôi đó hay cô muốn bị giờ luôn. (hấn con cố làm nó lộn hết ruột gan)
- giận dùng đi ra ngoài, trong nhà tắm nó lẩm bẩm chửi đủ thứ, k còn từ gì để nói.
- hấn thì sung sướng khi dọa đc nó hấn chẳng biết tại sao làm vậy chỉ biết trái tim hấn dẫn lối hấn muốn đc ôm nó 1 lần thôi k dám mong nhiều lần vì vậy làm thế.)
- cô muện 5p đó. (hấn nói khi nó bước vào phòng)
- hừ.....(nó)
- nằm gọn ra. (nó). giường nó có thể nằm đc 2 ng.
- tôi 1 chăn, a 1 chăn, tôi ngăn con gấu này ở giữa cấm a nhúc nhích sang, k đc lợi dụng lúc tôi ngủ say làm điều sằng bậy.
- biết rồi mà, cô lên giường nằm đi .(hấn cười khoái trí)
- xích ra.... (mặt nó hăm hăm vào còn cả đồ tưng bừng vì ngại nữa chứ)
- hấn thì cứ nhìn nó cười. reng.....reng đt hấn kêu. mẹ hấn gọi.
- mẹ ! (hấn nói)
- con đang ở đâu ? k định về nhà sao?
- k hôm nay con k về.
- con ở đâu? ngủ ở đâu?
- mẹ yên tâm con tự lo đc.
- vậy... mai về sớm đó nha.
- vâng. mẹ. chào mẹ. hấn cúp máy.
- mẹ a gọi hả? (nó hỏi)
- ừh ! (2 đứa đang mỗi đứa 1 gối tựa lưng vào thành đầu giường .)
- a k về nhà như vậy mẹ a sẽ lo đó. (nó quan tâm)
- tôi biết nhưng k muốn về.
- cứng đầu, ngang ngạnh, hống hách. (nó lườm hấn dõ dãi 1 cái).
- cô cũng vậy !!(cười.)
- mà a trai cô đâu sao k về nhà?
- a 2 tôi đi làm, dạo này hầu như a k về nhà .(mặt nó hơi buồn)
- làm việc gì ?(hấn hỏi)
- k biết nữa.
- a cô k nói cho cô nghe àh.

- k tôi hỏi mà a ấy chẳng bao giờ nói.
- ừm thế con ba mẹ cô ?
- hấn nhắc tới ba mẹ nó làm nó buồn muốn khóc.
- bm tôi.... họ mất rồi (thế là tự nhiên 2 giọt nc mắt nó rơi xuống)
- tôi xin lỗi, tôi k biết, tôi k cố tình, cô đừng khóc. hấn thấy mình thật lắm ch.
- lấy tay gạt giọt lệ đang rơi. - k sao , k biết k thể coi là có tội. (nó nói)
- cô cũng tốt bụng đó nhĩ? (lại chọc)
- tất nhiên a biết thôi tôi là ng tốt mà.
- k phủ nhận!! (hấn nói)
- hử ? (nó k hiểu)
- ý tôi là tôi cũng thấy cô tốt , ngốc thế.
- ngốc gì, a ngốc thì đúng hơn. (2 đứa nhìn nhau cười)
- mà a sẽ định giải quyết việc nàng vợ sắp cưới của a thế nào? (nó nói)
- tôi chẳng biết nữa, cứ nghĩ dẫn cô về nói ch như thế ba tôi sẽ thấy thương mà k bắt tôi lấy cô bé đó nhưng ai ngờ ngược lại.

10. Chương 10

- cô bé đó đẹp mà, lại hiền lành trông xinh như búp bê ấy. a tiếp xúc dần dần biết đâu a lại ưng thuận, cô ấy lại chính là mẫu ng a thích chắc sẽ dễ dàng yêu thôi. (nó nói với hấn)
- nó nói xong, hấn quay ra nhìn nó k nói gì chỉ nhìn .
- sao ? nhìn tôi làm gì? (nó nhăn mặt)
- cô.... có biết.....!!! (hấn ngập ngừng).
- biết gì ? (mặt nhăn)
- tôi.....!!(lại dừng lại)
- a làm sao? nói luôn đi tên hâm này. (nó cũng đang to mò)
- thật ra thì tôi đã thích 1 ng. (hấn mặt hơi ngại khi nói từ thích)
- vậy sao ? (nó hơi ngạc nhiên). thế sao a k nói với ba a và dẫn cô đó về ra mắt, còn bắt tôi đóng giả làm gì. (nó chưa có thích hấn nên vô tư nói chẳng hay hấn muốn nó ng ấy là.....)
- tôi thích cô ấy chính tôi cũng mới phát hiện ra thôi ,tôi chưa kịp tỏ tình và cũng k biết bày tỏ ra sao??
- có gì mà k biết bày tỏ cứ nói như những lần a nói yêu các cô gái khác ấy. (nó nghĩ hấn phong độ đẹp trai nhà giàu chắc nhiều ng yêu lắm)
- hấn tròn mắt nhìn nó : ai bao cô tôi yêu nhiều rồi.
- cần gì ai bảo nhìn là biết, các công tử như a thì thiếu gì , xếp hàng tá. (nó nói như nó cái gì cũng biết vậy).
- nhầm !! tôi chưa bao giờ yêu ai . suốt 22 năm này ngoài yêu thương gia đình , yêu quý bạn bè ,bạn toàn bạn zai đó, thì tôi chưa bao giờ yêu tình yêu trai gái nào với bất cứ 1 ng con gái.
- (nó mở to mắt ngạc nhiên). tin đc k ? (nó hỏi hấn nghi ngờ)
- tôi hơi đầu mà nói dối cô.
- hi k ngờ đó nha !!!!!!! (nó giơ tay chỉ sự khâm phục)

- hấn vênh mặt tự hào.
- thế nên tôi mới k biết phải làm sao để tỏ lòng mình với cô ấy bây giờ, khó hơn là đi đánh nhau.
- a hay đánh nhau lắm hả?
- nghề rồi đó. (đánh nhau mà là nghề thật kinh)
- đầu gấu àk ? (nó)
- ờm !!!!! (lại oai)
- a cả ?? (ý nó là a cả của bang hội đánh nhau)
- tất nhiên !!! (ha oai lắm cơ, nhưng phải công nhận hấn nghịch ngợm hầu như đất sài gòn đều biết tên)
- nó gật đầu rồi phì cười ha....ha.
- cười gì thế ? (hấn chẳng hiểu nó tự nhiên cười). phát bệnh đại hả ? (hấn nói)
- nó vừa cười vừa xua cái tay nói : ĐẠI..... CA.....CHÉM.....GIÓ..... HA..HA.
- cái cô này !!!! tôi nói thất đấy .
- ừm ừm thật.... ha ha..
- đừng cười nữa. (hấn khó chịu). giúp tôi nghĩ cách đi.
- cách gì? (ngừng cười lại)
- thì bí giờ tôi phải làm sao bày tỏ với cô ấy ?
- ai mà biết đc tôi cũng đã yêu bao giờ đâu.
- thì tôi cũng thế, cô phải giúp tôi chứ.
- hơi ! nó thỏ dài : vậy... cứ thẳng thừng mà nói cái a cần nói.
- đc k?
- k biết ! chắc đc. hi
- nói như cô thế thì nói làm gì.
- vậy a nói đi.
- tôi.....tôi k biết ! hi
- nó bĩ môi : sĩ ! thế mà còn tinh tướng nói như cô nói làm gì .
- đc. tôi sẽ thử nghe cô 1 lần xem sao.
- ừ ! làm thử đi biết đâu đấy.
- nhưng khoan đã vậy ba a?
- ba tôi làm sao?
- a vừa giới thiệu tôi bây giờ lại đưa 1 cô gái khác về chắc chắn ba a sẽ cười a thối mũi.
- ai là cô gái khác chỉ 1 ng thôi! (câu này hấn nói bé tí)
- nói gì thế ? (nó k nghe đõ)
- àh k ! hi. yên tâm việc đó tôi tự lo mà, dù sao cũng cảm ơn cô đã cho ý kiến trợ giúp .(cười)
- ờ ! chấp nhận. (cười , ý nó là chấp nhận lời cảm ơn của hấn))
- ui. nó vượn vai. tôi đi ngủ đây 1h đêm rồi đó. mai đi làm lỡ đờ bị chị quản lý mắng như hát hay thì phiền. (cười)

- ngủ đi. (hắn cũng cười)

- nè cấm xê dịch gối, cấm mọi hành vi đồi bại. (nó nhìn hắn đe dọa)

- tôi đâu phải loại ng con zai như thế.

- biết đâu. (nó hắn nghi ngờ)

- tôi đảm bảo !

- hic. a cũng ngủ đi.

- ngủ ngon ! (nó)

- ngủ ngon ! (hắn)

- vừa đặt mình xuống 1 lúc nó đã ngủ say rồi còn hắn chẳng ngủ đc (tg : ngủ thế nào đc) quay sang bên nó nhìn nó đang ngủ say hắn vuốt ngọn tóc trên mặt nó, nó k quyến rũ k gợi cảm , nhưng lại khiến ng khác cuốn vào, hắn ghét nhất những đứa du côn ăn nói thô thiển nhưng bây giờ lại thích nó 1 đứa với tính cách như thế. lần đầu tiên hắn gặp nó cũng bị cuốn hút 1 chút nhưng hắn k nghĩ sẽ yêu nó, ngày trước hắn từng nói hắn ghét nó k bao giờ thích 1 chút cũng k, còn nói ông trời mà trao nó cho hắn nó sút k thương tiếc vào sọt rác , thế mà giờ chính hắn lại đem lòng thích nó . đúng là ghét của nào trời trao của ấy!! hắn cười, k hiểu đc hắn nghĩ cái gì lại đi thích 1 con bé du côn xác xược. tình cảm 1 khi đã thích thì chẳng ai có thể giải thích đc là vì sao?

- hắn ngắm nó ngủ, đôi má phính phính, khuôn mặt khá tròn nước da trắng môi nhỏ xinh xinh lông mi cong cong , nó đáng yêu thật đó. cứ ngắm nó như vậy 1 lúc hắn lại nghĩ : nó vô tâm lắm, nó chẳng hiểu lòng hắn , nó chẳng bao giờ biết động lão thì phải .dở dàng ánh mắt, cử chỉ , hành động lời nói của hắn là dành về nó mà sao nó chẳng thêm để ý, bực mình quá con khỉ xấu tính, con vịt xấu xí làm hắn khổ sở như này. rút khỏi dòng suy nghĩ hắn bỏ cái gối cắt ngăn chiu vào chăn của nó đắp chung luôn, hắn thơm nó 1 cái vào má kèm theo 1 cái véo nhẹ vào mũi .(nó ngủ như heo. say chẳng biết gì, thế này hắn làm gì chắc cũng chẳng biết luôn)

- hắn nằm xuống ôm 1 tay ngang bụng nó tay kia để nó gối đầu, hp thật k biết niềm hp của hắn và nó sẽ đi tới đâu. nhưng dù sao ngay bây giờ hiện tại trước mắt hắn hp lắm, như vậy là đủ rồi, con đường tương lai sau này sẽ từ từ đi, gian nan khổ sở, vất vả , khó khăn, nhọc nhằn thì hắn quyết, quyết k bao giờ rời xa nó , nó cũng k bao giờ đc phép xa hắn. còn bây giờ buồn ngủ rồi đi ngủ thôi, nhắm mắt vào mùi hương thơm lan tỏa trên ng nó thật dễ chịu. rồi hắn chìm vào giấc ngủ ngon lành.

- (sáng hôm sau)

- Á,.....Á..... (nó ngồi phát dậy)

- hắn nhăn mặt :mới sáng ra cô đã phát bệnh rồi sao ? hắn rụi rụi mắt.

- tên côn đồ, tên lòng lang dạ sọi, tên cáo đội lốt ng .(nó vừa gào vừa đâm thùm thụp vào ng hắn).

- đau quá !(hắn lấy tay che) đau tôi, cô đại hả ? (hắn đau nhăn mặt)

- nó dừng lại nói : tôi đã bảo a thế nào mà a dám lợi dụng lúc tôi ngủ say..... (nó ngập ngừng)

- sao ? ngủ say rồi sao ? hắn nằm trống tay đỡ đầu nghiêng ng 1 bên sang phía nó nói.

- a.....a..... (nó hét). trời ơi !!!!!!! a đã làm gì đây.. sau này làm sao tôi lấy đc ck hả tên khốn nạn .

thanh danh cuộc đời của tôi mất hết a là đồ tôi. (huhu)

- hắn cười : ngốc ! (hắn nói)

- cái gì. nó lườm

- tôi bảo cô ngốc.!!

-???????????? (nó k hiểu mặt đần thối)

- hắn lấy tay véo mũi nó rõ đau.

- á tên này. xoa cái mũi.
 - hần cười : ui !!!! hần vươn vai.
 - tôi cảnh báo a cấm nói chuyện này với bất kỳ ai.
 - tại sao?
 - còn hỏi àh. thanh danh của tôi suốt 19 năm gìn giữ chỉ 1 lần yếu lòng mà tan biến.
 - hần dí sát mặt hần vào mặt nó.
 - muốn làm gì ? (nó lùi mặt lại)
 - 1 mình, chỉ 1 mình tôi thôi biết k?
 - nói gì ? (hần ta nói ch lúc nào cũng khiến ng khác k hiểu)
 - chỉ có tôi thôi k 1 thằng con trai nào khác đc ôm cô. (tg :ha ha hay nhỉ)
 - nó dần mặt ra. tên này bệnh gì nữa đây. (tg : ngốc thế vậy mà k hiểu)
 - a hủy hoại mọi thứ của tôi giờ con nói giọng đó hả ? a có quyền làm gì thì làm con tôi.
 - chưa kịp nói hết câu 1 nụ hôn gió đặt lên môi nó. mắt lại trạng thái to hết cỡ, tim đập loạn xạ lên như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, cứng đờ cả ng).
 - 1phút như vậy: tôi nói rồi mà tôi sẽ chịu trách nhiệm với cô bởi tôi đã làm cho cô mất hết TẤT CẢ . hần nhấn mạnh 2 chữ tất cả.
 - hả ? hả? tất cả, trời ơi thế là hần chiếm đoạt mình, 1 phút yếu lòng đã khiến cuộc đời sau này hết hi vọng kiếm đc 1 tình yêu lãng mạn. 1 hoàng tử của lòng mình. huhu.
 - thất ra thì có chuyện gì đâu hần chỉ ôm nó thôi mà, nhưng sáng ra nó nhìn thấy tay hần ôm bụng nó 2 mặt sát vào nhau nó đã hoang mang và tự tưởng tượng thấy thế hần càng làm thêm tính dlay go của sự việc , k phải dọa nó mà hần muốn giữ nó cho riêng mình, bởi hần yêu nó, sẽ có 1 ngày hần nói với nó tình cảm của mình bi giờ chưa phải lúc.
 - thôi đi khi ,cô đứng là đồ du côn , đâm tôi đau chết mất. (hần nói)
 - cho.....a.....chết... huhu..... nó đang khóc.
 - nè đừng khóc, tôi sẽ bên cô cả đời bù đắp tất cả cho cô.
 - k cần, a bù đắp thì làm đc gì cả đời tôi cũng k lấy đc chồng. (ngốc hần nói ý đó)
 - cô k đc phép lấy ai ngoài.....tôi.
 - dù thế nào thì tôi cũng k thêm lấy a. đồ tồi huhu.
 - kệ cô. mất hết tất cả với tôi rồi cô k lấy tôi thì cô định ở vậy hả?
 - a lấy tôi chỉ là vì chịu trách nhiệm thì tôi cần gì, tôi k muốn dù rằng a là ng phá hoại cuộc đời tôi nhưng k vì thế mà tôi bám theo a, tôi thà ở vậy cả đời.
 - thật bực mình, sao cô ngốc vậy hả? (hần cúi)
 - làm sao! (nó quát)
 - hần lườm nó k thêm nói đứng dậy ra khỏi phòng đi vào phòng tắm làm vsen.
- nó vẫn ngẩn tò tè ngồi trên giường.
- hần điên àh. nói toàn cái gì chẳng hiểu. kệ hần k cần hiểu. nó bước xuống đóng cửa phòng lại thay đồ .
 - hần làm xong đi ra thấy cửa phòng đóng :cô làm gì thế mở cửa nhanh.
 - từ từ (nó)

- làm gì đấy (hắn)
- k cần biết. (nó)
- hắn k hỏi nữa đi ra ngoài phòng khách nhà nó uống ngụm nc
- nó mở cửa bước ra, hắn nhìn nó nó nhìn lại và lườm rồi đi vào nhà tắm làm vsen.
- hắn ngồi bên ngoài nói : đúng là vịt thì k bao giờ biến thành thiên nga. tại tối qua nó ăn mặc đẹp như 1 công chúa nhưng hôm nay nó lại trở về với thân phận thường dân. hắn chọc nó
- tôi vốn dĩ là con vịt xấu xí chứ k phải thiên nga xinh đẹp yêu kiều. (nó nói ra từ trong nhà tắm)
- cười. à tôi bảo này khỉ ?
- nói.(nó đi ra)
- cô đi làm đi, tôi sẽ ở lại đây.
- nó như khùng lên hôm qua tôi nhường nhịn a a đừng đc đà lấn lá, hôm này đừng hòng tôi nhường.
- tôi k lấn lá mà tôi muốn ở đây thật lòng. (cười)
- a định hình lại hộ tôi đây là nhà của thường dân k phải hoàng cung nhà a.
- vì k phải hoàng cung nên tôi rất muốn . cho tôi ở lại đi.
- đừng nhiều lời mời a ra khỏi nhà tôi.
- nó mở cửa đẩy hắn ra thì hắn lại chạy vào 2 đứa cứ 1 đứa giữ 1 đứa đẩy rằng co nhau, đang hăng say thì a zai nó về. a k lên tiếng đứng nhìn 2 đứa tay trong tay nôi nôi kéo kéo.
- nó và hắn dừng lại vì có cảm giác có ng đang nhìn quay ra. ôi....ôi... 2 !!!!!!!! nó sợ quá hất tay hắn ra mồm nấp bấp :
- 22.....2...2 đã về ?
- thấy 2 k nói gì biết 2 đang nghi ngờ gì k tốt nó vội nói luôn:
- 2 k phải như vậy đâu, 2 nghe e nói, (nó sợ bị hiểu lầm.)
- 2 k nói gì chỉ nhìn hắn đúng hơn là quan sát hắn , hắn cũng nhìn lại 2 nó.
- 2.... đây là.....bạn àh à k phải bạn mà cũng là bạn nó cứ rối rít cả lên nói k ra câu nào
- hắn thấy nó luống cuống hắn lên tiếng.
- cái gì là bạn lại k phải là bạn rồi lại là bạn cô đúng là.
- chào a! tôi là BẢO , bạn của VY.
- a cũng rất lịch sự chào lại : chào cậu.
- rồi 2 quay ra nói với nó : 2 cần 1 lời giải thích đó nhóc. rồi 2 đi vào nhà ngồi trong ghế phòng khách, nó mặt tội nhìn như sắp bị tra tấn ấy. hắn lay tay nó và lại ghé ngồi nó cũng ngồi. nó thì run như châu chấu
- 2 à, thật ra.... nó run k nói đc.
- hắn thấy vậy giúp nó : - để tôi nói cho
- tôi là bảo bạn của vy hì
- tôi biết rồi tôi hỏi chuyện vừa xong k hỏi tên cậu
- à là
- 2 à chuyện đó k có gì tại hắn chê ng e e đang đuổi hắn thôi. hì hì
- du còn cô nói dối 2 mình vậy à.

- nó quay ngoắt sang nhìn hấn lườm và ánh mắt như nói a đừng bán đứng tôi.
- hấn nhìn lại nó xong quay ra 2 nó nói : tôi muốn ở lại đây trưa nay nhưng cô ấy k cho thế là như a nhìn thấy bọn tôi đang rằng co
- thôi rồi tên khốn này thật thà k đúng lúc k cần thiết. (nó nghĩ)
- 2 thì chẳng hiểu gì ? sao cậu lại muốn ở lại nhà chúng tôi, mà sáng sớm sậu đã đến làm gì.
- nó chưa kịp ra tín hiệu thì hấn đã nói:
- gì mà sáng sớm, tôi đến từ tối qua và ở luôn đây.
- như 1 cú sốc nó nhìn hấn âu yếm tới nỗi hấn có thể cảm nhận đc nó đang bằng bằng bằng bằng nhắm thẳng vào hấn.
- a 2 k phải ngạc nhiên mà là vô cùng ngạc nhiên nhì hấn rồi quay sang nhìn nó, cái ánh mắt 2 làm nó sợ nó nghĩ trời ơi tên khốn nạn hấn giết nó đi còn hơn là hancheu ng nó thế này.
- hấn thì cứ vô tư như bình thường.
- nó và 2 thì mỗi ng 1 suy nghĩ nó + thêm run sợ khóc mà k thể khóc.
- k ai nói gì chỉ nhìn nhau thì đt hấn kêu. mẹ hấn gọi
- con nghe mẹ
-
- đc con về ngay.
- hấn cúp máy đứng dậy nói : nhà tôi có chút chuyện hôm nay tôi k ở lại đc. hi
- ai cần a ở lại (nó)
- xin phép a tôi về (nói với 2 nó). tôi đi trước đây (nói với nó)

11. Chương 11

- lần sau chúng ta sẽ nói chuyện nhiều hơn để a hiểu tôi. (hấn nói với a 2 nó)
- nó nhìn hấn ta lườm nghĩ : hấn còn chêu ng mình nữa ư .
- hấn đứng dậy đi , còn 2 ae trong nhà nó sợ 2 nó sẽ xả cho nó 1 trận khi hấn ra khỏi nhà nó cũng chuẩn chuẩn xin phép 2 đi làm chạy thật nhanh. đuổi kịp hấn nó gọi :
- nè, nè đợi tôi sao chổi.
- hấn đứng lại nhìn nó cười.
- đến chỗ hấn nó đập vào vai hấn. a là tên sao chổi chết tiệt, ai cần a nói thất như thế, a cứ im lặng hoặc nói dối là xong k hiểu đầu óc a nghĩ gì mà cứ phang phằng phằng bán thẳng như thế. (thở)
- cô đúng là nói dối k tốt mới lại nói cho a cô biết còn hơn tới khi a ấy biết đc còn nghiêm trọng hơn.
- cứ làm như a chưa bao giờ nói dối k bằng. chuyện đó tôi k nói . a k nói thì ai biết. trời ơi! trời ơi a hại chết tôi rồi sao đây làm sao tôi dám đối diện với 2 tôi. huhu
- có gì mà k dám cứ nói sự thật dù sao 2 cô cũng biết rồi (2 đứa vừa đi vừa nói)
- cũng là tại a hết, thật bức. mà nhà a có chuyện gì sao? mẹ a gọi hả ? (tức thế mà vẫn quan tâm hấn đó chứ)
- ừ có tí chuyện mẹ tôi gọi về.
- chắc lại chuyện cô vợ sắp cưới rồi (nó)

- có thể.
- nhà a thật phiền phức.
- quá phiền phức. (hắn rất đồng tình với nó về điều này)
- a sẽ giải quyết thế nào?
- về xem tình hình thế nào thì nghĩ cách giải quyết thế đó.
- ừm
- gần đến cửa hàng tôi rồi, tôi đi đây.
- đi làm đi tôi đi tác xi về nhà.
- ừ cần thận nhé (lo lắng thật)
- lo cho tôi sao? cười
- ừm (nó lo thật nên trả lời thẳng lun nó nghĩ hắn dù sao cũng là bạn bè gặp khó khăn thì phải lo chút ít chứ k phải ý)
- hắn cười tươi, cô lo cho tôi như thế chấ chấn tôi bình yên.
-nó gật đầu cười.
- hẹn gặp lại cô. hắn vẫy tay chào nó rồi vẫy tác xi đi về. còn nó thì đi tới cửa hàng.

.....

(nhà hắn)

- cậu chủ đã về (bác mình quản gia nhà hắn)
- hắn gật đầu rồi vào nhà.
- cả nhà hắn và cô vợ sắp cưới của hắn đang ngồi ngoài phòng khách nói chuyện.
- về rồi sao. (ba hắn)
- vâng.!
- hôm qua con ở đâu. (ba)
- ba quan tâm đến con à.
- con nói gì .(ông lại chuẩn bị nội cẩu)
- tôi nào đây k phải chuyện cần nói (mẹ hắn giảm hòa)
- ba hắn hạ hỏa rồi nói : hôm nay ta muốn nói .n biết ta quyết định cho con và kiều oanh vào đà lạt sống cùng nhau cho đến ngày cưới để 2 đứa thân nhau và hiểu nhau .
- ông có quyết định làm .n k ngờ đc ai cũng chỗ mắt ra nhìn ông vì làm gì có ai biết ông sẽ làm vậy đưa.
- cái gì !!!!!!! ba biết mình đang nói gì k ? hắn
- tất nhiên la ta biết.
- con và cô ta chưa lấy nhau mà ba muốn cho ở chung rồi sao
- trước sau gì cũng là vợ chồng, như vậy có gì k tốt (suy nghĩ của ông thật phóng khoáng)
- ba hôm qua con đã nói.....
- hôm qua ta cũng đã nói.
- hừ ! con k đi
- con phải đi.

- nếu ba cứ cô tình dồn ép con con sẽ bỏ nhà đi cho coi. 1 là con 2 là cô ta. ba chọn cô ta thì cô ta đi mà làm con ba. con k làm con ba nữa. hấn tức qua nói k suy nghĩ
- mà....
- bình tĩnh nào (mẹ lúc nào cũng là ng giải vây)
- con k bình tĩnh đc ba vừa phải thôi ba ép con điều con k thể con phải chống lại
- chống lại con nghĩ mình đủ sức sao (ba)
- ba cứ thử đi (hấn còn dám thách ba hấn)
- thằng mất dạy ông định hấn thì.
- DỪNG LẠI (nội)
- con a nhưng là cháu tôi, hôm qua a đánh nó tôi đã k nói rồi hôm này còn định đánh nữa sao a k sót k thường thì tôi thương.a đánh nó 1 lần nữa tôi từ a luôn (ba giả vờ nói vậy thôi)
- mẹ (ba hấn)
- thằng bảo nó đã cương quyết như thế thì chúng ta cũng nên dừng lại đi cứ ép nquas nó làm điều đại dột lúc đó hối hận k kịp tôi chỉ có 1 thằng cháu nó làm sao ai đền nó lại cho tôi.
- tôi tuy già nhưng tôi cũng hiểu tình yêu bọn trẻ bây giờ k giống với thế hệ ngày xưa của chúng ta, cha mẹ đặt đâu con ngồi đấy k thể. chúng phải yêu nhau phải tự tìm hiểu rồi chúng vó lấy nhau hay k là ở chúng nó mai sau hp hay k là ở chúng nó chúng có a sao thì chẳng thể trách do ba do mẹ này nọ. ta l muốn thằng cháu ta lấy ng mà nó k yêu như thế sao nó hp ta cũng k vui a chị liệu vui đc k ? (bà nôi cả mẹ hấn vào)
- k.o (bà nói). cháu thấy ta nói có đúng k? k yêu thì hp ở đâu ra, vun đắp dần dần thì kết quả như thế nào, liệu có thật sự có kết quả đẹp hay ngược lại. ta nghĩ ai cũng vậy đừng ích kỷ chỉ nghĩ cho bản thân mà cũng nên nghĩ 1 chút cho ng khác. đúng k cháu (ba đang đánh đòn tâm lý)
- dạ.....dạ..... cháu (k.o áp ứng)
- mẹ đừng làm cô bé (ba hấn chưa nói hết ba hấn đã chặn họng)
- ta lăm gì con bé nào , ta chỉ đang khuyên nó, như thế là tốt cho nó .thốt cho cả thằng bảo ta làm vậy là sai à.
- mẹ
- a thôi đi tôi còn sống trong nhà này thì lời nói của tôi vẫn còn hiệu nghiệm tôi là mẹ a, a nên nhớ điều này, giờ tôi cũng lấy quyền làm mẹ bắt a bỏ vợ a nghĩ sao. (bà đang lấn áp ba hấn)
- nhưng câu nói như thật như đùa của khiến m.n giật mình.
- mẹ mẹ sao nói vậy (mẹ hấn nói)
- bà hấn nháy mắt ý ta chỉ đang dọa ba thằng bảo thôi.
- mẹ nói gì vậy (ba hấn)
- đấy thấy k ta k thể ép a chị , thế tại sao a cứ phải ép thằng bảo điều nó k muốn. cứ phải lấy nhau mới đc à. thích thì nhận k.o làm con nhận cho chúng làm ae ta cũng có thêm 1 đứa cháu gái a chị vẫn đc làm ba mẹ của k.o 2 gia đình vẫn vui vẻ hợp tác.
- me. ba hấn
- a định làm ta chết khi chưa hết tuổi thọ hả (bà giận)
- hấn thì sung sướng đúng là chỉ có bà mới có thể giúp hấn , bà đúng là cuus tinh của hấn. hấn yêu ba lắm lắm, 2 bà cháu nhìn nhau biểu lộ sự thành công qua ánh mắt.
- cháu xin lỗi (k.o nói). chỉ vì cháu mà nhà mình m.n ai cũng k đc vui. bà nói rất có lý cháu sẽ suy nghĩ thật kỹ cháu k muốn mình là ng ích kỷ.

- ta biết cháu là ng hiểu biết, cứ suy nghĩ đi.
- vâng. cháu cảm ơn bà và 2 bác ngày mai cháu sẽ về nhà mình, k nên làm phiền gia đình mình nữa.
- cứ ở lại đây chơi vài hôm k cần phải về sớm coi như ra hà nội chơi cho biết hn.
- nhưng...cháu.
- cứ vậy đi. (bà hấn cười)
- dạ (k.o rất ngượng và cảm thấy xấu hổ bởi những lời nội vừa nói nên cô mún ra khỏi đây ngay. nhưng bà nói ở lại k từ chối đc cô đành ở lại vài buổi rồi về)
- mẹ thất là (ba hấn ầm ức)
- nội trông mắt nhìn ba hấn.

.....

(nó _ cửa hàng)

- làm việc mà tâm trí nó lo sợ k biết hôm nay về phải nói với 2 ra sao, thế nào, xong lại vừa nghĩ cho hấn k biết hấn có bị ăn 1 phát tát như hôm qua k, nghĩ lung tung làm nó đau hết cả đầu.

.....

(buổi trưa)

- nó k dám về nhà vì hôm nay 2 k phải đi làm 2 ở nhà, nó chưa chuẩn bị tâm lý đối mặt với 2 nên ăn cơm ở cửa hàng luôn.
- ngồi thẩn thờ thậm thờ suy nghĩ thì nó cái giọng quen thuộc , hôm này khác là hấn hát k phải phải nói như mọi khi, hấn hát cái bài gì đó nghe cũng hay hay. tới chỗ nó đang ăn cơm hấn ngồi xuống cười.
- nó lườm rồi nói : động giật hả?
- hấn cười nói : hôm nay bản thiếu gia vui sẽ k chấp với cô khoanh tay cười tươi tỉnh.
- có phải lại ăn 1 phát tát nữa lên.....
- tôi đang vui
- vì sắp đc lấy vợ.
- hấn nhìn nó hỏi : nếu tôi lấy vợ thì sao?
- sao là sao
- cô có buồn k?
- vợ vẫn nó lườm tiếp
- trả lời đi
- k cần trả lời.
- sao k cần, cô sẽ buồn phải k?
- k nói gì
- cô sẽ buồn đúng k (hấn hỏi lại)
- nó nhìn hấn rồi nói : ừm.
- hấn sượng : buồn thế nào (cười)
- buồn lắm
- thật sao?

- phải thế nên bây giờ tôi phải đi giải quyết. (ha ha hấn bị hớ)
- cái cô này ! tôi hỏi thật mà cô cứ làm như đùa vậy (mặt giận)
- thì tôi cũng đang nói thật ấy chứ. tôi buồn tôi đang rất buồn đi vs. rồi nó đứng dậy đi luôn
- cô....đồ con khỉ nhà cô (mặt hấn nhăn vào)
- nó ó buồn đâu nó cố tình chọc hấn thôi nó đi lên nơi làm việc của nó.
- 1 lúc sau hấn mò lên.
- hôm nay đi chơi với tôi k ?
- k rảnh
- tôi cho cô nghỉ việc buổi chiều nay
- tôi đi làm kiếm tiền k phải đi làm để đi chơi.
- cô vẫn có lương bình thường đi chơi với tôi cũng coi như là đi làm.
- a ngộ àh nó câu
- ừ hì (hấn còn nhanh nhỡ chêu nó)
- tôi đưa a vào viện tâm thần nhé.
- ngộ vì cô (đẩy thế có tức k)
- tên thần kinh. (nhưng mà nó lại thấy có gì đấy 1 chút thoải vui trong lòng)
- vậy cô đi chứ?
- k rảnh mà a k hiểu tiếng việt à.
- cô k đi thật
- k (nó quát to)
- vậy thì..... hấn nhìn nó môi cười đều.
- biết ngay mà chắc chắn hấn đang có ý đồ xấu mà. hấn lôi xềnh xệch nó ra khỏi chỗ làm việc.
- tên kia bỏ ra bỏ ra
- hấn k bỏ mà kòn nói :đây là hình thức cho ng nói k nghe.
- bỏ ra..... bao con mắt của cửa hàng đổ dồn về 2 đứa chủ yếu là khách hàng còn nhân viên nơi này thì đã quá quen vớiqs các cảnh diễn của 2 đứa.
- tôi k muốn đi, tôi còn phải làm việc tôi k muốn mất việc.
- 1 tay kéo nó 1 tay hấn lấy đt gọi điện ẹ hấn
- bảo con (mẹ hấn)
- con muốn mượn nhân viên của mẹ
- nhân viên của mẹ!!! (bà chưa nghĩ ra. sau đó bà nghĩ ra bà cười bà nói) đc.
- ok. bye mẹ.
- thế nào giờ thì yên tâm chưa?
- hừ !! tôi k muốn đi với a.
- đi hay k thì cũng như nhau.
- hấn và nó đã đang ở ngoài đường.

- a bỏ tay tôi ra đc rồi đây.
- k thích ! (cười)
- cái tên này.
- chúng ta đi chơi nào !!!!!!!
- tôi sẽ đưa cô tới chỗ này. tôi mới biết ở hn có.
- đi bộ mất khoảng 1 chút thời gian chỗ đó k quá xa. 1 lúc sau thì đến hình như là 1 cái quán gì đấy.
- đây là đâu ? (nó nhìn xung quanh)
- là đây ! (hắn trả lời)
- a..... ý tôi hỏi là nơi nào ?
- là nơi này ! (hắn chêu tức nó)
- tên.....!
- đùa cô chút, đây là nơi dành cho những ng thích mạo hiểm.
- hả ? vậy tới đây làm gì ?
- thử sức.
- a điên . a ngộ , a rô , a dại tôi mặc kệ, a đừng có nôi tôi theo.
- du còn như cô mà chùn trước mấy cái trò này sao? (hắn khích đều)
- tôi k mang mạng sống ra đùa với tên đầu lâu xương chéo đâu. (nó vẫn k hề bị lời khích bác đó mà thay đổi ý kiến)
- cái gì mà đầu lâu xương chéo! (hắn cười)
- nói tóm lại a thích chết thì cứ việc chết , tôi k cần, còn tôi chưa hưởng thụ hết ngũ vị cuộc đời tôi k muốn đã phải vĩnh biệt. nó hất tay hắn ra bỏ đi, hắn đã giữ đc nó k chần trừ hắn kéo nó nhanh vào trong hắn còn nói :chết 2 ng thích hơn !
- á.....tôi k muốn !!!!!!!!!!!
- k muốn thì cũng đã quá muộn.
- trời! bên trong 1 màu u ám với những hình hài ghê tởm những âm thanh rùng rợn nó nổi cả gai ốc ,tay bám chặt vào tay hắn run run. hắn cảm nhận đc.
- nè bình thường cô hổng hách lắm cơ mà. trời k sợ , đất k sợ, đến cả tôi cô cũng k sợ , mà lại sợ cái gọi là trò chơi này.
- nó vẫn bám chặt tay vào tay hắn mồm run nhưng vẫn nói lại hắn : trời tôi sợ , đất tôi sợ chỉ k sợ a thôi.
- cô thì tài văn hoa múa mép.
- a thì có tài làm ng khác điên đảo.
- tôi có tài làm ng khác điên đảo vậy với cô thì có điên k ?
- điên , điên rồi , điên có thể giết a chết ngay bây giờ.
- giết ng đi tù đó k sợ à ?
- sợ nhưng vẫn phải giết a.
- chà ! KHẨU KHÍ NHỈ , CÓ GAN GIẾT tôi mà k có gan thử mạo hiểm hả ?
- tôi nói tôi giết chứ tôi k nói tôi giết mình.
- hì , vậy chúng ta đi thôi.

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK HHHHHHHH Ô NNNNNNNN GGGGGGGGGGGG
!!!!!! NÓ GÀO THẬT TO.

- á.....

-á.....

-á.....

- á.....

- á..... tiếng nó gào kêu.

- tiếng hét của nó làm hấn thủng màng nhĩ nhưng hấn thích thú lắm , k hiểu hấn yêu đương kiểu gì, k lãng mạn k nhẹ nhàng tình cảm ngược lại bạo lực hành động. đúng là 1 mình hấn mới có cách yêu thế này.

- 1 tiếng , 2 tiếng 3 tiếng trôi qua cuối cùng hấn cũng tha cho nó.

- bước ra khỏi nơi đây. ra đến cửa nó ngồi luôn xuống cái bệ bờ tường quán mặt cắt k ra máu , tay chân như mất cảm giác, mắt lơ đãng, nhìn nó k khác gì 1 con nghiện đang say thuốc phiện.

- ha ha (hấn cười) nhìn cô giống con gà dù quá.

- nó k đủ sức mà nói lại hấn. k còn sức mà chiến đấu mắt nhắm vào đầu nghĩ : đợi đó tôi hồi nguyên khí tôi sẽ giết a chứ k phải nói đùa. ngồi bên ngoài đó phải mất 30p nó mới bắt đầu hồi tỉnh nhưng mắt vẫn nhắm hấn thấy vậy hồi có phần lo lắng.

- cô ổn rồi chứ ?

- k nói....

- cô định ngồi đây đến tối hả?

- ... k nói gì....

- khi ! hấn gọi.

- im lặng.....

- hấn bắt đầu bực mình : cô điếc à khi ?

- vẫn im lặng.....

- cô sao thế hả có phải làm sao rồi k, khi ! khi ! hấn lay tay nó, nó vẫn k động đây.

- khi ơi cô sao đây đừng dọa tôi , tôi yếu tim đó.

- nó vẫn k hề nhúc nhích mắt vẫn nhắm nhưng trong đầu nghĩ : cho a chết tôi phải dọa a 1 phen vì tội a làm tôi ra thế này.

- khi , khi, hấn vỗ nhẹ vào mặt nó, hấn bây giờ lo lắng thật rồi tay chân luống cuống run, móc điện thoại ra gọi hấn k biết gọi ai , à rồi hấn nghĩ gọi xe cấp cứu hấn ấn số rồi nói :

- nhanh cho tôi 1 xe cấp cứu tới đường x, y, z nhanh có ng đang gặp nguy hiểm. hấn tắt máy trong lòng càng lo sợ nghĩ nó hải qua nên ngắt đi rồi, hấn quay lại xem nó thế nào, vừa quay lại hấn giật thót tim nó đã đứng ngay sau hấn nhe răng cười như ma, may mà hấn k bị nó dọa chết.

- hấn lắp bắp : cô..... cô..... tỉnh rồi sao??

- ngắt khi nào mà tỉnh với k .

- vậy.... tại sao vừa nãy tôi gọi cô k trả lời k phản ứng.

- k thích . (nó trả lời thế mời làm hấn điên mặt nó còn vênh lên nữa chứ)

- cái cô này ! (hấn quát to)

- ha ha tôi trả thù a đây.

- cô..... hấn giận tím mặt quay bỏ đi, trong đầu nghĩ : tôi lo cho cô mà cô dám đối xử với tôi thế à. đợi đấy. cô biết tay.
- nó cười đau ruột rồi chạy theo hấn vừa chạy vừa nói :
- a đúng là 1 tên ngu xi dần độn !! (cười)
- quay lại lườm nó mình lo cho cô ta mà giờ còn nói mình ngu xi dần độn. đầu hấn xì khói , hấn bỏ đi thật nhanh. hấn đi nhanh làm nó chạy theo mỗi chân nó gọi :
- chờ tôi với ! ha....ha ! (nó chạy theo hấn cười khoái trí)
- k chờ ! (hấn nói)
- đợi với hì !!(nó)
- k đợi ! !(hấn)
- nè..... !(nó)
- không.....! hấn cứ đi thẳng mặt tức giận còn nó thì cười vui vẻ sung sướng.
- nó đuổi kịp hấn mồm vẫn cười nó hỏi : sao hôm nay a lạ vậy ?
- hấn vẫn đang giận nó nên trả lời k thêm nhìn : lạ gì ?
- sáng thì ủ rũ chiều thì tươi tỉnh . tươi tới mức phát khùng.
- thì tôi đang vui mà.
- nói đi.
- muốn nghe k ?
- không !
- thế sao bảo nói đi.
- nói vậy thôi , còn a thích thì nói k thì thôi.
- hì (hấn hết giận ùi) ba tôi gọi về nói chuyện của tôi và cái cô vợ từ trên trời rơi nhằm xuống.
- rồi sao ? (nó tò mò)
- thì tôi vẫn k đồng ý.
- ba a phản ứng thế nào ?
- tức giận , nổi cáu.
- bác có đánh a k ?
- tí đánh..
- rồi sao nữa .
- bà tôi ra tay trợ giúp bà nói bao nhiêu nói toàn cái hay cái ý nghĩa thâm sâu, phải công nhận có bà đôi lúc là 1 lá chắn an toàn.
- rồi sao.
- rồi sao , là sao, lại là sao , rồi sao . có khi cô phải đến 1 bầu trời toàn sao.
- hì. tôi lung linh mà.
- hấn lườm nó nhưng cười. ừ cô lung linh.
- đương nhiên. thôi a nói chuyện của a đi.
- cô có vẻ tò mò.

- muốn biết thôi, tò mò gì đâu .hì
- hấn búng chán nó 1 cái nói : ba tôi bắt tôi và cô ta sống chung với nhau để tìm hiểu và thân nhau hơn rồi sẽ cưới.
- làm như vậy thì lợi cho a quá còn gì, hì.
- tôi chẳng thêm.
- tình tương !
- thế a k đồng ý à ?
- cô đầu chạy bằng mô tô hay đầu toàn đất mà còn hỏi thế. tất nhiên là k đồng ý.
- hì hì !!!!
- đầu đất ! (hấn mắng yêu nó đấy)
- a k đồng ý vậy là ba a tức giận.
- ừ. nhưng có bà ở đây bà bệnh tôi nên ba tôi k làm gì đc .
- nhưng thoát đc 1 lần đâu thoát đc cả đời.
- cô lo sao.
- tôi chẳng điên, sao a k cứ làm theo bác ấy cho êm chuyện
- cô nói mà k suy nghĩ gì hết. tôi k bao giờ làm, chỉ cần cô ta từ bỏ thì k có gì là k giải quyết.
- nhưng cô ta thích a.
- cô ta thích nhưng tôi k thích.
- nếu cô ta k từ bỏ thì sao ?
- cô ta mà k từ bỏ thì tôi cho cô ta mọc đầy sao.
- tên này đúng là cần chuyển gấp vào viện tâm thần. (cười)
- vậy cô vào đó ở với tôi luôn nha. hì
- ng điên nên nói lời cũng điên.
- hì hì.
- mấy h rồi ? (nó hỏi)
- 6h.
- nó thở dài : về thôi về nhà đương đầu với rắc rối a gây ra cho tôi.
- tôi sẽ về cùng cô.
- thôi a về cùng tôi có khi tôi gặp nguy hiểm hơn.
- yên tâm tôi sẽ mang may mắn đến cho cô.
- sao chối có khi nào là may mắn chưa ?
- chưa có thì bây giờ có, 1 ngôi sao chối may mắn cho cô, mình cô thôi , chỉ mình cô có.
- tôi chẳng dám nhận. (nó bĩ môi)
- nhận đi, nhận đi ng ta cho k cô mà .hì
- k thêm ! (nó hất hàm)
- ha ha (hấn cười) . về thôi nào ! chúng ta cùng nhau vượt chướng ngại vật. (hấn nói)

- cái gì mà chúng ta.
- tôi và cô k phải chúng ta thì là gì ?
- tôi đâu bảo a về cùng tôi.
- nhưng tôi muốn. hi, cô đã từng giúp tôi thì tôi cũng phải giúp cô chứ, ai lại qua cầu rút ván bao giờ.
- vâng a thì lúc cũng có lí.
- đương nhiên !!
- 2 đức nhìn nhau cười rồi cùng nhau đi về nhà.
- (nhà nó)
- trời ! k dám bước chân vào. (nó).
- có tôi đây rồi. đừng lo.
- có a thì làm gì đc?
- tôi sẽ giúp cô đảm bảo k sao.
- hừ !!!!!
- đang lấp lửng k biết thế nào thì đằng sau có tiếng nói 2 đứa quay lại nhìn :
- về tới nhà mà k vào còn đứng đó làm gì ? là 2 nó nói.
- nó giật thót tim : 2... sao....2
- 2 đi mua chút đồ.
- vâng !
- chào a ta lại gặp nhau. (hắn nói với 2 nó)
- ừm chào cậu, vào nhà đi. 2 nói rồi đi vào trước 2 đứa theo sau.
- 2 đang nấu cơm sao ? nó hỏi 2
- ừ hôm nay 2 đc nghỉ làm ở nhà 2 phải nấu cơm cho nhóc về ăn chứ .(2 cười)
- nó thấy 2 cười nhưng k dám cười lại.
- cậu ở lại đây ăn cơm luôn nhé ! (2 nói với hắn)
- 2 k cần..... nó chưa nói hết thì hắn đã vội vàng nói:
- đc, a mời tôi chắc chắn phải ở lại rồi.
- nè cái a này ! (nó nói hắn)
- hi hi !(hắn cười)
- a nó nói với nó : nhóc giúp nào (giúp 2 nấu cơm). cậu cứ ngồi ghế kia đợi ae tôi nấu sắp xong rồi.
- để tôi làm cho, tôi cũng muốn học làm 1 ng đàn ông biết nội trợ giống a. hi
- 2 nhìn hắn cười : ok !
- cô đi thay đồ đi , tôi sẽ giúp a cô. hắn nháy mắt với nó.
- a... (nó nói hắn)
- nhóc đi tắm đi !(2 nói)
- vậy e đi tắm! (cười)
- nó đi tắm ở ngoài 2 nó và hắn cùng nấu cơm và nói chuyện :

- tôi trông cậu chắc là con nhà tài phiệt.
- có thể coi là như vậy .
- cậu và e tôi quen nhau lâu chưa ?
- k lâu lắm.
- công tử nhà giàu như cậu sao lại kết bạn với e tôi ?
- a hỏi gì lạ vậy tại sao tôi và cô ấy lại k thể kết bạn.
- vì các thiếu gia như cậu thường ghét những hạng nghèo hèn mà.
- k. đó là họ còn tôi khác.
- thật sao?
- ừm
- tôi cũng rất vui khi nó có bạn, nhưng do tính khí nó xấu nên đi đâu cũng toàn gây thù
- hì tôi thích cô ấy bởi cô ấy đặc biệt
- cậu thật sự coi e tôi là bạn.
- phải thật sự và thật lòng nữa , a có đồng ý k?
- cái đó tôi k quyết định đc cậu phải hỏi e tôi.
- nhưng ý kiến của a cũng là điều quan trọng với cô ấy và cả với tôi
- cậu hiểu e gái tôi vậy sao?
- k, chỉ là tôi biết điều đó qua ánh mắt cô ấy. bởi a là a 2 cô ấy.
- cậu k tồi !
- a quá khen
- vậy cậu muốn nghe ý kiến của tôi k?
- có chứ.
- tôi sẽ chấp nhận nếu trong lòng và lương tâm cậu k giả dối.
- dám chắc với a 1 điều tôi k hề .
- đc. ha ha
- ha ha
- 2 ng nói chuyện cười đùa nó tẩm xong bước ra nhìn thấy vậy nó nghĩ : vừa mới 1 thời gian ngắn nói chuyện hần đã thân với 2 vậy sao? hần ta có đúng là 1 ngôi sao chổi may mắn k ??
- xong rồi hả nhóc. 2 nó
- vâng. nó cười

12. Chương 12

45 - nó đang lay hoay dọn giường thì 2 gõ cửa :

- nhóc ngủ chưa ? (2 hỏi nó)
- e chưa .
- 2 vào nhé.

- vâng.
- 2 mở cửa bước vào.
- có chuyện gì sao 2 ?(nó hỏi)
- 2 muốn nói chuyện với nhóc.
- dạ, chuyện gì 2 ?
- lâu rồi 2 bận đi làm chẳng quan tâm nhóc đc nhóc có giận 2 k ?
- e sao dám giận 2 đc, 2 vất vả đi làm k cả có thời gian về nhà e còn giận nữa thì e k phải đũa e gái tốt.
- 2 xoa đầu nó : cảm ơn nhóc !
- hì hì , e k giận 2 nhưng e buồn lắm.
- 2 biết, 2 xin lỗi.
- thời gian trôi nhanh thật đấy thoáng cái nhóc đã lớn và là 1 cô gái đáng yêu rồi.
- hì nhóc của 2 lúc nào cũng đáng yêu mà.
- ừ. nhưng lớn lên nhóc càng xinh và đáng yêu hơn.
- nó sướng phổng mũi khi đc 2 khen.
- ngày đó k do cha mẹ mất ae ta phải bán nhà trả nợ đi tha hương cầu thực thì nhóc của 2 cũng đc đi học đại học và ước mơ làm bác sĩ của nhóc sẽ thành hiện thực.
- 2, sao nhắc lại việc đó làm gì.
- ừ đột nhiên 2 nhớ lại thôi. thế bây giờ nhóc có muốn đi học k, 2 đi làm kiếm tiền nuôi nhóc học, công việc 2 làm chắc chắn thừa tiền nuôi nhóc học 4 năm đh .
- e chẳng muốn đi học nữa đâu. nghĩ học hơn 2 năm nay rồi giờ mà cấp sách đến trường ngại lắm.
- ngại gì nhiều ng lớn tuổi mà vẫn đi học đó thôi , nhóc năm nay mới có 19 tuổi thôi mà.
- như thế cũng k đi, e chán học rồi e thích đi làm kiếm tiền cùng 2.
- nhóc ngốc vậy, phải đi học mới biến ước mơ thành hiện thực chứ, các cụ đã nói có công mài sắt có ngày nên kim.
- sắt mài đợi đc thành kim thì cũng han mà vất đi trước khi thành công rồi 2 ạ.. thôi e k đi học đâu, e muốn tiếp tục đi làm kiếm tiền . muốn ae ta có tiền mua nhà cửa đoàng hoàng, có nhiều tiền, thừa tiền để tiêu và quan trọng là có tiền cho 2 lấy vợ. ha ha
- 2 xoa đầu nó : 2 k lấy vợ 2 ở giá cả đời cho đỡ tốn tiền. ha ha
- vậy 2 cùn thế, hì
- k, nhóc thì phải lấy chồng và đc hạnh phúc như vậy 2 mới vui.
- 2.
- 2 yêu nhóc, thương nhóc , 2 k cho nhóc đc 1 cs vui về 2 là a mà k lo đc cho nhóc thì cha mẹ sẽ trách 2. thế nên nhóc phải tìm 1 tình yêu 1 ng chồng thật lòng và cho nhóc 1 cs tốt.
- nhưng ở trên đời có thằng đàn ông nào tốt đâu, trừ 2 của e ra. hì
- đừng nói vậy nhóc, 10 ng xấu thì cũng phải có 1 ng tốt .
- 1 ng tốt liệu có đến lượt e k 2 ?
- chắc chắn , 2 tin ng đó sẽ dành cho nhóc, bởi nhóc của 2 xứng đáng đc vậy.
- thật hả 2.

- ừ thật.
- nhưng e chẳng tin.
- ngốc sao lại k tin phải tin chứ. có 1 ngày nhóc sẽ tìm đc hp ình.
- nếu k có thì e cũng chẳng cần 2 ạ.
- ngốc lnhóc của 2 ngốc lắm.
- ngốc thế mới đáng yêu. hì
- ừ đáng yêu và kèm theo cả đáng sợ. ha ha
- 2 này !
- 2 hỏi nhóc nè ?
- vâng !
- cậu BẢO đó là gì của nhóc.
- gì là gì 2 ??
- ý 2 là với nhóc cậu ta là gì ?
- chẳng là gì ! (mặt nó tỉnh bơ)
- k là gì ? (2 hỏi lại)
- vâng , k là gì .
- 2 tưởng cậu ta là bạn của nhóc.
- thì cũng là bạn mà cũng là thù.
- vừa là bạn vừa là thù ? (2 lại hỏi lại)
- vâng.
- 2 k hiểu ?
- thì hẳn lúc là bạn lúc là kẻ thù của e.
- nhóc đúng là đã làm bạn sao là kẻ thù đc.
- với hẳn là thế 2 ạ. đôi lúc hẳn cũng tốt nhưng chỉ chiếm 1/ 1000 cái xấu xa thôi.
- có tới mức vậy k? 2 thấy cậu ta cũng đc mà.
- đc gì mà đc. 2 vừa tiếp xúc nên k biết thôi. con ng xấu xa, bí ối, đê tiện đáng ghét và khó ưa ấy.
- nhóc có vẻ k thiện cảm với cậu BẢO đó.
- hẳn luôn gây chuyện với e, luôn thích chọc giận e, làm những điều k chấp nhận đc. nói chung hẳn là tên 1 tên sao chổi.
- giờ thì 2 hiểu rồi. hì
- e đã nói mà ! 2 mà biết về con ng hẳn là hiểu con ng hẳn thế nào ngay. vì vậy e k ưa gì tên này.
- nhóc k sợ ghét của nào trời cho của ấy sao? biết đâu nhóc lại thích cậu ta 1 ngày k xa.
- cái gì, 2 đang nói nhảm câu hử? hẳn có yêu e e còn chẳng thèm e còn đánh cho ấy chứ ,nói gì e yêu hẳn.
- 2 đang nể như
- k nếu như gì hết, e k bao giờ yêu 1 tên vô lại dở hơi điên rồ động rộ như hẳn, k bao giờ.
- hì , ừ nhưng 2 thì nghĩ khác. 1 này nào đấy nhóc sẽ yêu cậu ta.

- đừng hòng, dù trên đời con zai k 1 ai tốt thì e của 2 cũng k bao giờ yêu hần. (nó bực mình)
- đc rồi đc rồi. k yêu. hì
- tất nhiên sẽ k yêu. (nó khẳng định lại)
- 2 xoa đầu nó, thôi muộn rồi đi ngủ nhé nhóc.
- vâng đi ngủ .hì
- 2 ngủ ngon !
- nhóc ngủ ngon. 2 cười rồi bước ra khỏi phòng đóng cửa lại. nó ngồi trên giường ôm con gấu nghĩ : nhắc đến tên đó là muốn tức sôi máu. k thêm nghĩ đi ngủ nào. nó nằm xuống và bắt đầu với giấc ngủ của mình.

45

47 *, nhà hần :

- cậu chủ đã về (bác minh quản gia)
- ba tôi đâu ? (hần hỏi b.minh)
- ông chủ đã đi ngủ rồi thưa cậu.
- ừm, hần gây đầu.
- về rồi sao ? (mẹ hần đứng ở cầu thang)
- hần giật mình : mẹ , muộn rồi sao chưa ngủ ?
- con cũng biết muộn rồi hả ? (bà đi xuống)
- thì.....hì..... thôi mẹ đi nghỉ đi, con cũng lêm phòng đây. hần bước đi thì mẹ hần nói :
- mẹ chờ con về đó.
- chờ con làm gì mẹ ?
- mẹ muốn nói chuyện.
- hần nhìn mẹ rồi nói. vâng vậy lên phòng con đi mẹ.
- ừm. 2 mẹ con cùng lên. hần và mẹ ngồi ở ghế trong phòng hần mẹ nói :
- BẢO này !
- vâng mẹ.
- mẹ chần trừ 1 chút rồi mẹ hỏi : con và cô bé vy yêu nhau thật hay chỉ đóng kịch .n xem ?
- hần tròn mắt nhìn mẹ trong đầu nghĩ : yêu quái . quả đúng là yêu quái biệt danh của mẹ là yêu quái thật k sai.
- trả lời mẹ đi.
- mẹ hỏi gì kỳ thế. hần cố tình đánh chống nạnh.
- con định nói dối mẹ sao? nói thật đi, con k qua đc mắt mẹ đâu. (bà thật tinh mắt chỉ cần quan sát kỹ 2 đứa thì bà có thể đoán đc ngay. nhưng chưa chắc chắn nên bà bắt nọn hần)
- thật với giả gì mẹ. hần cố chối.
- con nói k hay là để mẹ tới gặp cô bé hỏi.
- mẹ..... thôi đc rồi con nói : đúng là bọn con chỉ đóng kịch , con nhờ cô ấy đóng giả làm ng yêu con mong rằng con dẫn cô ấy về nói chuyện ba con sẽ k ép con lấy vợ .
- mẹ đoán k sai mà , con làm như vậy k sợ ba con biết à?

- biết thì đã sao, con chẳng quan tâm.
- con k quan tâm ình thì cũng phải nghĩ cho cô bé vỵ chứ.
- ba con sẽ làm gì cô ấy ư ? (hắn lo lắng)
- k, vì ba con k biết sự thật nhưng nếu biết mẹ nghĩ có chuyện đó.
- ba con đúng là..... hắn thở dài.
- nhưng đóng kịch như thế biết đâu con sẽ thích cô bé. (mẹ cười)
- thích cô ta , k đâu mẹ , con thèm gì con bé du côn ấy. (hắn nói dối k dám nhìn thẳng vào mẹ)
- vậy sao ?
- đương nhiên !
- đc con đã k thích cô bé 2 đứa lại chỉ là giả vờ yêu, vậy để mẹ nói với ba con, cho con lấy k.o.
- hả ? mẹ đừng làm như thế, con con....
- ha ha con giấu nổi bà mẹ yêu quái này sao, nên nhớ mẹ sinh ra con chỉ cần nhìn ánh mắt con mẹ có thể biết con nghĩ gì đó.
- (hắn cười) thì cũng hơi hơi chút.
- chỉ hơi chút thôi à ? (bà hỏi lại)
- hì . thì nhiều hơn 1 chút.
- chỉ vậy thôi.
- thì!! mẹ!! (hắn hơi ngượng)
- con trai ngốc !!cô bé đó đã làm con để ý quan tâm như vậy mà chỉ chút vậy đc sao, mẹ biết con rất thích cô bé. (cười)
- nhưngcô ấy, cô ấy hình như k thích con.
- thế thì con phải dùng trái tim mình cho cô bé thích con.
- con chưa yêu ai mà mẹ , làm sao con biết.
- chẳng phải bây giờ yêu rồi sao ?
- lần đầu thì cũng chẳng có kinh nghiệm gì.
- cứ làm những gì trái tim con nói , ai mà chẳng có lần đầu.
- vậy liệu có 1 ngày cô ấy thích con k ?
- ta tin chỉ cần con chân thành và yêu bằng cả trái tim con thì cô bé sẽ rung động , trái tim con ng bằng da bằng thịt k phải bằng sắt bằng gang mà k cảm nhận đc.
- con..... con !!
- con mà còn cứ con... con... nữa thì cô bé ấy yêu ng khác đó, lúc đấy con hối hận k kịp đâu. mạnh rạn lên chứ, thẳng con zai nghịch ngợm của mẹ mà lại run sợ trước tình yêu thế này sao ? hì.
- vậy con sẽ nghe mẹ.
- k phải nghe mẹ mà nghe trái tim con mách bảo.
- hắn nhìn mẹ âu yếm rồi ôm lấy mẹ nói : mẹ ! con yêu mẹ , trên thế gian này chỉ có tình yêu của mẹ là lớn nhất , tình thương của mẹ là bao la nhất , và hiểu con nhất chỉ có mẹ.
- mẹ ôm hắn xoa đầu. con giỏi lắm!
- k con thật lòng đó.

- ha ha đc rồi, mẹ luôn ủng hộ con , và tin con sẽ khiến cô bé yêu con bằng cả trái tim mình.
- vâng (hắn cười hp)
- cô bé đó tuy k lượt là xinh xắn như các tiểu thư nhưng cô bé có cái đẹp cái duyên và đáng yêu của mình.con chọn cô bé chắc chắn là k sai lầm.
- con thấy mẹ rất thích cô ấy.
- đúng mẹ rất thích cô bé nhưng đây k phải lí do mà mẹ muốn con đến với cô bé con hiểu chứ.
- con biết mà mẹ.
- ừ !thôi muộn rồi, đi ngủ đi, ngày mai mẹ nghĩ con sẽ phải đến cửa hàng đó. hi
- hắn cũng cười nhưng ngượng : mẹ , chỉ có mẹ hiểu con.
- hi . ngủ ngon con zai bà thơm hắn 1 cái vào chán.
- mẹ cũng ngủ ngon. con yêu mẹ rồi hắn bỏ mẹ ra.
- mẹ cũng yêu con. và bà bước ra khỏi phòng đóng cửa lại.
- hắn sững sờ ngẩng lên giường nằm sập 1 phát xuống cười tươi. !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

.....

.....

*, sáng hôm sau :

- 2 đi làm đây nhóc , lần này 2 đi sẽ hơi lâu , ở nhà nhóc cẩn thận có gì nhờ cậu BẢO giúp đỡ nghe chưa ?
- dạ 2 , e biết rồi.
- ừ 2 đi đây !
- vâng e chào 2.
- 2 xoa đầu nó rồi đi. (2 đi làm bằng xe máy , xe này là 2 mới mua)
- nó khóa cửa và cũng đi làm .(nó thì đi bằng xe cồng kềnh đi bộ)

..... 47

48 *, tại cửa hàng :

- khỉ ơi !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! (hắn gọi ngọt sớt)
- nó nhìn hắn nhăn mặt : a gọi mà tôi thấy lạnh ớn.
- hi, hôm nay tôi cho cô nghỉ việc và đi chơi với tôi.
- k, k , k đi. (nó quay ra làm việc)
- hi , yên tâm tôi sẽ dẫn cô đến những nơi thật tuyệt và lãng mạn.
- không ! (nó vẫn cương quyết)
- đi đi , tôi đang buồn muốn đi chơi cho giải khuây.
- a buồn kệ a, tôi k buồn, muốn thì cứ đi 1 mình.
- tôi đi 1 mình k lí thú.
- vậy kiếm ng khác mà đi cùng.
- tôi chỉ thích cô thôi. (hắn nháy mắt)
- cút ngay !! a có muốn ăn đấm k ?

- đâm xong đi nhé ! (hắn cười)
- nó tức quá đâm thật luôn : chết đi. 1 phút khá đau.
- á cô đâm gì đau thế.
- đâm là phải đau , còn lòi thối thì đừng trách. (nó dọa, mà k nói thật)
- kệ cô. rồi hắn lại dùng hình thức nôi nó đi. nó k kịp phản ứng.
- á !! k đi, k đi, bỏ ra . (nó hét ầm lên)
- cô cứ tha hồ mà hét . (hắn vẫn nôi nó đi)
- a.....a đúng là tên thối tha.
- hì hì. chúng ta đi nào. hắn ấn nó vào xe.
- á. nó va phải cái gì đó.
- lên đường !!! hắn nói và lái xe đi.
- lượn khắp nơi trên đất thủ đô, mới đầu mặt nó xị ra về sau tươi như hoa nở chỉ chỗ k ngớt cười rôm rả.
- hắn cũng vậy cười nói chêu chọc nó .
- vui k ? (hắn hỏi)
- không ! (nó trả lời nhưng mồm vẫn cười và mắt vẫn nhìn liếc khắp nơi)
- thế sao cười tươi vậy ? (hắn)
- thích thì cười ! (nó)
- ngốc !
- a mới ngốc !
- (hắn cười) : khỉ muốn đi xem đồng loại k ? hắn hỏi.
- cái gì mà đồng loại . ? (nó k hiểu)
- muốn đi xem khỉ k ấy ? đồng loại của cô còn gì ?
- thế a k phải ?
- tất nhiên. !
- thế a là loại gì ?
- người !
- vậy mà lại chơi với khỉ à ? a nghe vẻ k đc bình thường.
- con ng chẳng lẽ k đc phép chơi với khỉ. (hắn cãi lí)
- a..... (mặt tức tối , k nói gì đc)
- hì chêu cô thôi mà. bây giờ đi vườn bách thú nhé ?
- tùy ! (nó mặt vẫn hầm vào)
- *, vườn bách thú :
- mua vé xong , gửi xe rồi 2 đứa cùng vào trong, đây là lần đầu tiên nó tới đây. nó thích thú như trẻ con.
- nhìn này con gì đây ? (nó hỏi hắn mắt cười tí) , ui nhìn kia con gì này ? kia nữa, ôi ! nhiều động vật lạ quá, goa goa !! con mèo này to hơn con mèo bình thường nhưng trông vẫn xinh.
- hắn cười nói : con hổ con mà bảo là con mèo. hắn lắc đầu.

- nó lườm hấn : kệ tôi.
- ngốc !
- kệ ! mặt nó vênh lên.
- hả ?? nó hét lên.
- sao thế ? (hấn tưởng nó làm sao)
- con gì đây ?? nó chỉ vào con động vật đó.
- hấn cốc đầu nó 1 cái : có vậy mà cô hét làm tôi tưởng cô làm sao.
- hì. con gì vậy ? (nó nhìn hấn)
- con đà điểu . (hấn trả lời)
- con đà điểu!! (nó ngạc nhiên) , to lớn vậy sao ? (nó nói tiếp.)
- cô cứ như chưa bao giờ thấy đà điểu vậy ?
- thì đúng thế ! (nó đã bao giờ biết đến đà điểu)
- nhà quê .(hấn chê nó)
- ừ nhà quê thì sao. (nó cười)
- thì k biết cái gì chứ sao. (hấn cũng cười)
- hô hô. kệ. nó lại chạy đi xem tiếp.
- cô chạy từ từ thôi ngã bây giờ , cứ như trẻ con hiếu động.
- chà ! con khỉ nè !
- bạn cô đó ! (hấn cười đều nói)
- cũng là bạn a mà .
- ha ha 2 đứa cùng cười rồi đi tới nơi toàn là chim.
- hơ !! nhiều chim chưa . con gì kia ? (nó hỏi)
- con chim chứ con gì. (hấn)
- k ý tôi hỏi nó là chim gì.
- ừm.....!!!! tôi cũng k biết đõ. hì
- nó bĩ môi : thế mà còn chê tôi nhà quê.
- k phải tại vì chim nhiều loại lắm sao biết hết đc.
- biện minh. (nó nói)
- hì. (hấn)
- còn con bé bé này ?
- ờ ! chắc là chim di. (hấn nói bừa cho nó đỡ bảo hấn nhà quê)
- con kia bé nữa chắc cũng là chim di hả ?. (nó chim vào con chim bé khác)
- k hấn . (hấn nói)
- là sao ?
- cô đúng là ngố ra thành phố mà.
- hừ. hì. (nó)

- thích nhĩ ở đây bao nhiêu là nhiều con vật lạ mà tôi k biết.
- thấy k tôi cho cô đi chính là giúp cô mở mang tầm mắt và lão bộ phát triển hơn thế mà vừa con kêu k đi.
(hắn đc đà nói)
- chẳng thèm ! a cứ lôi tôi đi ấy chứ, tới đây mắt công thì tội gì k xem cho biết.
- cô lắm chuyện lắm. 48
- 49 - hì, ra kia đi .(nó chỉ ra cái cầu)
- 2 đứa đi dạo trên cầu , nó ngắm ngía khắp nơi.
- đẹp k ? hắn hỏi.
- đẹp . (cười)
- có muốn chụp ảnh kỉ niệm k ? (hắn)
- đc k ?
- đc.
- vậy tôi chụp nhá.
- ừ (.cười.)
- nó nhìn xung quanh tìm thứ gì đó.
- cô tìm gì à ?
- thợ ảnh, a tìm thợ ảnh cho tôi.
- k cần chụp bằng đt của tôi. (đt của hắn là loại xin nhìn to gần như cái vi tính)
- đt của a ?
- ừm.
- như thế lấy ảnh kiểu gì ?
- cô đúng là ! mang ra hiệu rửa thành ảnh là đc.
- đc hả ?
- vâng thưa nhà quê.
- nhưng như vậy thật rắc rối , sao k chụp bằng thợ ảnh luôn cho nhanh.
- k tôi k thích.
- nó bĩ môi : a ki bo sợ tốn tiền thì đúng hơn.
- phải tôi ki bo đấy. thế có chụp k ? (k phải hắn ki bo mà là hắn muốn có ảnh nó trong máy)
- có chứ . chụp đẹp vào xấu k lấy đâu .
- đứng vào.
- đc chưa ?
- tách....
- tách....
- tách....
- tách.....
- nó chụp ảnh xinh đấy chứ, dễ thương phết, nhìn đáng yêu lắm nhìn trong ảnh k ai nghĩ ngoài đời nó là 1 đứa du côn hắn ngắm nó và nghĩ.

- xong chưa ? nó hỏi khi thấy hấn cứ dần ra.
- tên kia . nó gọi to.
- hả , à xong rồi.
- đâu đâu xem nào nó chạy lại chỗ hấn dành cái đt xem.
- òa ! mình k đến nỗi.
- gớm vệt xấu xí tự khen mình.
- k ai khen thì mình phải tự khen thôi. hì , ra chỗ khác chụp tiếp đi, nó kéo hấn
- ừ. cười.
-
- thích thật đấy tôi ra hn sống đc gần 3 tháng rồi mà hôm nay mới đc đi chơi tới đây.
- vậy sao. ?
- ừ.
- thế sao k đi ?
- biết đâu mà đi.
- phải rồi nhà quê như cô thì biết đâu mà đi.
- vâng tôi nhà quê a thành phố.
- hì hì.
- thế trước đây cô sống ở đâu ?
- nhiều nơi.
- hử. ?
- tôi đi khắp nơi sống.
- sao lại vậy ?
- từ khi ba mẹ tôi mất, nhà nghèo phải bán nhà trả nợ nên ae tôi phải đi kiếm sống ở nơi khác.
- thế sao k sống luôn ở 1 nơi nào đó.
- hì k sống đc.
- tại sao ?
- tại tôi, đến đâu là gây chuyện sống đc 3 bữa là lại phải chốn .
- ha ha .
- cười gì.
- du còn như cô cũng phải chốn hả ?
- thì.....
- nhưng cũng may rằng nhờ vậy tôi và cô hôm nay mới gặp và quen nhau.
- ừ ra hn ít nhất tôi cũng có 1 ng bạn là a.
- thế quê cô ở đâu ?
- sài gòn.
- cô và tôi đúng là có duyên đó.

- ?

- tôi cũng sống ở sài gòn.

- k phải a là ng hn. nghe giọng a đâu phải ng sg.

- mẹ tôi là ng sg ba tôi là ng hn. tôi sinh ra lớn lên tại hn nhưng đến năm 10 tuổi do ba mẹ tôi công việc nhiều công việc, ông nội tôi mất sớm còn bà nội hồi đó cũng vẫn rất bận rộn k ai chăm tôi đc ,họ gửi tôi vào sg cho ông bà ngoài chăm sóc và tôi sống trong đó tới bây giờ. nhưng tôi mang tai tiếng quá đến tai ba mẹ tôi thế là bm tôi bắt tôi ra hn sống để quản, tôi mới ra hn đc gần 2 tháng. vừa mới đặt chân ra đất hn 2 ngày thì tôi đụng phải cô.

- hóa ra như vậy.mà sao tôi k thấy a đi học. ?

- tôi k đi.

- ba mẹ a k cho ?

- họ muốn tôi đi học còn chẳng đc nói gì k cho đi. do tôi k thích học thôi.

- đi học là niềm mơ ước của bao nhiêu ng k đc đi, a thì đc đi lại k thích.

- thế cô có thích học k ?

- có chứ, nhưng hoàn cảnh k cho phép nên tôi chỉ học hết phổ thông thôi.

- tôi cũng chỉ học hết phổ thông rồi thôi bm tôi bắt tôi đi học cao hơn nhưng tôi k muốn vậy là bm phải chiều tôi.

- a sướng quá hóa ngộ. tôi mà như a tôi phải học hết cái này cái kia cho sướng, a biết k ? tôi ước mơ làm 1 bác sĩ nhưng k có tiền mà đi học đành phải từ bỏ ước mơ của mình.

49

50 - thế bây giờ cô có muốn đi học nữa k ?

- k bây giờ tôi chỉ muốn kiếm tiền thôi.

- nếu muốn đi học tôi sẽ giúp cô.

- a giúp thế nào ?

- chỉ cần là cô muốn tôi sẽ giúp, cô nghĩ tôi k làm đc à.

- hì, cảm ơn a nhưng tôi giờ k muốn.

- đó là tùy cô.

- mà cô bao nhiêu tuổi ? (hắn chỉ biết nó ít tuổi hơn chứ k biết đơ là bao nhiêu)

- 19.

- vậy ít hơn tôi 3 tuổi. tôi 22.

- ừm. 2 đứa nhìn nhau cười. vừa đi dạo xung quanh và nói chuyện cũng thấy muộn hắn nhìn đồng hồ 11h hắn nói : 11h rồi đi ăn nhé ?

- ờ. tôi cũng thấy đói.

- chúng ta đi thôi . 2 đứa ra khỏi công viên. trên xe.

- cô muốn ăn gì ? (hắn lái xe)

- tùy a. ăn gì cũng đc.

- hắn đưa nó đến 1 quán ăn khá to ở hn. xuống xe nó mắt trợn nhìn hắn.

- vào đây ? (nó nói)

- sao ? (hắn)
- a định vào đây ? (nó hỏi lại)
- k thì tới đây làm gì . nó chưa kịp nói lại bị hắn nôi vào trong.
- chào quý khách ! (1 nhân viên)
- hắn chọn 1 bàn rồi ấn nó ngồi xuống. đưa cho nó quyển thực đơn.
- chọn đi. (hắn)
- hả ?
- chọn đồ ăn đi.
- ờ.. ờ.. nó mở ra hả ? hả? sao toàn món đắt vậy ? (nó nghĩ)
- cô sao thế chọn đi ? (hắn nói khi thấy nó cứ nhìn mà k chọn)
- à ờ tôi (nó thấy món nào cũng đắt k bít chọn món nào)
- hắn hiểu ngay nó đang nghĩ gì : đưa đây hắn rằng lại quyển thực đơn và chọn.
- cho tôi 2 món..... 1 ly..... 1ly.....
- vâng ! (ng nhân viên)
- khi ng nhân viên đi nó lên tiếng : nè món ăn ở đây đắt lắm , chúng ta đi chỗ khác đi.
- cô trả tiền đâu mà lo.
- lắm tiền nên tinh tướng .(nó nói)
- thế có ăn k ?
- đc mời tội gì k ăn.
- hì hì cô đó. con khỉ lắm chuyện.
- cô nhân viên mang đồ ăn ra : chúc quý khách ngon miệng !
- cảm ơn . (nó)
- ng nhân viên cười rồi đi.
- nhìn đĩa đồ ăn. đây là món tây ăn dùng cả dao và đĩa nó thì chưa bao giờ ăn k bít phải làm sao , loay hoay rồi nó hỏi :
- ăn thế nào ?
- nhà quê. (hắn cười)
- nó lườm.
- hắn dùng dao , cắt từng miếng nhỏ ra rồi đưa cho nó đĩa của mình, lấy đĩa nó lại về bên mình.
- ăn đi. (hắn)
- nó cười gật đầu dùng đĩa xiên vào từng miếng ăn . ngon nhĩ ! (nó nói)
- ngon thì ăn nhiều vào thích gì nữa tôi gọi cho.
- hì hì. nó cười.
- nó dừng lại uống 1 ngụm nc rồi ăn tiếp.
- hắn cũng dừng lại lấy nc uống nhưng k phải ly của hắn mà ly của nó.
- nó định rằng lại nhưng k kịp hắn uống rồi. này tên kia ly của tôi mà.

- thì sao ?

- lại còn hỏi.

50

52 - hấn tìm đúng chỗ nó vừa uống chạm môi mình vào hấn uống xong nói :

- ngon thật đấy.! (cười)

- tên bản thủ. (nó)

- tôi thích. (hấn)

- bệnh. (nó)

- cô k biết à ng ta gọi đó là hôn gián tiếp đấy.

- nó lườm hấn k nói.

- à !! no quá . (nó xoa xoa cái bụng)

- ăn nữa k ? hấn.

- thôi no rồi , ăn nữa tôi nổ dạ dày.

- hấn cười cốc nó vào chán.

- a này... nó xoa chán.

- xong rồi thì đi thôi . (hấn nói)

- tính tiền xong 2 đứa đi ra vào trong xe nó hỏi hấn.

-mất bao nhiêu tiền thế ?

- hỏi làm gì.

- muốn biết.

- ít thôi .5 triệu.

- SAO !!!!!!! nó quá ngạc nhiên nói to.

- 5 triệu !!!!!!! (nó).

- 5 triệu thì có gì lạ à ? (hấn)

- k lạ ư. ăn 1 bữa trưa mà hết 5 triệu còn coi là bình thường sao. nhà giàu các a ăn chơi thật đấy, tôi k phải trả tiền mà tôi còn sót đứt ruột.

- thế đã là gì. (hấn nói.)

- chưa là gì ?

- ừm. k bằng 1 lúc tôi ăn chơi trong sg.

- hờ hờ thật kinh khủng .!!

- hấn cười và lái xe đi.

- nó nhìn đồng hồ đã là gần 1h nói nói : a cho tôi về đi k thì mẹ a biết sớm muộn tôi cũng cuốn gói ra khỏi cửa hàng đó.

- tôi bảo kê lo gì.

- bảo kê ! có nuôi đc cả đời k ? đc thì tôi nghỉ việc luôn cho a nuôi. nó chỉ nói mà k nghĩ.

- chỉ cần cô đồng ý. hấn nhìn nó

- 2 đứa nhìn nhau tự nhiên thấy ngại ời là ngại k biết nói gì quay mặt ra chỗ khác đở như ca chua chín k khí cũng cảm thấy ngọt ngào. k ai nói câu nào với ai . hấn tập chung lái xe nó thì nhìn ngắm bên ngoài đc 1 lúc hấn lên tiếng.
- chúng ta đi biển đi.
- đi biển ?(nó)
- ừ.
- hà nội có biển sao ? nó tưởng hấn bảo đi biển ở hn.
- cô học giỏi nhỉ hn có biển từ khi nào thế ?
- a mới ngu đó biết hn k có biển mà bảo đi biển đi.
- tôi bảo đi biển nhưng đâu bảo là ở hn.
- thế đi đâu.
- NHA TRANG.
- cái gì ?
- không đc tôi tôi k đi.
- cô đang trên xe tôi đó.
- tên kia k đc. tôi k đi. (nó hét)
- k đi, k đc, k đi. dừng xe lại . nó dẫy lấy trên xe.
- ngồi yên nếu muốn bình yên.
- bực quá nó ngồi mắt nhìn hấn chăm chăm, đầu nghĩ : hấn định làm trò gì , k đc phải tìm cách thoát nó nghĩ ra 1 cách.
- tôi tôi muốn về nhà, đi thì phải cũng phải có đồ đạc chứ a cho tôi qua nhà đi tôi lấy chút đồ. nó đang tìm cách và cách này là hiệu quả nhất.
- k cần . (hấn thừa biết nó nghĩ gì)
- a k cần nhưng tôi cần. hì , nó cố cười để hấn k nghi ngờ.
- tôi sẽ mua cho cô. (cười)
- hả ? k , k cần tôi... tôi..
- tôi k bán cô đâu chỉ là muốn cho cô đi chơi thôi, cô cứ việc hưởng thụ .
- a.... !(nó tức k làm sao đc)
- NHA TRANG thẳng tiến !(hấn nói).
- nó thì đang muốn bay ra khỏi xe ngay lúc này nhưng sao làm đc cơ chứ. hu hu. hấn nôi đt ra gọi ẹ hấn :
- mẹ
- ừ sao thế con ?
- con đi nha trang 2, 3 hôm.
- sao lại có hứng đi nha trang thế ? (mẹ hấn lúc nào cũng chiều hấn ,hấn muốn làm gì miễn là điều tốt bà đề ủng hộ)
- con đi hẹn hò mà. hì
- ồ !! mẹ hiểu rồi . đc rồi đi đi . vui vẻ nhé con zai.
- vâng. bye mẹ. à mẹ à nhân viên của mẹ cũng đi cùng con nên con xin phép mẹ cho cô ấy nghỉ .

- ừ. hì .
- yêu mẹ. rồi hấn cúp máy. nó thì ngồi bên nghe hấn nói đt mà run, chỉ sợ về bà chủ (mẹ hấn) sẽ đuổi việc.
- hấn cúp máy xong lại ần gọi cho ai đó. nó k biết.
- mình đây.
-
- mình đi nha trang chơi thôi các cậu.
-
- ừ mình đang trên đường đi rồi.
-
- ok !nhớ mang theo đuôi (ng yêu) của các cậu đi nữa nhé.
-
- hẹn gặp lại các cậu ở nha trang. rồi hấn cúp máy.
- nó hiểu kỳ nên hỏi ?
- bạn à ?
- ừ bạn.
- bạn thân ?
- phải bạn thân
- ở sài gòn. ?
- tất nhiên. !
- tôi sẽ cho cô gặp và biết về bạn tôi, tiện thể giới thiệu cô cho họ biết.
- giới thiệu cái gì ?
- chẳng phải chúng ta đang hẹn hò sao.
- a đừng điên tôi và a chỉ là đóng kịch, mà đóng kịch với gia đình a chứ k phải với bạn bè a.
- kịch gì , thật rồi đó. (cười)
- nó dần mặt ra chau mày nhìn hấn k hỉu .
- đường từ hn vào nha trang khá xa đi qua nhiều nơi phong cảnh rất đẹp nó thích thú ngắm, và nó quên luôn cả tức giận , ngắm ngía chán mà đường còn xa buồn ngủ thế là lặn ra ngủ.

52

54 - 22h _tại nha trang.

- hấn gọi điện cho bạn : các cậu đang ở đâu.
- khách sạn MAI TÂN hả ?
- ok.
- hấn lái xe tới khách sạn đó. tới nơi hấn đỗ xe vào nơi để xe nhìn sang nó nó vẫn ngủ ngon lành.
- hấn cười nói :khỉ ơi e ngủ ngon quá nhỉ ! nói chỉ hấn nghe thôi. hấn hôn lên chán nó 1 cái , rồi lay ng nó cho nó tỉnh dậy.
- này khỉ !!
- hả ? (nó mở mắt lơ đãng)

- tới nơi rồi dậy đi.
- tới rồi à . ờ , nó dịu mắt cho tỉnh .
- hấn nhìn và chọc : nhìn cô đáng yêu lắm đấy.
- nó quay sang lườm hấn.
- hì , xuống xe nào.
- 2 đứa xuống xe.
- òa khách sạn to thế ! (nó)
- hấn cười : vào đi. hấn nói và cầm tay nó , lần này nó k vùng ra như mọi khi cứ cho hấn cầm .
- 4 tên bạn hấn đang ngồi ở 1 cái bàn, hấn vào nhân viên lễ tân cúi chào 2 đứa hấn nhìn xung quanh và đã nhìn thấy mục tiêu, hấn kéo nó ra đó.
- hê lô !! hấn.
- bạn hấn quay ra nhìn 5 tên cùng cười. nó nhìn 4 tên kia nhà giàu đc ăn sung mặc sướng có khác tên nào cũng trắng đẹp. (nó nghĩ)
- gặp nhau ôm nhau bắt tay bắt chân đủ trò, k chỉ ngoài 4 tên đó mà còn 3 cô gái xinh đẹp gọi cảm nữa nó k dám nhìn chỉ liếc qua tí thôi nhưng cũng đủ biết mấy cô ấy xinh đẹp thế nào. sau cái màn tay chân xong với 4 tên bạn thì chào 3 cô gái đẹp rồi hấn quay ra nó khoác vai nó nói :
- giới thiệu với m.n đây là bạn gái tớ.
- tất cả con mắt nhìn nó, nó thì nhìn hấn lườm .
- chà ! lần đầu tiên BẢO thiếu gia có bạn gái. (1 tên)
- k ngờ bạn tôi lại thích gu con gái đơn giản này. (tên 2)
- nhìn dễ thương đó chứ, đáng yêu nữa học lớp mấy rồi ? (tên 3)
- nó trợn tròn mắt nhìn 3 tên đó toàn những câu hỏi câu nói móc họng với nó là thế chỉ 1 tên duy nhất là k nói gì.
- các cậu đừng có mà bắt nạt bạn gái mình. hấn lên tiếng.
- đùa thôi chứ ai dám động tới báu vật của thiếu gia.
- thế k định giới thiệu tên cho tụi này biết à ?
- các cậu nói phần rồi mình còn nói đc gì, để mình giới thiệu cô ấy tên TRỊNH THIÊN VY. 19 tuổi, bạn gái của thiếu gia BẢO TÔI.
- 19 tuổi ? (tên bạn hấn)
- ừ. (hấn)
- nhìn như học sinh cấp 3 à k cấp 2 đúng hơn. (do nó lùn và có gương mặt khá trẻ con)
- hấn cười với bạn hấn rồi coi ra nói với nó.
- để tôi giới thiệu với e . (hấn đổi xưng hô vì có bạn hấn ở đây)
- đây là MÃ THỊNH PHONG.
- đây là THÁI LAM CHUNG.
- đây là TRẦN GIA LÂM .
- còn đây là HOÀNG ANH NHẬT. họ đều bằng tuổi tôi.nó nhìn hấn rồi nhìn bạn hấn cười cười coi như thay lời nói chào hỏi.

- còn 3 cô gái này là bạn gái của họ.
- LAN là bạn gái của phong.
- CHI là bạn gái của chung.
- TUYẾT ANH là bạn gái của lâm. còn giêng cậu nhật thì giống tôi trước đây chưa tìm dc 1 nửa của mình. cậu ấy vẫn độc thân.
- nó chỉ cười rồi gật đầu.
- sau màn giới thiệu là màn ăn uống .
- thôi bây giờ đi ăn gì chứ đói rồi . (nhật nói)
- ok. m.n đã thuê phòng còn 2 ng thôi. (phong)
- đc vậy chờ mình thuê cất đồ xong sẽ xuống.
- ừm.
- hấn nói nó đi ra làm thủ tục thuê phòng rồi đưa nó lên phòng đi bằng cầu thang máy lên tầng 4 của khách sạn. khách sạn này gồm 6 tầng. tầng 1 là nơi tiếp đón khách đến thuê phòng. tầng 2, 3 là nơi dành cho ăn uống , tầng 4, 5, 6 là phòng ở. nó từ lúc vào tới giờ chẳng nói gì chỉ cười gật rồi đi theo hấn. lên đến tầng 4 tìm phòng của mình hấn mở cửa mang đồ vào nó đứng ngoài đợi. xong hấn lại kéo nó ra rồi đi xuống nơi họ đang chờ. đông đủ m.n rồi họ lên tầng 2 nơi ăn uống trọn 1 phòng ăn rộng đủ dành cho 9 ng. gọi đồ ăn riêng nó thì hấn làm hết chẳng phải vướng bận gì. đồ ăn mang vào m.n cùng nhau ăn uống nói chuyện nó chẳng mấy vui vẻ, nó ngại còn cả xấu hổ nữa.
- khi ? ăn đi. hấn nói và gấp thức ăn vào bát cho nó.
- cảm ơn !(nó nói be bé, hôm nay nó lịch sự vì k muốn hấn mất mặt trước bạn bè)
- sao gọi là khi ? (chung)
- thì thích . (hấn trả lời chung) 54

13. Chương 13

- thằng này , thể mà cô em vẫn yêu, bỏ đi. (chung đùa)
- hì nó cười.
- cô ấy thích gọi như vậy mà phải k ? (hấn nói)
- phải rất thích !(nó nói lại với hấn)
- đôi này yêu nhau hay thật mình thấy thú vị đó. (phong)
- ăn đi nào, chúc cả nhà dc đoàn tụ. (lâm)
- cục.....
- ha ha.
- sau bữa cơm thì ai về phòng ng ấy đôi nào thì ở với đôi ấy chỉ có nhật ở 1 mình.
- tôi ở phòng nào ? (nó hỏi , 2 đứa đang đứng trước cửa phòng hấn đang mở cửa)
- với tôi.
- sao ? sao ? sao ? (lúc 2 đứa tới đây thuê phòng do nó đang ngại nên chẳng để ý cứ để hấn tự quyết tưởng hấn sẽ thuê riêng phòng ình)
- sao trên trời . (hấn nói và bước vào phòng nó vẫn đứng bên ngoài)

- tôi .(nó đang định nói gì thì bị hấn chặn họng)
- làm sao . cô k muốn à, vậy tự thuê phòng mà ở. tự trả tiền. (hấn thừa biết nó k có tiền trả)
- cái gì, a.....!! (nó hậm hực)
- vào nhanh .(hấn).
- bực mình nhưng biết làm sao bị giờ đành chịu. bước vào. nó nhìn xung quanh phòng đúng là khách sạn sang trọng ,trong phòng đẹp tuyệt vời trang trí rất phong cách, nhưng khi nhìn đến chiếc giường nó hỏi :
- sao chỉ có 1 giường ?
- phòng đơn k 1 giường thì mấy giường.
- nó nhìn hấn nghi ngờ. a định đỡ trò gì ? (nó hỏi)
- k gì.
- thế tại sao thuê phòng đơn mà k phải phòng đôi ?
- giường to thế này 2 ng nằm hết chưa mà thuê phòng đôi.
- nhưng tôi và a k thể nằm chung giường.
- đâu phải lần đầu. (cười)
- hấn nói làm nó nghĩ lại chuyện đấy tức chết mà k biết phải làm sao.
- hình như cô chưa có đồ , đi thôi tôi mua đồ cho cô. hấn nói nó đi.

.....

*, siêu thị :

- hấn chọn cho nó vài bộ quần áo , còn lại nhiều cái hấn k chọn đc phải để tự nó chọn. sau 30p chọn đồ cũng xong 2 đưa về khách sạn. về tới phòng :
- đi tắm đi. (hấn nói)
- nó ôm quần áo đi tắm, sau 20p thì xong. nó bước ra hấn cười nói :
- đợi tôi tắm rồi đi ngắm biển đêm.
- chẳng hứng thú .(nó)
- đi sẽ hứng . (cười , rồi hấn đi tắm nó ngồi bên ngoài mở vô tuyến xem hấn tắm xong ra hấn thấy nó đang chăm chú nhìn vào màn hình xem phim tôm và rên. hấn mỉa mai :
- cô tâm hồn ngây dại qua nhỉ ?
- ờ tôi thích.
- cô có đi ngắm biển k hay ở nhà xem hoạt hình ?
- xem phim thích hơn.
- hấn lườm nó, rồi cầm điều khiển tắt vô tuyến nói nó đi.
- tên này đau quá bỏ tay ra.
- hấn cứ nói nó đi.
- nó cứ nhăn mặt phía sau, hấn thì cười. ra tới biển (khách sạn ở gần ngay biển chỉ đi bộ 1 chút là đến)
- ồa !!!!! biển đêm đẹp thật quá ! (nó thích thú dang 2 tay ra nhắm mắt cảm nhận gió mát của biển)
- hấn nhìn nó cười. tôi đã nói rồi cô chắc chắn sẽ hứng thú.
- đẹp thật đó ! (cười)

- hấn và nó cùng ngồi xuống bờ cát.
- cô thích k ? (hấn hỏi)
- ừ. (cười)
- vy này !
- lạ nha hôm nay gọi tên . (nó nhìn hấn nghi hoặc)
- tôi có chuyện muốn nói với cô . (hấn bắt đầu cảm thấy run run)
- gì ? (nó hỏi cộc lộc làm hấn tụt cảm xúc càng cảm thấy khó nói hơn)
- tôi..... hấn ắp úng.
- sao ? (nó cau mày)
- tôi, muốn nói... tôi.....
- nói đi. (nó giục)
- cô..... tôi..... tôi. (tỏ tình quả là k dễ)
- tên này. bực mình . nó đứng dậy đi luôn.
- cô.... đợi tôi ..(hấn đứng dậy hít sâu rồi chạy theo nó)
- nó và hấn đi dọc bờ biển. nó thì vui vẻ cảm nhận từng cơn gió mát dịu của biển còn hấn thì mặt mũi trông cứ 1 đồng.
- a muốn nói gì ? (nó hỏi)
- à tôi... tôi...à k... k có gì. hì (hấn lúng túng k biết sao k nói đc)
- nó lắc đầu rồi cười. á nó kêu nó dẫm phải cái gì đó rồi.
- cô sao vậy ?
- tôi k biết , tôi thấy đau đau dưới chân. nó cúi xuống nhìn hấn cũng cúi xuống xem.
- bị chảy máu, cô dẫm phải cỏ ốc vỡ. (hấn)
- nó ngồi xuống đau quá, một vết cứa cũng khá dài.
- cũng may là k sâu. đau lắm hả ? (hấn)
- ừ. mặt nó nhăn nhó.
- thôi chúng ta về đi. (hấn)
- hấn dìu nó đứng dậy có vẻ nó khá đau.
- lên lưng tôi công (hấn thấy nó đi khó)
- hả ? (nó)
- hả , hờ gì ! nhanh về băng vết thương lại k thì nhiễm trùng đó cô mà đi thì bò bao giờ mới về tới khách sạn, lên lưng tôi/ (hấn khụy 1 gối xuống)
- nhưng . (nó ngại)
- nhanh ! (hấn)
- nó cũng khá đau cảm thấy đi cũng hơi khó thể là đành leo lên lưng hấn công ngược chín mặt vì lần đầu tiên con zai công như vậy.
- cô lặng phết .(hấn chọc)
- vậy thả tôi xuống, tôi đi đc.

- k sao công đc. hì.
- thôi tôi đi đc bỏ tôi xuống.
- ngồi im, quảng ra biển bây giờ. (cười)
- nó nghe câu nói của hấn mà cũng bùn cười.
- lưng a to thế ? (nó hỏi)
- hỏi ngốc , con trai thì phải to chứ.
- thế cái gì cũng to à ?
- cái con khỉ này hỏi vô duyên vừa thôi. (mặt hấn đỏ lên , nhưng nó k nhìn thấy)
- vô duyên gì ? (nó k nghĩ câu hỏi của mình là vô duyên)
- hấn chỉ cười k nói gì nữa công nó về khách sạn. tới phòng.
- sao thế này ? (phong)
- cô ấy bị đau chân mình phải công cô ấy về .
- phong gật đầu . có sao k ? phong hỏi nó.
- dạ k sao. (nó)
- thôi mình vào phong đã, băng vết thương cho cô ấy.(hấn)
- ừ băng xong sang phòng mình, m.n đang tụ tập bên đó chơi, sang tìm 2 ng k thấy đâu đang định đi về thì gặp.
- ok. tí mình sang. (hấn)
- ừm. (phong đi về phòng mình, hấn mở cửa công nó vào đặt nó ngồi ở ghế)
- ngồi đây tôi đi lấy đồ rửa và băng cho cô. (khách sạn lớn nên lúc nào cũng có những phụ kiện y tế sẵn trong phòng)
- hấn lấy ra rửa cho nó .
- á, đau thế, sót nữa . (nó)
- chịu tí sắp xong rồi.
- nó nhăn mặt vì đau.
- xong rồi, tôi sát trùng rửa sạch rồi k nhiễm trùng đc. yên tâm.
- ừ, cảm ơn a nhé.
- k cần. ngôi đây nghỉ rồi chúng ta sang phòng phong chơi cô muốn k ?
- có chứ , ở đây buồn lắm.
- có tôi còn buồn cái gì ?
- 2 ng sao vui đc bằng nhieu ng. hì
- hấn cười véo mũi nó 1 cái.
- 1 lúc sau 2 đứa sang phòng của phong m.n đang tụ tập đánh phỏm .
- sang rồi vào đây làm 1 chân đang thiếu ng. (lâm nói với 2 đứa)
- hấn dìu nó vào ngồi ở ghế.
- sao thế kia ? (chung biết nó bị đau chân vì phong vừa về nói lại ,nhưng vẫn cố tình chêu)
- nó chỉ cười thôi hấn cũng vậy.

- đi ăn mảnh nên mới thế đúng k ? (chung cố chọc thêm)
- cậu thôi đi. (hắn nguýt chung)
- mình chêu chút. hi
- tên nhật đâu ? (hắn k nhìn thấy nhật trong phòng)
- đi dạo rồi .(phong)
- nào lại đây đi làm chân tiếp .(lâm)
- cô có muốn chơi k ? (hắn hỏi nó)
- thôi tôi ngồi đây xem vô tuyến a ra đó đi.
- vậy tôi cũng ngồi xem cùng cô.
- đi đi.
- k.
- hâm thế.
- hâm cũng đc. hi.
- chà chà ! tình cảm quá à, ghen tị nha ! (lan ng yêu phong)
- hắn cười k nói, nó cũng vậy.
- e ước sao a chung cũng đc như a bảo. (chi ng yêu chung)
- nè a k thua kém gì thằng bảo đâu nha. (chung)
- e hp lắm đấy cô nhóc à. (tuyệt anh ng yêu lâm)
- nó thì ngại vì những lời nói đó vì nó và hắn có yêu nhau đâu nên chỉ bít cười .
- thế e k hp à, còn thích hp thế nào nữa a chiều .(lâm chọc tuyệt anh)
- 4 cặp đôi nói chuyện rôm rả cười đùa vui vẻ chọc nhau. chính bản thân nó cũng thấy có 1 chút xiu gì đó với hắn thì phải. nhưng k hiểu đó là gì, vì nó còn quá nhỏ bé mà.
- vui vẻ ghê ? (nhật mở cửa bước vào nghe thấy m.n đang cười rộn ràng)
- đi đâu đó ?(hắn hỏi nhật)
- đi dạo biển 1 vòng, mình còn mua cả cái này nữa nè m.n ăn thử xem sao. hàng bán dong đó nhưng k tồi đâu.(cười)
- bồng bôm .(nó nhìn cái túi trên tay nhật)
- cô ăn rồi ? (hắn)
- ừ tôi thích ăn cái này lắm.
- sao tôi k biết ?
- hỏi đâu mà biết.
- sao cô k nói ?
- hỏi đâu mà nói.
- cô..... (hắn tự nhiên cảm thấy bực bực)
- a cho e 1 cái nhé . hi (nó nói với nhật)
- nhật cười đưa cho nó 1 túi .
- xin ạ. nó cười títt mắt.

- hấn nhìn mà khó chịu, hấn nghĩ : cười đùa với con zai khác thế sao ,ghét vậy, k biết xấu hổ. dù là bạn hấn nhưng hấn vẫn k đc thoải mái.
- a mua ở đâu vậy ? nó hỏi nhật
- bên ngoài đường khi đi dạo về thấy có ng giao bán a liền mua về.
- m.n ăn k ? (nhật hỏi)
- có. (chung)
- m.n ăn vui vẻ còn riêng hấn mặt xị ra.
- ăn k ? (nó hỏi và đưa cho hấn 1 chiếc)
- không ! (hấn)
- sao k ?
- k thích.
- ngon lắm.
- k thích.
- thử đi.
- đã nói k thích, bực mình hấn giận đứng lên đứng lên bỏ về phòng.
- nó chẳng hiểu gì cứ nhìn theo hấn .
- thằng này sao vậy ? (phong)
- k hiểu , lần đầu tiên bảo nó như vậy! (lâm)
- tên điên đó. (có vẻ nhật hiểu hấn hấn làm sao rồi, cậu cười)
- ăn phải đồ lạ chẳng ? (chung)
- chuẩn ! em mau về xem cậu ấy khó chịu chỗ nào thì giúp cậu ấy giải toa đi k là (nhật nói với nói)
- nó thờ dài ! kệ hấn .(nó nói rồi tiếp tục ăn ngon lành)
- hả ? (cả 14 con mắt trợn lên nhìn nó)
- k phải chứ !!!! (phong)
- chắc k phải !!!! (lâm)
- có nhầm k đây !! (chung)
- nhật chỉ cười.
- nhóc là ng yêu của a bảo thật k đấy ? (lan)
- e và hấn chẳng là gì. (nó vô tư trả lời , vì sự thật là thế mà)
- cái gì , k là gì ? (m.n đồng thanh luôn trừ nhật)
- vâng ! (nó hồn nhiên đáp)
- 2 ng này yêu nhau buồn cười ghê, nhóc đừng giận quá mà nói vậy nhé. (chi)
- e nói thật mà !(nó vẫn nhồm nhồm ăn)
- thôi về xem a ấy thế nào đi. (tuyệt anh.)
- đúng đó e về xem sao đi. (m.n cứ nghĩ nó giận hấn nên nói vậy, có ai biết là sự thật đâu)
- hừ.... tên biến thái động kinh, thật bực mình. nó nói và đứng dậy đi khắp khiêng về phòng.

- 14 con mắt to tròn trợn lên mồm há ra hát ò ó o. ồ ồ ô !!! ngạc nhiên đó.
- - nó mở cửa phòng bước vào :
- hấn đang ngồi trên giường nhìn ra ngoài (giường đc kê gần cửa kính to lớn nhìn đc ra biển.)
- này.! nó đập vai hấn.
- hấn k nói gì đang bực mình k muốn nói.
- này, này, nó lay vai hấn.
- hấn vẫn kệ k nói.
- a sao vậy ? đang yên đang lành ðùng ðùng bỏ về ?
- hấn vẫn k nói.
- hôm nay câm à ? sao k nói gì, nói ngồi xuống cạnh hấn, cúi nghiêng sang nhìn hấn chọc.
- eo ôi !! trông mặt a chảy dài ra phải tới gần 10km đó. nó làm mặt đáng yêu.
- hấn buồn cười nhưng cố k nói gì k cười cố tỏ vẻ giận.
- thấy hấn k chịu nói nó tát mạnh vào vai hấn cẩu.
- tôi cẩu rồi đấy.
- a rút cuộc là làm sao ?
- a điếc hả ?
- a..... k nói phải k ? đc ðã thế tôi mặc kệ a. nó đứng dậy định đi thì hấn nắm đc tay nó giữ lại.
- nó nhìn hấn nói : a bỏ tay tôi ra.
- hấn k nói gì cứ cầm tay nó như vậy.
- nghe thấy gì k, bỏ ra! (nó quát)
- tên này bỏ ra nó cạy tay hấn ra hấn càng cầm chặt hơn.
- bỏ ra, bực mình, đang cố gắng cạy tay hấn thì bất ngờ hấn đứng dậy tặng luôn nó 1 nụ hôn gió .
- ngạc nhiên, ngai ngừng then thùng như lần đầu tiên vậy ng cứ cứng đờ lại trắng thái như những lần hấn hôn nó.
- hấn để như vậy vài phút bỏ ra nói :
- cô k đc làm tôi giận.
- nó vẫn còn đang trên mây mơ mơ màng màng k trả lời dù có nghe thấy.
- cô k nghe thấy gì sao?
- giờ thì nó nghe thấy rồi. cái gì, cái gì mà tôi k đc làm a giận, tự nhiên a bỏ về phòng k lí do, hỏi k thêm trả lời chứ tại gì tôi hả ?
- cô đấy. chỉ có tôi là ng duy nhất , mọi thứ đều là duy nhất với cô.
- nói gì ????? cái gì duy nhất với chẳng k duy nhất với cô với a . (nó có hiểu gì đâu , hấn nói thế thì sao hiểu đc)
- đầu đất. (hấn cốc nó 1 cái vào chán)
- nó xoa đầu nói . tôi đầu đất thì đầu a toàn cát.
- cô chỉ giỏi lí sự .
- ờ thì sao nào.

- nói nữa là tôi cần mắt môi luôn đó, nhìn chỉ muốn cắn cho cái mắt luôn. giỏi cái.
- nó lườm hần. a thì hay ho hả ? con ng đâu mà xấu tính.
- tôi chỉ xấu tình với 1 mình cô thôi. hì
- thôi thôi tôi xin a, tôi k cần cái duy nhất đấy đâu, đồ khó ưa.
- hần liền ôm chầm lấy nó. nó dẩy ra k đc đành để cho hần ôm như thế.
- cô đó! con khỉ xấu xí, du côn ngỗ ngược khiến tôi lúc nào cũng lo sợ.
- a lo sợ ?
- ừm.
- tại sao ?
- tôi lo, tôi sợ ng khác cướp mất cô đi.
- ai ? ai cướp tôi đi. cướp tôi làm gì, tôi có phải vàng bạc đá quý đâu mà cướp. (nó có hử ý hần nói là gì đâu)
- trời OI !!!!!!!!! cô..... hết nói nổi sao cô ngốc thế hả ? hần bỏ nó ra véo má nó
- á . nó xoa má. ngốc cái gì a toàn nói những thứ tôi chẳng hiểu .
- hần lườm yêu nó cười. đi ngủ thôi muộn rồi.
- ngủ ? (nó hỏi lại)
- ừ, k ngủ thì cô định thức tới sáng luôn à.
- ờ..... vậy ngủ thế nào ?
- thế nào là thế nào ?
- ý tôi là tôi và a sẽ ngủ như thế nào, vì có mỗi cái giường.
- nằm chung .
- k. tôi k nằm chung.
- chẳng phải chúng đã từng....
- im ngay ! lần đó do anh uy hiếp tôi, tôi còn chưa tính sổ với anh còn dám nhắc lại à. tốt nhất a ngủ dưới đất tôi ngủ trên giường.
- giường thì rộng mênh mông mà cô bắt tôi nằm dưới đất.
- a nằm k ?
- k tôi muốn ngủ trên giường.
- a k chịu ngủ dưới đất.
- tôi ngủ dưới đất là sẽ ôm.
- nó bĩ môi. đúng là công tử dõm. - ờ tôi công tử dõm vậy thôi.
- đc rồi a nằm trên giường đi. tôi nằm dưới đất.
- không!
- còn sao nữa.
- ai lại để con gái nằm đất mình nằm giường.
- thế thì a nằm đất đi.
- nhưng tôi....

- thích thế nào hả ?
- tôi muốn cả tôi và cô nằm trên đó. ngủ chung thì có sao đâu.
- NO NEVER !!
- cô cứng đầu thế. đc rồi cô nằm giường đi tôi nằm đất. hấn lấy 1 cái gối 1 cái chăn ga dải xuống đất nằm.
- he he thế có phải tốt k . a chịu khó nhé. hì (nó còn chọc hấn)
- cô đó ! đáng ghét ! một đứa nằm trên giường 1 đứa nằm dưới đất.
- nè ! (nó nói và quay mặt ra phía hấn)
- gì ? (hấn cũng quay lại nhìn nó)
- tôi cảm thấy cái a bạn tên NHẬT của a có vẻ nho nhã và đứng đắn ghê.
- cô để ý cậu ấy từ bao giờ hả ? (có chút ghen)
- để ý cái đầu a. chẳng qua tôi thấy vậy thì hỏi thôi.
- thật không hay là cô có ý gì khác ? (hấn nghi ngờ)
- ý gì là ý gì ?
- ví dụ như cô thích cậu ấy .
- tên khùng !
- phải không ?
- muốn ăn đòn hả , a nghĩ tình yêu dễ đến vậy sao, để tôi thích 1 ng còn phải lâu, vừa mới gặp thích làm sao đc. hỏi ngớ ngẩn.
- hì hì cô mà thích cậu ấy cũng k đc, tôi k cho phép.
- a hay nhỉ, a nghĩ mình là ai ?
- tôi là tôi.
- tên hâm.
- mà công nhận bạn a đẹp trai thật a nào cũng đẹp cũng phong cách. (chép miệng)
- hừ !!!! thế tôi thì sao ?
- a ấy à !!!!! ừm ừm !!!!!
- sao nói đi.
- a muốn nghe thật lòng hay giả dối.
- tất nhiên là thật.
- vậy tôi nói nha . a nhìn sơ sơ qua gọi là tạm tạm thôi đó là hình thức, còn về tính cách thì k thể chấp nhận đc. xấu tính khó chiều, sáng nắng ,chiều mưa tối ,trở bão. (nó lắc đầu)
- này con khỉ. tôi đẹp chói lóa khiến bao nhiêu ng con gái ngưỡng mộ thậm yêu chộm nhớ mà cô nói tôi tạm tạm thôi à. tính cách của tôi thì quá tốt cô có thấy 1 ng con trai nào tốt với cô như tôi chưa, cô đúng là con mắt thẩm mỹ quá kém nhận sét con ng cũng kém.
- ẹo !!! (nó giả vờ nôn). ẹp zai ư . đề nghị a nhìn kỹ lại mình xem.
- đúng rồi con khỉ như cô sao bít nhìn ng đc. k thèm nc với cô nữa tôi đi ngủ.
- a thừa nhận đi .
- hấn k nói nữa quay mặt sang bên khác nhắm mắt ngủ.

- ngủ à ?

- ừ.

- chê 1 tí mà chưa gì đã đổi.

- tôi mà thêm đổi cô à.

- hì. thôi ngủ đi.

- ngủ ngon.

- a cũng ngủ ngon.

- nó quay vào trong nằm 1 tí là ngủ đc luôn. hần nằm nhắm mắt vậy thôi chứ đã ngủ đâu. cô có biết cô hp và may mắn thế nào mới đc tôi để ý k hả ? bao nhiêu ng yêu tôi toàn các tiểu thư nha giàu xinh đẹp mà tôi còn k quan tâm ,đi quan tâm 1 con vịt xấu xí như cô , cô k biết trân trọng còn dám chê tôi.(hần nghĩ trong đầu). hần quay ra nhìn nhòm ng lên xem thì nó đã ngủ say tít mít hần cười rồi mang gối thật nhẹ nhàng leo lên giường để k làm nó tỉnh giấc.hần nằm xuống cạnh nó nhìn nó đây là lần thứ 2 hần và nó ngủ cùng nhau hần lại nghĩ ước sao hần và nó sẽ mãi mãi đc bên nhau như thế này . hần đưa tay vuốt má nó hần chưa bao giờ thích ai, yêu ai, hay chỉ là rung động trước ai nhưng đối với nó thì có cả 3 điều này. nó là ng duy nhất đầu tiên và sẽ là cuối cùng hần yêu hần sẽ lấy nó làm vợ ý nghĩ vừa xuất hiện trong đầu hần. trái tim hần giờ đây dành chọn về nơi nó . từ khi yêu nó hần biết rằng mình rất hay ghen chỉ cần nó cười với ng con trai khác thôi là hần đã khó chịu ừi. nó k xinh lung linh nhưng đủ tỏa sáng khiến những thằng con trai khác để ý đến, nghĩ tới đó hần lại càng sợ mất nó nếu cứ k nói ra tình cảm của mình cho nó biết sớm thì đúng như mẹ hần nói nó sẽ yêu ng khác mất thôi. k thể chần trừ thêm nữa sau cuộc du lịch này hần quyết phải bày tỏ lòng mình cho nó hay. nghĩ ngợi miên man rồi cơn buồn ngủ kéo đến hần thiếp đi và ngủ từ lúc nào k hay. hần ôm nó ngủ 1 cách ngon lành.

*, sáng hôm sau :

- ừ..... ừ..... nó đang cựa quậy ng nhưng chưa mở mắt, trong đầu đang nghĩ, cái chặn gì mà to to mập mập đầy đầy cứng cứng (nó đang ôm hần mà). lạ nhỉ cứ như là mình đang ôm ng vậy. nghĩ tới đây khiến nó tỉnh giấc liền. mở mắt ra k sai nó đang ôm ng chứ k phải cái chặn. mắt nó cứ trợn lên nhìn như thể nhưng nó k hét toáng như lần trc mà nó lại hiểu kỳ về hần nó sẫm soi khuôn mặt hần nhìn thật kỹ thật kỹ các đường nét sao mà đều đẹp thế hần quả đúng là 1 mỹ nhân à nhầm mỹ nam. nó đưa tay nhẹ nhàng lên chạm vào đôi lông mày của hần công nhận ông trời khéo lặn hần cho hần toàn cái đẹp nó cứ mãi ngắm hần như thế k để ý hần đã mở mắt ra 4 mắt nhìn nhau đơ 1 phút. nó đỏ mặt quay đi thở gấp và ngồi hần dậy. hần mà biết nó ngắm hần vậy chắc nó bị hần chọc cho quê luôn. mặt càng lúc càng đỏ hơn. hần vươn vai ngồi dậy dí sát mặt vào mặt nó từ phía sau nói.

-

- cô làm gì mơ ám phải k ? (hần k biết nó nhìn mình hỏi bắt nạt nó)

- nó có tật giật mình lấp bắp nói . gì , gì mà mơ ám ,tôi , tôi chẳng làm gì cả .

- thật k ?

- tôi ...,, mà a đẩy tôi còn chưa hỏi tội a , tôi đã nói sao mà a dám lên đây nằm thích ăn đốn đúng k ? nó dơ nắm đầm dọa.

- nằm dưới đất lạnh lắm, tôi k ngủ đc. hì, đành phải lên đây nằm cạnh cô cho ấm để ngủ.

- nó lườm hần rồi tặng luôn cho 1 cái đầm chào buổi sáng rồi xuống giường vào phòng làm vsen.

- á ! hần kêu. cô du côn vừa phải thôi chứ. hần xoa bụng chưa tỉnh ngủ cho lắm hần ngáp dơ dài 1 cái lại đặt mình nằm xuống ôm cái gối.

- nó trong nhà vs đứng trc gương nó nhìn vào gương đưa 2 tay vỗ vỗ cái mặt mình. nó nói :

mình vừa làm gì k biết ? ngại chết mất may hần k biết, ngại quá ngại quá. hù. nó cứ lăm lăm ở trong hần ở ngoài nghe k rõ chỉ biết nó đang nói gì thì phải hần lên tiếng.

- khi ? cô sáng ra chạy vào nhà tắm tung kinh à ?
- ôi ụng ỉnh hì ã ao. iên oan ì ới an. (nó đang đánh răng nói k đỡ)
- cô học thêm đc cái tiếng nói vùng nào đó ? (hắn chêu)
- kệ tôi. k liên quan tới a. (nó đánh xong ùi)
- có liên quan. cô mà k ra nhanh là tôi phá cửa vào đấy.
- k đc. a vào tôi giết a.
- thế thì nhanh lên.
- đợi tí.
- 15p sau nó ra hắn vẫn ôm cái gối nằm nhìn nó hắn cười nó thì chỉ toàn lườm .
- hắn đứng dậy đi vào làm vsen đi qua nó hắn còn lấy tay xoa đầu nó làm tóc rối tinh lên.
- a.. nó đuổi hắn đánh nhưng hắn chạy nhanh vào nhà tắm đóng cửa chặt k cho nó có cơ hội thực hiện. hắn ở trong nói ra. ha ha con khỉ tóc xù.
- nó đứng ngoài nói : a ra đây a chết với tôi. rồi nó bước đến bàn trang điểm chải tóc cho gọn gàng.
- xong hắn đi ra. nhìn nó đang tìm lục gì đấy.
- cô làm gì vậy ? (hắn hỏi)
- tìm đồ.
- đồ gì. ?
- đi biển thì phải có đồ chứ.
- lắm chuyện.
- hắn cũng lấy đồ để thay.
- hắn và nó tình cờ chọn 2 cái áo mặc màu trắng phong gần giống nhau. nhìn qua tưởng áo đôi ấy. nó mặc quần lửng tới đầu gối đi đôi giày búp bê. trông cứ như học sinh cấp 2 ấy.
- hắn thì mặc quần jean đi đôi dép hàng hiệu nhìn mê luôn.
- hắn thay xong đi ra tới nó , khi nó bước ra hắn nhìn nói :
- cô cố tình mặc áo giống tôi ư. (hắn chọc)
- nó bây giờ mới để ý đến 2 cái áo của 2 đứa . a mơ à ? tôi sao phải bắt trước a.
- ai mà biết. (cười)
- hừ....
- cóc cóc.... (tiếng gõ cửa)
- đi thôi 2 ban ơi ! (tiếng của lâm gọi 2 đứa)
- ra đây. hắn nói rồi mở cửa nó cũng đi ra.
- chà ! áo đôi cơ đó . (lâm)
- tình yêu đẹp mà. (hắn nói)
- nó k nói gì chỉ cười cười.
- đi thôi nào. (hắn khoác vai nó)
- tất cả cùng nhau đi bộ, đi ăn sáng, đi ngắm mọi nơi ở thành phố đẹp này, rồi vào 1 cái chợ bán toàn đồ trang sức biển như vỏ chai , vỏ ốc ..v...vvv

- ai cũng hăng say xem và tìm ình 1 thứ đồ làm kỉ niệm, nó cũng thế xem ngắm và chọn ình 1 chiếc làm kỉ niệm. hần thì đã chọn cho đc 1 cái nhưng k cho hần mà là cho nó hần đưa ra trước mặt nó nói :

- này .

- gì.

- cầm lấy , cho cô. (hần đặt vào tay nó)

- cho tôi.

- ừm.

- nó cầm lên nhìn 1 chiếc vòng trông cũng hay hay.

- sao a lại cho tôi ? (nó hỏi)

- cho thì cứ biết cầm còn hỏi làm gì. mà này giữ cẩn thận vào làm mất tôi cho cô chết.

- nó bĩ môi cười . biết rồi.

- hần cười nó cũng cười.

- rồi tất cả m.n đi chỗ này chỗ khác, thế là hết buổi sáng , trở về khách sạn ăn trưa rồi về phòng nghỉ ngơi chiều đi biển.

*, buổi chiều :

- chúng ta đi biển thôi. (chung)

- ok ! (m. n đồng tình)

- đi bộ 1 đoạn là ra đến biển.

- oa đông ng thế. biển đẹp quá ! (nó)

- cô thích k ?

- thích thích lắm.

- thế sao lúc tôi bảo đi còn to mồm nói k đi cương quyết k đi.

- lúc đó tôi k muốn đi thật mà.

- bây giờ cho cô chọn lại cô có đi k ?

- không.

- tại sao ?

- k tại sao cả . hì.

- hần cốc nó 1 cái cười.

- m.n ra biển tắm nào. (phong)

- đi. (cả bọn kéo nhau ra trừ hần và nhật)

- đi cùng bọn chị k nhóc ? (lan)

- có ạ. nó hí hửng chạy theo m.n.

14. Chương 14

- nó chạy theo 3 cô nàng xinh tươi và ba chàng trai (phong , lâm , chung). cùng chơi cùng đùa với những con sóng biển nhẹ nhàng du dương . còn hân và nhật ngồi bên trên bờ cát nhìn ra nơi họ đang chơi đùa .
- cô bé đó là bạn gái cậu thật à ? (nhật hỏi hân)
- câu hỏi của nhật làm hân hơi giật mình quay sang nhìn nhật nói :
- ừm, sao cậu lại hỏi vậy ?
- mình cảm thấy có vẻ k phải .
- đó là cậu cảm thấy thôi.
- vậy sao ?
- ừh.
- nhưng sao mình thấy cô bé với cậu sao đó. kỳ lạ k giống như yêu nhau tí gì .
- kỳ lạ gì.
- hành động lời nói đối với cậu.
- hì. cô ấy là thế k biết và cũng k thích thể hiện tình cảm ra ngoài.
- à hóa ra là vậy.mà này cậu đã thay đổi khá nhiều đó. (cười)
- mình ? thay đổi gì.
- đã suy nghĩ và người lớn hơn. k ngờ chỉ sau 1 thời gian ngắn k gặp mà giờ cậu khác thật, đúng là có tình yêu vào . (nhật chau)
- thôi đi cậu đừng chọc mình.
- ha ha. mình nói đúng còn gì.
- ừ thì công nhận là từ khi biết và quen cô ấy rồi yêu mình đã thay đổi chút, cô ấy ng con gái khiến mình thành 1 con người mới.
- nhật cười. gật đầu.
- thế THẢO lâu rồi có liên lạc với cậu k ? (hân hỏi nhật) (tg : đây là 1 người mới mình sẽ giới thiệu sau).
- k cô ấy k liên lạc gì nữa. (nhật mặt buồn hân xuống)
- đừng buồn mình nghĩ cô ấy bận thôi, chắc chắn cô ấy sẽ liên lạc với cậu và sẽ trở về bên cậu sớm. (hân an ủi bạn)
- mình k biết nữa, mình cũng lo sợ rằng thảo quên mình rồi.
- k thảo k phải ng như vậy mình tin cô ấy và tin vào lựa chọn của cậu.
- mong là thế.
- hân đập vai nhật , nhật cười 2 ng cùng nhìn ra biển mỗi ng 1 suy nghĩ.
- nó vui đùa với 3 cô nàng ng yêu 3 tên kia, cười sảng khoái k chút ngại ngùng , nó ngây thơ, nụ cười trong sáng hồn nhiên khiến ng khác rất chú ý tới , điều này khiến k chỉ hân mà còn 1 ng khác cũng đang để ý tới. nó trông thế thôi chứ cuốn hút lắm đấy. nó cứ vô tư như thế hồn nhiên chơi đùa, sau 1 hồi đùa nghịch nó quay lên nhìn hân cười vẫy tay gọi hân xuống đây chơi hân cười lại lắc đầu k xuống thế là nó nó chạy lên với hân. đang chạy thì k may 1 ng lạ đi tới do k để ý nó và ng đấy đâm vào nhau ngã ra. (ng này cố tình đấy)
- á... (nó)
- ng đó vội đứng dậy đỡ nó. hân nhìn thấy cũng đứng dậy chạy vội ra đó.

- e k sao chứ. (ng đó)
- nó mặt nhăn nhăn nói : may cho a là ban ngày chứ là buổi tối thì cả 1 bầu trời lung linh toàn sao. (nó nói đều)
- ng đó cười vì câu nói và cả cái bộ mặt nhìn đáng yêu của nó. hấn chạy ra đến đó hất tay ng đó ra khỏi tay nó ngay. (ng đó đỡ nó dậy nhưng vẫn cầm tay nó chưa bỏ ra). nhìn xem xét nó có sao k hấn hỏi.
- sao k khi ? đau chỗ nào k ? (hấn lo lắng)
- gớm a cứ làm như tôi yếu ớt lắm vậy. (nói với hấn)
- lại kòn k à. (hấn lườm)
- ng đó đứng đó nhìn 2 đứa rồi nói :
- tôi xin lỗi e. e k sao thì tốt rồi.
- hấn mới quay ra nhìn tên đó nói mặt hầm vào:
- a đi đứng thế à .(hấn tức nên giận chém luôn ng đó.)
- nó nhìn mặt hấn sợ hấn điên nó vội kéo tay hấn lại nói : tại tôi mà liên quan gì tới ng ta đâu, ng ta cũng xin lỗi rồi, tôi cũng k sao a quát to thế làm gì.
- hấn lườm cháy áo . nó run luôn. k dám nói tiếp. rồi quay ra nói tiếp với ng đó.
- may cho a đấy. cô ấy mà sao thì a chết với tôi.
- nó ngại quá cười cười với a ta và nôi hấn đi.
- ng đó cũng cười lại với nó và nói với thêm : a rất mong chúng ta sẽ gặp lại nhau đó cô bé.! (hấn ta có ý đồ mà)
- nghe xong câu này hấn muốn phát điên rằng ta nó ra định quay lại xử lí a ta nhưng nó giữ kịp lại nôi hấn đi thật nhanh. nhật ngồi bên trên quan sát thôi k chạy ra còn m.n đang mãi tắm k để ý. đến chỗ nhật ngồi nó đẩy hấn ngồi xuống nó cũng ngồi cạnh.
- sao vậy ? (nhật)
- k sao a ạ. (nó)
- hấn bực mình k thêm nói.
- nhật hiểu là thằng bạn mình lại có vấn đề rồi chỉ cười k nói nữa.
- nó thấy cái mặt hấn như đưa đám lên tiếng.
- a sao đấy. thôi ngay cái bộ mặt như vậy đi.
- hấn k nói mà đứng dậy đi luôn đi về khách sạn. nhật thấy vậy nói với nó : e đi theo cậu ấy về đi. nó nhìn nhật thờ dài rồi nói :
- e k hiểu nổi tên điên này, à mà hấn điên thì còn cần gì hiểu nữa. rồi chạy theo hấn.
- nhật cười lắc đầu.
- nó đuổi theo kịp hấn giữ lấy tay hấn lại.
- a cứ làm sao vậy ? ma nhập hả ?
- nó có biết hấn đang ghen đâu chỉ vì 1 câu nói thôi cũng làm hấn tức lắm ghen điên lên. lại còn cầm tay nó nữa chứ , nghĩ càng tăng thêm điên. chẳng nói lời nào hất tay nó ra bỏ đi trước. nó k thể nào chịu đc cái tính này của hấn nhưng vẫn phải chạy theo hấn có giận lắm nhưng nó vẫn phải dỗ dành hấn như là.....
- về đến phòng hấn mở cửa mạnh làm nó giật mình rồi ngồi xuống ghế trong phòng phịch 1 cái nó bước vào đóng cửa lại cũng ngồi xuống cạnh hấn.

- làm sao nữa đây ? a cứ thế này m.n k vui đâu. tôi cũng khó chịu lắm.
- khó chịu khi bên tôi chứ gì vậy thì đi mà tìm ng khác ở bên cô. (hắn đang cúi ghen linh tinh nói cũng linh tinh)
- ơ cái a này, nói gì đấy hả tôi bảo cái thái độ của a làm m.n và tôi k thích chứ tôi bảo gì mà a nói tôi như vậy, a điên hả ? bực mình . - hắn ta vẫn k nói gì..
- (nó tức). a ở đây mà nghĩ cho kỹ đi, hành động của a như thế có phải đúng k, tôi ra ngoài kia với m.n nó đứng dậy đi , hắn vội giữ nó lại ôm nó thật chặt hắn nói.
- cô k đc đi đâu khi k có tôi bên cạnh, khi tôi k cho phép .
- hắn cứ làm nó khó hiểu nhưng nó k nói gì k hỏi gì để hắn ôm vậy 1 lúc rồi hắn bỏ ra.
- cô đi thay đồ đi ướt hết rồi.
- nó k nói ra lấy đồ đi tắm. hắn ngồi bên ngoài nghĩ tới cái tên vừa nãy . hắn hiểu ý của câu nói đó là gì càng thêm bực cứ đâm chiêu nghĩ nó xong ra gọi.
- a kia !
- sao ?
- a suy nghĩ cái gì mà cứ thất thần vậy.
- suy cái cô vừa nói.
- a cũng biết là cần phải suy nghĩ cơ à.
- mà cô đó sao để thằng con trai lạ cầm tay hả ?
- tôi để khi nào ?
- vừa nãy thôi.
- trời ! ng ta đỡ tôi dậy chứ tôi.... chưa kịp nói hết hắn đã nói
- thế cũng k đc. phải gạt tay ngay ra chứ.
- lúc đó tôi đâu để ý.
- từ giờ cô ra đường bỏ ngay cái kiểu ngây thơ đi .
- a nói gì ?
- giả vờ k hiểu à. tôi bảo cô đứng có nhí nhánh khi ở ngoài đường.
- tính rồi thì bỏ sao. hi
- còn cái. hắn nguýt nó.
- a lạ thật .
- lạ gì ?
- cứ như a đang ghen đấy.
- cô cũng biết và hiểu đc điều đó cơ à ?
- tôi thấy a giống như vậy ?
- biết vậy thì đừng làm tôi cáu. tôi sẽ ghen hơn đấy. rồi hắn đi lấy đồ thay.
- nó ngơ ngác cũng hiểu đc phần nào ý hắn nhưng chẳng lẽ hắn..... nó. vậy là..... nó tự nhiên đỏ mặt khi nghĩ đến điều gì đấy.
- hắn nhìn nó cười hắn biết nó đang nghĩ gì mà. rồi xoa tóc nó bù xù lên . đi vào nhà tắm thay đồ.
- nó ra ghế ngồi suy nghĩ gì đấy hắn thay xong ra nhìn nó nói.

- nghĩ gì thế khi ?
- nó k trả lời.
- khi ? hấn gọi to
- hả ?
- nghĩ gì thế ?
- à k có gì.
- cô đấy lúc nào cũng vậy.
- hì hì. nó làm cái vẻ mặt đáng yêu kinh khủng hấn buồn cười. đang cười thì hấn dừng ngay lại mặt gian gian nhìn nó. chur có ý đồ gì đó, nó thấy lạnh lạnh ng nổi gai ốc hấn tiến lại phía nó theo phản xạ nó hai tay vất chéo trước ngực chân co lên có chuyện sắp xảy ra với nó .nó lắp bắp nói.
- a..... a định làm gì. ? - hấn nhếch môi cười đều tiến lại nó nhìn như con sói đang sắp bắt đc con mồi vậy. hấn đặt tay lên vai nó dí sát mặt mình gần vào mặt nó làm nó hãi run .
- a , a định làm gì ? tôi sẽ giết a nếu a dám làm điều xằng bậy với tôi.
- hấn k nói gì dí càng sát mặt vò mặt nó hơn nó nhắm tịt mắt lại quay mặt đi sang 1 bên. hấn buồn cười quá k nhịn đc lên cười bò ra còn nó thì từ từ mở mắt ra tức xì khói hấn dám chêu nó làm nó hãi gần chết. nó dơ tay đâm hấn luôn 1 cái vào bụng rồi bỏ ra ngoài hành lang đứng . hấn vừa buồn cười vừa đau. nó bỏ ra đó đứng hấn thôi k cười nữa đi ra chỗ nó.
- cô giận à ?
- k nói gì mắt chỉ nhìn ra biển.
- tôi đùa thôi mà. hì.
- nó vẫn k nói gì hấn cũng k nói nữa cùng nhìn ra biển giờ là chiều muộn hoàng hôn đã xuất hiện nhìn cảnh vật thật buồn và cũng thật đẹp.

15. Chương 15

- hoàng hôn đẹp nhưng buồn . (nó nói)
- ừ. (hấn cười)
- 2 đứa nhìn nhau tự nó có cái thứ cảm giác gì ấy giống như điện giật vừa chạy qua ng vậy tim thấy đập nhanh hơn nhìn nhau rồi thấy ngại cười gượng và quay đi để dấu cảm giác lạ đó trong mình.
-
- *, buổi tối :
- đi ăn tối thôi m.n. (phong)
- ừm sang gọi đôi vy bảo đi (nhật) . m.n có mặt đủ ở phòng của nhật rồi.
- để mình. (chung)
- cóc cóc .
- hấn ra mở cửa nó đang trong nhà tắm làm gì đó té nhị.
- đi ăn tối thôi. (chung)
- ừm đợi vy ra rồi mình đi. (hấn)

- hòa nhau chưa ? chiều mình nghe nhật kể cậu lại giận đối cô bé. (chung hỏi hấn)
- hì. thì xong rồi. (hấn già gỡ cái đầu)
- biết mà chỉ cần 1 liều thuốc giảm đau là ổn ngay. ha ha. (chung nói ý)
- cậu thích ăn đòn k mà dám nói thế! (hấn hiểu ý của chung nói)
- ha ha mình nói sự thật còn gì.
- còn chọc mình à, cho cậu chết. thế hấn lao vào đấm chung , chung vừa đỡ vừa cười vừa đấm lại. (đùa thôi)
- 2 ng đang hăng say đấm đá vật lộn thì nó trong nhà tắm đi ra nhìn cảnh tượng họ đang hùng hùng hổ hổ đánh đấm nó tưởng đánh nhau thật hét âm lên.
- làm cái gì thế hả 2 a kia . rồi chạy ra nhanh tách 2 ng họ ra khỏi nhau , nó nhìn hấn nói :
- a k sao chứ.
- sao lại đánh nhau ? (nó hỏi chung)
- 2 thằng nhìn nhau nháy mắt đã thế diễn luôn 1 vợ kích .
- a đánh thằng này cho nó chết đi. (mặt chung hầm vào nói như thật)
- a nói gì thế ? chuyện là sao ? (nó lo lắng)
- là sao ư, e hỏi thằng này thì đỡ. (chung diễn như thật)
- có chuyện gì ? (nó hỏi hấn)
- tôi k biết tự nhiên cậu ấy dùng dùng đánh tôi. (hấn làm cía vẻ mặt ngây ngô)
- mày còn dám nói là tao dùng dùng đánh mày à. đã thế tao đánh ày chết !! rồi chung xông vào đè hấn ngã ra 2 thằng giả vờ đấm đấm đỡ đỡ . nó hoảng quá vội nôi chung ra nhưng chung khỏe nên knôi ra đc.
- vừa nôi chung ra vừa nói:
- a điên à, sao lại đánh a ấy, bỏ ra bỏ ra, a bỏ ra ngay . nhưng như vậy càng làm chung hăng hơn đấm hấn như thật nếu k biết tưởng đánh nhau to thật ấy chứ, nó càng cố nôi càng k đc. nó ức quá thành khóc luôn.
- a.... bỏ a ấy..... ra.... tôi... bảo bỏra... nghe thấy gì không. (nó vừa khóc vừa nói)
- m.n ngồi đợi lâu qua liền đi ra xem thì nhìn thấy cảnh đẹp mắt. phong, nhật, lâm , vội vàng chạy nôi 2 thằng bạn ra họ có biết là 2 ông này đang đóng kịch đâu.
- lâm kéo chung đứng dậy hỏi chuyện gì đây ?
- chung nháy mắt với lâm. lâm k hiểu. nhìn chung như hỏi lại là sao ?
- phong , nhật đỡ hấn ngồi dậy nó chạy lại ôm hấn luôn vừa khóc vừa hỏi :
- a.. có... sao... k ? hu hu
- chuyện này là thế nào ? (nhật quay hỏi chung)
- chung cười nháy mắt hất hàm . nhật là ng tinh tế như vậy cũng đủ hiểu chuyện gì ngay.
- hấn giả vờ đau đón đc nó ôm lo lắng sưng muốn hét lên. hấn ôm lại nó nói :
- tôi k sao mà.
- còn nói k sao à.
- nó bỏ hấn ra quay lại nhìn chung nói :
- a quá đáng lắm.
- chung k nhịn nổi cười cười to lên m.n k hiểu gì hết. ngoài hấn và nhật. nó cũng k hiểu.

- cô bé à , a có làm gì đâu mà nói a quá đáng.
- a k làm gì ư. hay nhỉ , a vừa đánh a ấy k 1 lí do như thế k quá đáng thì là gì hả ?
- ha ha !! a.. và.. cậu ..ta.. chỉ ..đang.. đùa.. nhau.. thôi..!. ha ha. (chung nói từng từ nhẹ nhàng chậm rãi)
- mắt nó mở to hết cỡ nhìn chung rồi nhìn hấn, hấn cũng buồn cười mà k dám cười.
- thế là thế nào ? (nó hỏi hấn)
- là đùa chứ sao cô bé. (chung)
- tại sao ? (nó hét)
- a muốn thử xem e yêu thằng bảo tới đâu thôi, k ngờ e yêu nó nhiều như vậy. (chung nói đùa)
- m.n giờ đã hiểu ai cũng cười. cả hấn nữa hấn cũng cười tùm tùm thôi.
- nó thì k cười đc mà chỉ có tức giận , xấu hổ và cảm thấy dơ thôi. nó quét những giọt nước mắt nói :
- các a coi tôi là thứ gì hả? nó quát to đứng dậy đập mạnh hấn 1 cái dõ đau vào chân rồi bỏ đi. m.n thì vẫn cười. hấn k cười nữa vì hình như nó giận thật rồi .
- cô bé tức giận thật rồi !! (chung)
- k giận sao đc, còn ngồi đó , mau đuổi theo đi .(nhật)
- phong đỡ hấn dậy . diễn trò hay quá đó. (phong)
- hấn cười rồi nhanh chân đuổi theo nó. m.n nhìn cười.
- nó chạy thật nhanh tới cầu thang máy nó ấn nút . hấn vừa chạy đến nhưng kịp cửa đóng mất rồi, đành phải chạy nới cầu thang bộ. nó xuống dưới tầng 1 khách sạn đi ra khỏi khách sạn mặt hầm hầm giận cứ thế đi.
- hấn thì thở hổn hển khi vừa tập thể dục từ tầng 4 xuống tầng 1 dừng lại thở 1 chút lại nhanh chóng chạy đuổi theo nó, nó đã đi đc 1 đoạn khá xa khách sạn hấn phải chạy thật nhanh.
- tên đểu cáng ,a dám lừa tôi, tôi lo lắng sợ hãi tưởng a bị đánh thế mà a coi tôi là con ngu để đùa dõn. nó vừa đi vừa chửi.
- hấn chạy mỗi đã chân cuối cùng thì cũng nhìn thấy bóng dáng nó đằng trước. hấn cố gọi dù thở k ra hơi.
- k..h..ỉ c..h...ờ t...ô...i !!!!!!!!! (hấn vẫn đang chạy để kịp nó)
- nó nghe giọng hấn gọi quay lại nhìn lườm còn đi nhanh hơn vừa nãy , làm hấn mồ hôi ướt đầm mới đuổi kịp nó.
- hấn giữ tay nó lại :
- đã nói là đợi tôi cơ mà. (thở)
- bỏ ra. (nó mặt k 1 tí cảm xúc)
- không.
- bỏ.
- không.
- nó hất mạnh tay hấn ra đẩy hấn làm hấn ngã . nó k thèm đỡ hấn dậy hay nhìn hấn xem sao k mà bỏ đi luôn.
- khi cô bỏ lại tôi vậy sao ? đứng dậy phủi quần rồi lại chạy tiếp theo nó.
- nó k quan tâm cứ bỏ đi trước.
- khi ? hấn gọi.

- tôi xl mà. tôi k cố ý đâu.
- k cố ý chỉ cố tình thôi . (nó)
- k , k phải thế, nghe tôi nói đi.
- còn gì phải nói nữa.
- khi xin cô mà hấn đi nhanh lên trước mặt nó đứng chắn trước mặt nó.
- nghe tôi đã.
- nó k nói chỉ nhìn thẳng vào mặt hấn .
- tôi....
- sao nói đi.
- tôi....
- k nói đc phải k ?
- k phải thế...
- thôi đủ rồi . a cút đi.
- sao ?
- tôi bảo a cút đi, biến khỏi mắt tôi.
- tôi xl rồi mà .tôi...
- k cần. tôi k muốn nghe cái lời xl đó của a.
- cô đừng như vậy, chỉ là đùa 1 chút thôi mà.
- với a thì là 1 chút với tôi thì k phải như thế.
- cô có nghĩ sâu xa quá k, đơn giản chỉ là đùa.
- im đi. tôi chỉ là con ngu cho a đùa giỡn thôi à.
- ý tôi k phải thế mà là..
- là gì hơn thế đúng k .
- tại sao cứ phải làm ọi chuyện to ra thế ?
- đừng nói gì nữa , a đi đi. đừng ở đây trước mặt tôi làm gì tôi k muốn nghe k muốn nhìn thấy cái bản mặt của a nữa.
- tôi phải nói sao thì cô mới hiểu ?
- tôi chẳng cần hiểu gì hết. giờ thì a biến đi đc rồi.
- hấn ôm lấy nó. tôi xl rồi mà cô đừng như vậy , tôi hứa sẽ k bao giờ đùa giỡn cô như thế. tha lỗi cho tôi 1 lần đc k ?
- k cút đi. nó đẩy ra. hấn càng ôm chặt hơn.
- bỏ ra. nó đâm vào lưng hấn. hấn vẫn k bỏ .
- cô cứ đánh đi đánh cho hết giận hết tức đi .
- a nghĩ chỉ có vậy là tôi sẽ hết đc sao?
- cô muốn thế nào thì cứ nói chỉ cần cô k giận tôi nữa tôi sẽ làm ?
- a biến khỏi mắt tôi.
- cái đó thì tôi k làm đc.

- tôi ghét a. a là 1 thằng khốn nạn . (nó gào lên đấm mạnh vào lưng hấn)
- cô cứ chửi đi tôi nghe hết.
- tôi k bao giờ tha lỗi cho a đâu.
- cô ghét tôi lắm sao ?
- phải ghét, rất ghét. chỉ muốn a biến khỏi mắt tôi ngay bây giờ.
- như thế cô mới hết giận tôi.
- k tôi k tha thứ cho a.
- cô nói tôi phải làm gì?
- a chết đi, chết đi tôi sẽ tha thứ. (nó tức quá nói k nghĩ)
- thật ư ? chỉ có tôi chết cô mới tha thứ ư ?
- phải !
- cô thật lòng muốn điều đó.
- đúng.
- đc vậy tôi sẽ biến khỏi mắt cô ngay bây giờ tôi sẽ làm điều cô muốn. chỉ cần để cô hết giận tôi.
- nó thấy hơi sợ sợ nó chỉ nói thế chứ k phải thật lòng muốn như vậy nhưng nghĩ hấn chỉ nói mồm nên nó kệ.
- a giỏi thì làm đi.
- đc. rồi hấn bỏ nó ra lao nhanh ra đường ,sự việc chỉ diễn ra như trong vòng 1 giây . nó còn chưa kịp định hình sự việc chưa kịp nói thì hấn đã hấn vừa lao ra thì 1 chiếc ô tô đi với tốc độ khá nhanh đi đến do bất ngờ ng lái xe phanh k kịp và tông vào hấn, hấn bán ra 1 đoạn rồi chuyện ấy đã đến . hấn đã làm theo ý nó làm đúng như vậy. nó nhìn hấn chỗ mắt sợ hãi k chớp vào nỗi chân tay như k cử động đc cứ đứng yên mà nhìn. - quá kinh hãi quá bàng hoàng nó k ngờ sự việc lại thế này hấn k nói đùa mà hấn đã làm thật chỉ vì sự tức giận của nó chỉ vì lời nói k suy nghĩ trong lúc tức mà hấn giờ đã... . m.n lại xem hấn nhưng k 1 ai gọi xe cấp cứu hay gì , họ chỉ đứng đó mà xì xào chỉ chỗ. hấn nằm im dưới 1 màu đỏ tươi chảy ra. nó sau 1 lúc bất động bây giờ mới lấy lại đc bình tĩnh chạy nhanh ra chỗ hấn đang nằm. nó có hối hận cũng k kịp nữa rồi.
- nó đẩy mấy cái con ng vô tâm chỉ đứng nhìn ra. ôm lấy hấn nó khóc to .
- BẢO ơi ! chuyện gì thế này, máu , là máu, trời ơi, tôi đã làm gì đấy.
- a tỉnh dậy đi bảo ơi ! (nó cứ kêu tên hấn khóc)
- a đừng làm tôi sợ mà, giúp tôi với , giúp tôi gọi xe cấp cứu đi. a ấy sẽ chết mất. làm ơn giúp tôi. (nó gào thật to).
-
- * , tại bệnh viên.
- hấn đc đưa vào phòng cấp cứu. nó ngồi bên ngoài đợi. nó khóc khóc nấc thành từng tiếng to. ng run lên từng hồi sợ hãi nghĩ lại cái cảnh vừa diễn ra quá nhanh k ai ngờ đến mọi việc lại thành ra thế này . nó k muốn nó có muốn hấn vậy đâu.
- reng..... reng..... .(điện thoại hấn kêu. lâm gọi vì 2 ng này đi lâu quá k thấy về m.n thì đang đói đợi về đi ăn tối.)
- nó ấn nút nghe. (nó cầm đt của hấn khi hấn đc đưa vào cấp cứu)
- a...(nấc) ... lô(nấc).
- ai nghe máy thằng bảo vậy nhĩ ? (lâm nói với m.n)

- hỏi đi.(phong)

- e là ai sao lại cầm máy bảo ? bảo đâu cho a gặp. (họ k nghĩ là nó)

- a.. (nắc)... bảo.... (nắc)

- bảo làm sao ? (lâm hỏi)

- hình như ng này đang khóc. lâm nói với m.n.

- a ... (nắc).... ấy..... gặp(rắc).... tai..... nạn. nó k ngừng đc nước mắt tiếng rắc càng to.

- như sét đánh bên tai lâm. khi nghe 2 chữ tai nạn.

- cái... gì ...tai ...nạn. (lâm hét lên trong đt. m.n bên ngoài cũng k kém phần lo lắng khi nghe thấy lâm nói tai nạn)

- nó chỉ khóc trong đt k nói đc gì nữa.

- bảo đang ở đâu ? (lâm hỏi)

- nó k nói thành tiếng nữa vì khóc . phải cố chần tĩnh lại mới nói đc cho lâm biết.

- bệnh.... viện.....xyz.

- lâm vội cúp máy nói :

- đến bệnh viện xyz bảo gặp tai nạn rồi. m.n hoảng chạy thật nhanh để đến bệnh viện.trong lòng k ai là k lo sợ.

*, (bệnh viện).

- m.n chạy như ma đuổi đằng sau. lâm rút đt ra gọi cho nó xem đang ở chỗ nào. (gọi vào số của hấn)

- rầm rầm . tiếng bc chân m.n chạy tới.

- bảo ? bảo sao rồi ? (lâm nhìn nó hỏi)

- nó chỉ khóc chỉ khóc mà k thể trả lời đc. mấy chị gái xinh đẹp ng yêu mấy tên kia nhìn nó vậy cũng k kiềm đc nước mắt khóc theo.

- nhật nhìn nó quần áo dính đầy máu chắc là máu của hấn. mặt mũi tái xanh. mắt đỏ hỏ vì khóc quá nhiều. nhật đặt tay nhẹ nhàng lên vai nó để chần an và động viên nó .

- nó khóc k ngừng khóc như mưa. ng run như đứng trước 1 tên giết ng vậy.

- nhật thở dài nói :

- bảo sẽ k sao. e đừng lo lắng quá. (nhật an ủi nó nhưng a cũng đang rất sợ hãi lo lắng)

- tất cả là lỗi tại mình, nếu k phải vì trò đùa đó có lẽ bảo k như này. (chung nắm mạnh tay vào tường)

- giờ k phải lúc nhận lỗi ai đúng ai sai. bình tĩnh đi. (phong)

- đúng đấy bình tĩnh lại nào. (lâm)

- m.n ngồi bên ngoài chờ đợi mà lòng nóng như lửa đốt. thấp thỏm k yên.nó thì cứ khóc k ngừng ai cũng an ủi nói vài câu cho nó đỡ lo nhưng nó thì chẳng để tâm giờ nó chỉ nghĩ đến hấn thôi nó cứ khóc như thế suốt từ khi hấn gặp chuyện đến bây giờ cũng phải vài 3 tiếng.

- sau 2 tiếng ,cuối cùng cánh cửa phòng cấp cứu cũng mở ra bác sĩ bc ra m.n vội chạy lại hỏi rồn rập . nó đứng dậy nhưng chỉ đứng đó k hỏi gì vì chẳng thể nào nói đc thành câu.

- cậu ấy sao rồi bác sĩ ?

- cậu ấy có sao k ?

-v.vvv...vv.....

- làm bác sĩ muốn trả lời cũng k đc. bác phải dơ tay lên ra hiệu mọi ng bình tĩnh từ từ để bác sĩ còn trả lời.
- hiểu đc ý m.n dừng việc hỏi lại lắng nghe bác sĩ nói.
- yên tâm cậu ấy k sao rồi.
- nghe đc câu này họ như chút đc cục đá nặng đang đè lên ng vậy , thở phào nhẹ nhàng hơn. nó cũng vậy.
- vì chấn thương ở đầu nên chưa thể tỉnh ngay đc, cậu ấy cần phải nghỉ ngơi điều trị. 1 ,2 ngày mới có thể tỉnh.
- m.n gật đầu.
- có ảnh hưởng gì lớn k bác sĩ ? (lâm)
- đừng lo chỉ chấn thương nhỏ thôi.
- vâng cảm ơn bác sĩ . (phong)
- k có gì. đó là trách nhiệm của chúng tôi.
- vậy chúng tôi có thể vào thăm cậu ấy k ?
- đc, nhưng k nên vào quá nhiều ng. và k nên thăm quá lâu.
- vâng.
- thế ai là ng nhà bệnh nhân.
- chúng tôi. (lâm, nhật, phong, chung đồng thanh)
- vậy 1 ng đi theo tôi để làm thủ tục cho cậu ấy.
- tôi đi. (phong)
- bác sĩ gật đầu rồi phong theo bác sĩ đi làm thủ tục nhập viện cho hấn.
- nó vẫn cứ đứng yên đó . nhật quay nhìn nó. bây giờ nhìn nó mới có chút hồn vía.
- thấy chưa a đã nói mà BẢO sẽ bình an. (cười)
- nó vẫn khóc chỉ gật đầu lại với nhật.
- đc rồi nín đi e. vào thăm cậu ấy đi. bon a sẽ ở ngoài đợi.
- gật đầu rồi bước mở cửa vào trong phòng. nhìn thấy hấn nằm đó tim nó như bị ai bóp nghẹt vậy, k thể thở nổi, nước mắt thì đua nhau rơi k xuể. bước chân run run tiến lại gần giường bệnh. nó phải cố kìm lên lại để k cho tiếng nấc to.
- ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường. nhìn hấn rồi nói.
- xin.... lỗi... xin lỗi a. (khóc)
- tôi xin lỗi.
- tôi k cố tình đâu, tôi..... hu hu
- tôi hết giận a rồi. a hãy mau chóng tỉnh lại đi, tôi sẽ xl a, 100 lần hay 1000 lần tôi cũng sẽ nói chỉ cần a tỉnh lại.
- tôi sai rồi, tôi k nên giận a, tôi k nên nói thế.
- mà tại sao ngốc vậy. tôi nói thì kệ tôi sao lại làm theo cơ chứ.
- tôi ghét a là vì tôi thương a lo lắng cho a mà a dám giận tôi tại sao hả tên ngu dốt này. sao lại làm như vậy. a mà làm sao thì tôi ân hận cả đời biết k.
- a đừng nằm im như thế, tôi k thích đâu. a nhanh mà tỉnh dậy đi.

- đúng là 1 tên ngốc ngếch , a vì tôi mà dám k màng đến mạng sống của mình đc ư. a tưởng như vậy là a hùng à. huhu (nó vẫn khóc.)
- hu hu nó cứ cúi mặt xuống giường mà khóc. ở bên ngoài họ nghe thấy rõ , hiểu đc nguyên nhân tai nạn của hần nhưng cũng k thể trách nó mà chỉ cảm thấy thương nó.
- bác sĩ nói k nên ở trong lâu có nên bảo cô bé (lâm)
- thôi cứ để cô bé ở lại với cậu ấy. giờ có nói thì cũng k đc đâu. (chung)
- ừ vậy thì chúng ta về đi sáng mai vào sớm. (nhật) - để mình vào nói với cô bé . (nhật)
- ừm. (lâm)
- nhật mở cửa vào nó vẫn cứ ngồi úp mặt xuống giường khóc. nhật nhìn thẳng bạn mình nằm đó cũng đau lòng lắm, chuyển đi chơi đang tốt đẹp thì thành ra thế này. nhật đặt tay lên vai nó nói .
- e có muốn về nghỉ ngơi k ?
- nó chỉ lắc đầu.
- vậy có muốn ăn gì k ?
- cũng chỉ lắc đầu.
- e sẽ ốm đó nếu cứ như vậy. hay về nghỉ đi. ngày mai vào sớm.
- nó cũng chỉ lắc đầu.
- nhật thở dài nói :
- thôi vậy thế e ở lại với cậu ấy bọn a về trc ngày mai bọn a sẽ vào . a sẽ mua chút gì cho e ăn nhé.
- nó chỉ úp mặt như vậy khóc k gật k lắc k nói.
- nhật đi ra đóng cửa phòng lại .
- sao ? (chúng hỏi)
- cô bé k muốn về. chúng ta đành về vậy , à các cậu cứ về trước đi, mình ở lại mua chút đồ cho cô bé rồi về sau.
- m.n gật đầu ra về trước. nhật ở lại đi mua cho nó mấy cái bánh và hộp sữa để nó có đói thì ăn tạm. mua xong mang vào cho nó. do nó khóc nhiều quá mệt nữa nó đã thiếp ngủ . nhật để túi đồ lên bàn rồi ra về.
- * , sáng hôm sau :
- nó tỉnh dậy , hần vẫn nằm đó. nó mệt mỏi đứng dậy đi tìm nơi rửa cái mặt cho đỡ. vào phòng vs của bệnh viện nhìn vào gương cái mặt nó như biến dạng sau 1 đêm. xấu tai hại trông cứ như ai k phải nó ấy. nó cho chút nước lên mặt cảm giác dễ chịu hơn. nó uể oải bước về phòng. do nó mệt đói lại ngủ ít nên đi k vững liêu xiêu.
- về đến phòng nhìn hần, lại đau lòng lại muốn khóc nhưng cố gắng để nước mắt k rơi. nó thấy túi đồ ăn trên bàn. dù đói nhưng mồm chẳng ăn nổi, ăn thế nào đc khi hần thế này. nó lại ngồi xuống chiếc ghế nhìn hần . tất cả chỉ tại cái tính ương bướng của nó mà giờ hần đc ngủ trong bệnh viện . nó nghĩ ngơi rồi chẳng ngăn đc nữa nước mắt lại rơi. đúng lúc m.n đến nó quay ra nhìn lau vội nước mắt.
- nhóc có 1 đêm thôi mà tiêu tụy qua đó. (lan)
- thôi nhóc đừng lo nữa đi ăn gì đi rồi về khách sạn nghỉ, bọn chị sẽ ở đây trông cậu ấy. (chi)
- k e k sao. e muốn ở đây, m.n đừng lo cho e.
- e cứ vậy sẽ ốm đấy . nghe lời m.n đi. (phong)
- k e muốn ở đây mà.
- e....

- thôi đc rồi e cứ ở lại đây, có gì điện cho bọn a. nhưng e phải ăn chút gì vào mới có sức mà trông cậu ấy, k đến lúc bọn a lại phải chăm lo cả e đó. (chung đùa)
- e biết rồi , m.n cứ về đi. a ấy tỉnh lại thì e sẽ điện.
- đờ a mua e chưa ăn sao ? (nhật)
- tí e sẽ ăn.
- nhớ ăn đó, trưa bọn a lại vào.
- vâng.
- m.n ra về còn lại mình nó , nó thở dài nói :
- a còn cứ nằm đây đến khi nào ? định lấy bệnh viện làm nhà luôn hả ?
- tỉnh dậy nhanh đi tôi k thích ở trong bệnh viện lâu đâu. nó cứ nói 1 mình như thế nói rất nhiều điều, đến khi bác sĩ vào khám xem tình hình cho hẳn.
- bác sĩ thế nào rồi ạ ? (nó)
- ổn hơn rồi. cháu yên tâm.
- nó cười với bác sĩ nói.vâng !
- bây giờ chúng tôi cần chuyển cậu ấy đến phòng phục hồi sức khỏe.
- dạ. nó đi theo bác sĩ , hẳn đc chuyển đến phòng phục hồi sức khỏe. phòng đặc biệt (phòng vip chỉ ở 1 mình, đó là yêu cầu của nó khi bs hỏi nó chọn phòng nào, nó đã chọn phòng 1 mình cho hẳn vì nó cũng k muốn hẳn chung đụng với ai)
- ngày nữa lại qua đi, hẳn vẫn chưa tỉnh nhưng sức khỏe đã khá hơn , nó cũng đã nghe lời m.n ăn uống rồi nghỉ ngơi để k mệt quá. ngày ngày trôi qua hẳn đã nằm ngủ thế đc 2 ngày rồi. sang ngày thứ 3 k biết hẳn có tỉnh k. bác sĩ nói chỉ 1, 2 ngày thôi sao đến ngày thứ 3 rồi vẫn chưa thấy gì.
- nó đang ngồi trông hẳn , giờ là buổi trưa m.n vừa rời khỏi bệnh viện về nghỉ ngơi. nó nhìn hẳn trông hẳn cũng đã khá hơn nhiều rồi sao vẫn chưa tỉnh. nó nắm bàn tay hẳn đưa lên áp vào mặt mình nói :
- a nhẫn tâm vậy, cứ để tôi ngày nào cũng phải trông a mong a thể này, có phải a đang cố tình trả thù tôi. a k tỉnh lại tôi đánh a đấy.

16. Chương 16

- tôi nói bao nhiêu là nhiều , cứ thao thao bất tuyệt còn a thì vẫn nằm trơ mặt ra . hay là a khinh tôi k thèm tiếp lời với tôi.
- đúng là tên mặt dày nói như vậy mà vẫn nằm im . đc a thích ở bệnh viện vậy thì tôi sẽ bảo ba a làm hộ khẩu cho a chuyển luôn vào viện ở.
- hời....!! mệt quá nói nhiều mỗi hết hàm , thôi tôi ngủ 1 chút đây nhé. khi nào a dậy là phải gọi tôi đấy. (nó cứ tự 1 mình nói một mình nghe)
- nó nằm xuống gối đầu lên tay hẳn ngủ. vì mệt nên nó nhanh chóng chìm vào giấc ngủ ngon lành.
- *. buổi chiều : (15h)
- nó vẫn đang ngủ. nhưng hẳn thì k ngủ nữa rồi, nghe nó đe sợ quá phải tỉnh dậy sớm k thì sẽ k xong với nó. hẳn cử động các ngón tay rồi dần dần từ từ mở khóe mắt . mọi thứ ảo ảo nhìn k rõ lại toàn là màu trắng khiến hẳn hoa mắt thêm , phải mất đến vài phút hẳn mới có thể nhận biết là mình đang ở đâu. đầu đau ng đầu làm hẳn thấy khó chịu. + thêm cái mùi kháng sinh hẳn rất ghét nữa.

hắn cứ động cánh tay mình thì cảm thấy 1 bên nặng trĩu như có vật gì đè lên đó , hắn mới quay đầu sang nhìn. nhưng k phải là vật gì mà là nó. hắn khẽ cười nhẹ rồi đưa tay bên kia lên vuốt mái tóc của nó. hắn nhìn khuôn mặt nó có vẻ gầy và xanh hơn, chắc là do lo lắng suy nghĩ cho hắn mới vậy hắn thấy mà buồn . hắn cứ vuốt tóc nó nhẹ nhàng như thế. nó tựa quây cái đầu tỉnh ngủ mở mắt lơ mơ ra hắn nhìn nó cười nó thấy hắn cười cũng cười lại .

- HẢ ? (nó giật mình mở mắt thật to ra nhìn hắn. nó tưởng nằm mơ cơ)
- gì thế sao nhìn tôi ghê vậy tôi đâu phải vật thể lạ .(hắn nói nhưng giọng vẫn còn yếu)
- nó dụi dụi đôi mắt xem có phải nhìn nhầm hay đang mơ k .
- a tỉnh rồi. ! (nó nói)
- cô k muốn tôi tỉnh hay sao ?
- nó cười vội ôm chầm hắn theo phản xạ trong tư thế hắn vẫn nằm. nó khóc và nói :
- cuối cùng a cũng đã tỉnh.
- hắn vui lắm biểu hiện của nó làm hắn khỏe hơn hẳn(tinh thần thôi).
- hắn thích nó ôm vậy nhưng giả vờ nói :
- cô bỏ tôi ra đi k tôi ghệt thở bây giờ.
- nó mới nhận ra hành động của mình. hì (nó cười gượng ngại ngùng. bỏ hắn ra và lau nước mắt)
- sao a ngủ kỹ thế, ngủ gần 3 ngày rồi đấy, hôm này mà a k tỉnh là tôi tính cho a ở đây vĩnh viễn luôn.
- hắn chỉ cười lại nó.
- nhưng may là a biết điều mà tỉnh lại, nên tôi tha cho a. (cười)
- hắn cũng chỉ cười .
- có muốn ăn hay uống gì k để tôi lấy.
- k giờ tôi k muốn ăn gì cả. chỉ cần cô bên tôi thế này là đc rồi.
- vớ vẩn ! tôi thay thế sao đc thức ăn nước uống. nhìn tôi mà a no a sống đc thì..... nó định nói tiếp gì đấy nhưng lại ngừng lại.
- thật mà cô quan trọng với tôi hơn bất cứ điều gì trên đời.
- hơn cả chính bản thân a. (nó)
- phải hơn cả chính bản thân tôi.
- nó vui lắm vui trong lòng khi hắn nói vậy nhưng ra về k thích trách móc hắn mắng hắn.
- a là 1 tên điên mới k cần mạng sống của mình.
- tôi chấp nhận làm tên điên vì cô.
- 2 đứa nhìn nhau trong lòng đầy cảm xúc khó nói khó diễn tả tự nhiên kéo đến làm cho cả 2 đều ngại ngùng, không khí trong phòng tự nhiên thật ngọt ngào khó thở . chỉ muốn chạy ngay ra ngoài hít khí trời cho dễ chịu. 2 đứa đang trong tình trạng căng phồng nồng ngực khó thở thì may quá bác sĩ đến 1 vị cứu tinh.
- nó quay ra chào ông bác sĩ.
- chào bác. (may quá nó nghĩ)
- bác sĩ gật đầu cười lại với nó .
- ông bs nhìn hắn đã tỉnh cười nói :
- cậu bé chịu dậy rồi sao ? (nói chọc)

- hấn chỉ cười. rồi bs khám cho hấn nó xin phép đi ra ngoài 1 chút. vừa ra đến cửa nó thở 1 cái dài .
- tí thì mình chết ngạt ở trong đó. (nó)
- nhưng nghĩ đến điều hấn vừa nói làm tim nó đập nhanh kinh khủng, nó thấy vui và thấy hp trong lòng. đang mơ màng thì tiếng gọi của lâm làm nó tan biến hết .
- vy. (lâm gọi khi nhìn nó đang đứng ngoài cửa phòng bệnh.)
- a lâm. (cười)
- sao lại đứng ngoài này e ?
- à bác sĩ đang khám cho a ấy.
- sao k ở bên trong xem bs nói gì.
- e....,, à báo cho a 1 tin a BẢO tỉnh rồi. (nó đánh trống lảng câu hỏi của lâm)
- tỉnh rồi. (cười)
- vâng! (cười)
- thật tốt cuối cùng cậu ấy cũng tỉnh.(lâm thở nhẹ lòng).
- a vào thăm a ấy đi. e đi mua chút gì để tí cho a bảo ăn.
- đc e đi đi. có tiền chưa a đưa ?
- e có mà. hì
- rồi nó chạy đi nhanh. lâm cười rồi mở cửa phòng bc vào.
- chào bác sĩ . (lâm)
- chào cậu.
- hấn nhìn lâm cười. lâm cũng cười lại.
- cậu ấy sao rồi ạ ? (lâm hỏi)
- khá hơn rất nhiều rồi, chỉ cần nghỉ ngơi ăn uống tốt thì 1 tuần có thể xuất viện.
- lâm gật đầu cười với bs.
- đc rồi tôi đã khám xong . tôi xin phép.
- vâng. chào bác. (lâm). bs đi còn lại hấn và lâm trong phòng. lâm đỡ hấn ngồi dậy tựa lưng vào thành giường rồi ngồi xuống ghế .
- cậu thấy trong ng thế nào ? (lâm).
- hơi mệt thôi.
- ừm ! cậu làm cho tụi này hồn phách thất lạc 1 phen đó.
- có nghiêm trọng vậy k ?
- có đấy. (cười)
- mà m.n đâu ? (hấn hỏi)
- ở khách sạn, ngủ chưa dậy, mình dậy liên đến đây thăm cậu luôn.
- cảm ơn thằng bạn tốt. (cười)
- thôi đi đừng cảm ơn đều.
- ha ha. gì chứ ai cảm ơn đều.
- cậu chứ ai.

- ha ha. 2 ông này nè vui vẻ tâm sự này nọ. cho đến khi nó về.
- có chuyện gì mà 2 a cười vui vậy ? (nó mua đồ về vừa đến cửa đã nghe thấy tiếng cười của họ)
- lâu ngày k nói chuyện nên có nhiều điều muốn nói đó e. (lâm)
- trời !! cứ làm như hàng mấy chục năm các a k gặp vậy. (nó)
- hi. (lâm cười)
- nó để đồ ăn lên bàn rồi nói tiếp :
- a đã nói .n biết a bảo tỉnh rồi chưa ?
- đây bây giờ a về báo cáo nè.
- vâng.
- thôi a về nhé tối a và m.n sẽ vào.
- dạ.
- mình về đây. nghỉ ngơi ăn uống cho chóng mà khỏe. (lâm đặt tay lên vai hấn nói)
- hấn cười và gật đầu lại.
- lâm ra về nó và hấn trong phòng. nó sợ lại gặp cảm giác như vừa nãy nên phải lên tiếng nói chuyện cho đỡ ngại.
- a muốn ăn k ?
- có.
- vậy tôi lấy cho nhé.
- ừm! (cười)
- nó lấy tô cháo kéo chiếc bàn ăn nhỏ để lên giường cho hấn ăn.
- a ăn đi.
- tôi vừa mới tỉnh chân tay vẫn yếu lắm cô út tôi ăn đi. hi.
- nói chuyện thì cười to thế sao k thấy yếu . (nó chọc)
- mồm k yếu nhưng tay yếu mà.
- lắm chuyện. đc rồi hôm nay tôi sẽ vì a 1 lần.
- nó bê tô cháo lên đút cho hấn ăn hấn thích thú vừa ăn vừa nhìn nó.
- nhìn gì , ăn k hả , nhìn nữa là tôi cho a tụt tụt đấy. (tại hấn cứ nhìn nó làm nó ngại)
- hi. nhìn tí thôi mà. ai bảo cô xinh thế. (hấn chêu nó, nhưng khen thật)
- a thích ăn đòn hay ăn cháo . nó dơ nắm đấm lên dọa hấn.
- hấn vội đưa tay lên che trc mặt. nè con khỉ du côn ! tôi đang ốm đó.
- a ốm tôi cũng k tha đâu.
- cô đúng là đã man mà.
- biết điều thì hãy ăn nhanh đi. làm tôi phật ý là a chết đấy.
- hấn phụng phịu xì mặt trông baby ngất ngây. làm nó buồn cười . nó lườm yêu hấn rồi đút tiếp cho hấn ăn.
- ồm như a cũng sướng. (nó nói vừa đút cháo cho hấn)
- sao ?

- thì sướng chứ sao. có ng phục vụ tận tình , tận nơi.
- ý cô nói là cô phải phục vụ tôi chứ gì.
- ờm. chứ còn ai.
- đc rồi tôi sẽ phục vụ cô gấp đôi khi khỏe lại .
- chẳng mong đâu.
- cứ mong đi rồi sẽ có.
- nó bĩ môi. cười. hấn cũng cười .
- nó đút cho hấn ăn hết tô cháo , hấn k muốn ăn nó ép ăn bằng đc k ăn là nó càu nhàu điếc tai, đc nó chăm cho thể này k bít khỏe nhanh hay lại thêm bệnh viêm màng nhĩ tai nữa đây.
- hấn vừa tỉnh dậy còn khá mệt mồm ăn k ngon nhưng nó có hiếu và thương cho đâu. hơi !!!! hấn ăn xong phải thở dài.
- nó thì vui cười vì hấn nghe lời nó. k phải nó k bít hấn còn mệt nhưng nó muốn hấn ăn nhiều để cho sức khỏe mau hồi. nó quan tâm hấn lắm ấy ai bảo k quan tâm, k thương, k để ý. hấn mới là ng k hiểu lòng nó.
- a ngôi nghỉ tí đi. tôi đi rửa cái tay rồi về cho a uống thuốc.
- ừm. hi. cô đi đi.
- nó mang đồ (rác) đi vất , và đi rửa cái tay cái mặt cho thoải mái.
- cô đi ăn gì đi k đói cũng muộn rồi đấy. (hấn nói khi nó bc vào phòng)
- tôi chưa đói, bao giờ đói tôi sẽ ăn.
- 6h (18h) rồi cô còn k đi ăn thì định để đến khi nào mới ăn hả ?
- tôi chưa đói mà. k đói ăn sao đc.
- cô ngang đến thế là cùng.
- nó cười . tí tôi ăn , nào giờ thì uống thuốc đi. nó đưa cho hấn 1 vốc thuốc 1 cốc nc.
- gì mà nhieu vậy . (hấn)
- bs kê thì phải uống chứ k uống sao khỏi đc. uống mau đi .
- tôi ghét nhất là uống thuốc và cái mùi thuốc. buồn nôn quá đi mất. (hấn nhăn mặt)
- công tử ạ a khó tính vừa thôi. uống đi.
- hê lô !!!!! (chung và m.n đến)
- m.n đến rồi. (nó)
- hấn cười, tay vẫn ôm vốc thuốc.
- a bảo khỏe nhiều chưa ? (lan)
- ừm a khỏe nhieu rồi. (hấn)
- có tình yêu chăm k khỏe k đc. (tuyết a chọc)
- m.n cười , hấn cũng cười nó thì ngại.
- gì đây thuốc à ? nhiều giữ vậy. (chi)
- a đang muốn lém hết đi đây. (hấn)
- a lém thuốc đi, tôi lém a luôn théo chúng ấy. (nó)
- ha ha. (m.n cười)

- thôi cậu uống nhanh đi k sẽ bị lém thật đấy. (nhật)
- thế là hấn phải nhắm mắt nhắm mũi vào mà uống. còn hơn tra tấn. - ngon k ? (chung hỏi đều hấn)
- ngon , ngon, ngon lắm ấy. (hấn mặt nhăn nói)
- ha ha. m.n cười nói vui vẻ trong phòng đến 10h tối thì về cho hấn còn nghỉ ngơi.
- thôi bọn này xin rút lui nha. (phong)
- gì chứ hấn sớm mà ở lại thêm chút nữa đi. (hấn nói vậy thôi chứ thực chất k phải vậy đâu , hấn còn muốn m.n về càng sớm càng tốt để hấn và nó đc riêng tư)
- thật lòng mời ở lại k đấy ? (nhật)
- thật chứ đùa gì . (hấn nói dối)
- vậy đã thế chúng ta ở lại thêm chút đi. (nhất biết thừa ý hấn nên càng cố tình chêu)
- hả ! à ơ ! hi hi .(hấn thở dài.)
- ha ha bọn này mà ở lại thêm chắc cậu sẽ lườm cháy áo cháy quần mất. (chung)
- cậu thật là !mình k như thế đâu. (hì)
- nào về thôi muộn rồi còn cho họ tâm sự đêm khuya. (lâm)
- e và a ấy có gì tâm sự cơ chứ. (mặt nó ngại)
- m.n cười rồi vẫy chào nó và hấn về. m.n đi rồi còn lại 2 đứa trong phòng , cảm thấy cự ngại ngại sao đó. từ chiều đến giờ cứ khi chỉ có 2 đứa là nó lại cảm giác ngại lắm. nó ngồi ghế cạnh giường hấn k biết làm gì đành lấy giỏ hoa quả m.n vừa mang đến chọn 1 quả gọt ăn.
- đói rồi phải k ? (hấn hỏi khi thấy nó ăn táo tối nó chưa ăn gì)
- hơi hơi. (nó nói nhưng k nhìn hấn)
- thế đi ăn gì đi.
- thôi giờ muộn rồi k đi nữa ăn táo chống đói là đc.
- ngang vậy đi đi mua gì mà ăn, mua cả cho tôi nữa tôi cũng thấy đói rồi.
- nói lắm quá tốn cano giờ đói à ? (cười , nhìn hấn)
- phải ! đi đi mua tôi chút đồ. (cười)
- a sượng quá đấy. tôi giờ thành ô xin cao cấp cho a. hịc.... !
- hi. tôi là bệnh nhân mà.
- nó lườm rồi đứng dậy đi mua đồ. hấn nhìn theo nó cười, hấn đâu có đói hấn lo nó đói nên bắt nó phải đi mua đồ ăn. ngồi trong phòng đợi nó về thì hấn có đt. đt của mẹ hấn.
- a lô, con nghe nè mẹ .
- con zai đi chơi kỹ quá nhỉ ?
- hi. đi hẹn hò mà mẹ. cho con chơi vài bữa nữa con sẽ về.
- ừm mẹ gọi điện hỏi xem thế nào thôi, chứ con cứ chơi vui vẻ đi khi nào cảm thấy đủ rồi thì về. (mẹ hấn k biết hấn tai nạn)
- yêu mẹ quá! vâng con biết rồi mẹ à. thế dạo này ở nhà vẫn ổn chứ mẹ mẹ ?
- con cũng biết hỏi , lo về gia đình rồi sao ? (cười)
- mẹ nghĩ con còn trẻ con à. con lớn rồi.
- ha ha đúng là tình yêu vào làm con ng khác hấn. con trai mẹ nhỉ ?

- thôi mẹ đừng chê con nữa.
- thế đang làm gì vậy con trai. bé vy đâu. ?
- à.... con đang ở phòng thôi. vy đi dạo cùng với mấy cô bạn gái của bạn con rồi. hì. (hắn phải nói dối như thế).
- ừm thế con đã tỏ tình với cô bé chưa ?
- chưa mẹ à. bình thường k sao, cứ những lúc vào vấn đề là con nói k ra câu.
- cô lên con trai. ngại gì là tuốt mặt cơ hội đó. (cười)
- dạ, con biết ! thôi muộn rồi mẹ đi nghỉ đi.
- ừm mẹ đi nghỉ đây. chào con trai.
- chào mẹ, mẹ ngủ ngon !
- ngủ ngon con yêu. !
- hắn cười rồi cúp máy. đúng lúc thì nó về.
- a có gì cười vui vậy ?
- tôi vừa nói chuyện với 1 ng.
- ai thế ? (nó tò mò)
- 1 ng tôi yêu thương. (hắn nói đùa , à mà k mẹ là ng hắn yêu thương thật)
- nghe câu này tự nhiên nó thấy ng cảm giác gì đấy khó chịu nổi lên trong ng. cứ đứng nhìn hắn.
- cô nhìn tôi ghê vậy. có gì bắn sao . ?
- à , à k. (rồi nó đề đồ ăn vừa mua lên trên bàn)
- nó muốn hỏi hắn xem ng đó là ai, nhưng sao dám hỏi , nó ngại và cũng k lấy quyền gì hỏi chuyện riêng của hắn , nhưng như thế nó cảm giác trong ng khó chịu bức tức kiểu gì đấy.
- cô ăn chưa ? (hắn)
- rồi . (nó tự nhiên câu trả lời cộc lốc)
- cô sao đấy hả sao lại...
- làm sao tôi k đc phép câu giận à.
- ơ cái cô này câu giận lung tung thế tôi đã nói gì đâu.
- tôi thích.
- cô buồn cười nhỉ câu giận vô cớ còn nói thích , nghe vậy đc k ? (hắn k nghĩ k biết là chính do câu nói của hắn lúc này làm nó như thế)
- a thì đc quyền câu giận linh tinh , tôi chẳng lẽ k đc .
- tôi k bao giờ câu giận linh tinh đâu.
- kệ a. bức mình . nó tự nhiên giận đứng lên bỏ lên giường cá nhân nằm ,(ở trong phòng vip thường có 2 giường 1 là giường to dành cho bệnh nhân, còn 1 giường bé để dành cho ng nhà bệnh nhân nằm. nó nằm giường đấy)
- hắn chẳng hiểu nó làm sao đang yên lại thế.
- này ? (hắn gọi)
- nó mẫn thiềm k đáp quay mặt vào tường. mặt giận cau có .
- này ? (hắn gọi lại)

- khỉ ơi ? cô sao vậy ?
- nó kệ k trả lời.
- tôi làm gì sai , hay như thế nào cô phải nói tôi biết chứ.
- im lặng.
- thôi nếu là tôi sai thì cho tôi xin lỗi đc k ?
- tôi giận hay k thì việc gì đến a, a cần gì bận tâm. (nó nói nhưng k quay mặt ra)
- tôi k bận tâm sao đc.
- ai nhờ a.
- k ai nhờ mà tôi muốn .
- quan tâm nhiều ng như thế a k thấy mệt hả ? (á à nó đang ghen)
- cái gì mà quan tâm nhiều ng . ?
- a giỏi giả vờ lắm.
- cô hay thật nói chuyện k hiểu nổi. (hắn k biết thật)
- ơ tôi chỉ thể thôi đc chưa, ai khiến a nói làm gì, hỏi làm gì.
- cô....!! đc vậy tôi kệ cô. (hắn cũng cáu luôn)
- a..... (quay nhìn hắn mặt giận khó chịu rồi lại quay vào đấm cái chăn bùm bụp)

17. Chương 17

- bực mình , bực mình. (nó lẩm bẩm)
- có gì khó chịu thì nói ra xem nào ? (hắn nghe thấy nó đang lẩm bẩm)
- k liên quan.
- cô cứ lẩm bẩm như thế sao tôi ngủ đc.
- bịt tai vào.
- bịt tai khó ngủ.
- thế thì đừng càu nhàu chịu khó mà nghe.
- khỉ ơi ! có phải cô giận gì tôi k ?
- dở hơi ! tôi sao phải giận a.
- tôi biết cô chắc chắn đang giận tôi.
- k tôi chẳng giận gì a.
- k đúng tôi dám chắc cô đang giận tôi.
- đã nói là k rồi mà. (nó quát to ngồi hắn dậy)
- hắn chớp chớp cái mắt nhìn nó. nó lờm hắn, lại nằm xuống quay mặt vào tường khóc luôn. (vô duyên chưa giận hờn vô cớ, rồi khóc vô nhiên)
- khỉ làm sao đấy. hắn nghe tiếng khóc của nó, hắn lo lắng.

- cô sao vậy ? tôi xin lỗi mà, đừng khóc khổ ời .

- nó càng khóc nhiều hơn. (ức quá nên nc mắt cứ vô tình mà rơi)

- hấn lo lắng quá hỏi nó k thêm nói hấn k biết phải làm sao , cố bò đứng dậy sang bên nó xem thế nào, nhưng do tai nạn chân hấn cũng bị va đập bằng bó tụy k việc gì lắm nhưng cũng chưa thể đi đc ngay.

- hấn cố gắng nết ra khỏi giường khó khăn lắm ấy hấn đang cố thì mất trụ hấn trượt tay và ngã xuống đất.

- á....rầm 1 tiếng ,cú ngã khá đau.

- nó vội quay ra nhìn , thấy thế vội vàng chạy lại đỡ hấn.

- a làm cái gì đấy hả ? (nó vừa đỡ vừa nói)

- tôi muốn sang xem cô làm sao. (mặt nhăn)

- ai cần.

- tôi lo mà.

- nó đỡ hấn lên giường ngồi tựa lưng vào thành giường ngồi xuống cạnh đấy rồi nói.

- tôi có làm sao thì cũng k bắt a phải lo. (nó nước mắt vẫn tuôn)

- thế là hấn ôm nó luôn nói.

- làm sao tôi k lo cho đc. cô khóc tôi đau lòng lắm biết k hả ?

- a nói như thế mà k sợ thẹn với ng a yêu thương sao. (cuối cùng nó cũng nói đc cái khó chịu trong lòng)

- ng tôi yêu thương, ai cơ ? (hấn k hiểu)

- đừng giả vờ nữa chẳng phải a vừa bảo nói chuyện với ng a yêu thương sao? .

- hả ? hấn mới nghĩ lại .à giờ thì hấn đã biết nó làm sao rồi.

- hấn ôm nó chặt hơn. cười.

- nó khó chịu nói. a bỏ tôi ra đi tôi k muốn a coi tôi là nó chưa nói hết hấn đã nói :

- ngốc !!!!!

- phải tôi ngốc, nên mới thế này. (ý nó là mới ghen mới yêu hấn đó)

- hấn bỏ nó ra đặt tay lên vai nó nhìn vào mắt nó hấn nói :

- ngốc à. ! ng ..anh ..yêu... thương.... là !!!!! CHÍNH EM !!! . (ha ha hấn thành công rồi, cuối cùng hấn đã nói ra điều bao lâu nay hấn luôn giữ trong lòng)

- nó ngạc nhiên mắt tròn to nhìn hấn, liệu có phải nó nghe nhầm k nhỉ ? bàng hoàng quá.

- 2 đứa nhìn nhau 4 mắt chứa đựng những cảm xúc . hấn cười rồi nói tiếp :

- a k nghĩ rằng mình sẽ nói lời yêu em ở nơi này. a đã nghĩ biết bao thứ lãng mạn những nơi tuyệt vời để tỏ tình với e nhưng đúng là ng tính k bằng trời tính ngày hôm nay k dự tính trước k hẹn trước và tại bệnh viện này a sẽ nói lời yêu em.

- hấn hít sâu 1 cái rồi nói :

- A..... YÊU..... EM !!!!!!! VY ÀH !!!!!

- trời đất như quay cuồng, mọi thứ nơi đây như đang bay lơ lửng trên không chung. cảnh vật như toàn màu hồng con ng nó như đang trên chín tầng mây. lòng nó trào dâng những niềm vui và hạnh phúc hòa quên. nó cũng yêu hấn từ lâu rồi nhưng chưa bao giờ dám nghĩ mình và hấn sẽ yêu nhau. và k bao giờ dám nghĩ hấn sẽ yêu nó 1 đứa nhà quê xấu xí ,tính cách kho ư như nó , nên nó phải dẫu đi như cảm xúc của mình dành cho hấn phải cô tỏ ra như bình thường như ghét hấn, nó cũng k kém gì hấn cũng đã nhiều lần phải sững nghĩ nhưng k ai biết đến cả hấn cũng k biết. nó như k tin vào tai mình những điều nó vừa nghe hấn

đang nói thật ư hay chỉ là đang đùa thôi. nó nhìn hấn đăm chiêu vừa vừa nghi ngờ vừa vui. nó và hấn cứ nhìn nhau như thế rồi điều tự nhiên cũng đến hấn từ từ tiến gần mặt nó hơn để cho bờ môi hấn và nó tìm tới nhau. tim đập thành thịch nó có thể nghe thấy tiếng tim mình đang đập, nhanh tới mức k diễn tả đc. và rồi bờ môi hấn cũng đã tìm đc đến nơi cần hạ cánh. nó ngại ngừng nhắm mắt lại và cũng để cảm nhận cái ngọt ngào của tình yêu của nụ hôn hấn trao. đây là lần đầu tiên hấn và nó mới chính thức cảm nhận đc vị ngọt của nụ hôn, dù chỉ là môi chạm môi. nhưng nó ngọt lắm. những lần trc toàn là nụ hôn vội vã và do hấn ép hôn nó. còn hôm này thì khác nụ hôn đc đón nhận bằng cả 2 trái tim. với nụ hôn ngọt ngào này sẽ khiến cho 2 trái tim gần nhau và cũng đánh dấu 1 chuyện tình yêu sẽ bắt đầu. !!!!!!!!!!!!!

- ngày hôm sau :

- ánh nắng chiếu xiên qua ô cửa sổ soi vào trong phòng, hấn mở mắt ra hôm nay thức dậy hấn thấy vui và hp hơn bao giờ hết, vì hấn và nó bắt đầu từ giây phút này chính thức thuộc về nhau. hấn cười quay sang nhìn nó đang ôm hấn thật chặt suốt đêm qua. nhìn nó hấn nghĩ : từ giờ e đã là bạn gái của a rồi đó nhỉ, e có muốn thoát muốn tự do cũng k đc đâu. ! (cười) hấn cứ ngắm nó như thế. nó bắt đầu hé hé đôi mắt mở ra nó nhìn hấn đang cười với nó, nó cũng cười lại rồi lại vùi đầu vào ng hấn. hấn vuốt mái tóc nó nói :

- e dính rúc vào ng a đến khi nào mới chịu dậy thế ?

- tới khi nào a đuổi thì ra.

- thế thì a đuổi luôn.

- nó ngược lên nhìn hấn. thật không ?

- thật.

- đừng hối hận nha.

- ừm. (cười)

- thế là nó bắt dậy nhanh như chớp. hấn còn chưa kịp phản ứng.

- nó đứng cạnh giường nói :

- a đã đuổi thì e đi. nó quay mặt bỏ đi.

- này này. a đùa mà.

- nó dừng lại nói : a đùa nhưng e là thật. nó định đi tiếp thì hấn gọi vội :

- ng yêu ơi ! a xin lỗi mà. tha lỗi cho a đi.

- không ! (nó quay lại nhìn hấn)

- thôi mà a xin lỗi a chỉ đùa tí thôi. nản nỉ mà. đừng giận a.

- k kịp đâu giận rồi. (mặt giận)

- vợ ơi ! cho a xin lỗi. ()

- vợ a ! ai vậy ? nó giả vờ nhìn xung quanh.

- e chứ ai.

- e ! (nó chỉ tay vào ng)

- ừm !

- hay nhĩ a cưới e khi nào mà đến e cũng k biết vậy ?

- thì giờ chưa nhưng sớm muộn gì a cũng lấy em mà.

- ồ ! vậy sao ? e đã nói đông ý làm v a đâu.

- cái gì ?

- cái gì ! (nó chùng mắt nói lại)

- nè khi e nói thế là ý gì hả, nói mà k suy nghĩ à?
- k cần suy nghĩ, ý gì tự a hiểu.
- hần lườm. rồi lại cười : khi yêu của a ! a biết a sai rồi tha thứ nhé ! hi. (nội giọng ngọt)
- kệ a. hồi hận k kịp nữa đâu. (nó giả vờ)
- hu hu ! e mà làm vậy với a a sẽ k sống nữa đâu đấy, a chết đó.
- mặ a. ! (nó tỉnh bơ)
- a chết đây. !!!!! hu hu .hần đập đầu vào gối.
- a đập thế thì còn lâu mới chết. đập vào tường kia kia (nó chỉ tay vào tường)
- hần nhìn nó k cười nghiêm mặt nói : thật k , a đập vào đó nha.
- nó sợ hần làm thật lên tiếng : đùa đó ! hi hi.
- hần cười thầm : thế bây giờ chịu tha lỗi cho a k ?
- thôi thôi đc rồi tha cho a 1 lần, đừng mong là có lần sau .
- hi. vâng thưa bà xã !
- xí. ai là bà xã của a. (cười)
- à a nhầm bà xã tương lai a sẽ lấy. (hì)
- nó lườm yêu. cười. thôi e đi rửa mặt rồi đi mua gì cho a ăn sáng.
- hần cười gật đầu. nó đi , hần trong phòng cứ tùm tùm cười ôm cái gối như là đứa bé đc cho kẹo bánh ấy.
- bác sĩ vào khám cho hần, nhìn hần nói :
- cậu có gì vui vậy ? (cười)
- hì k có gì ạ. (hần)
- bác sĩ cười rồi khám cho hần.
- cậu ổn hơn rất nhiều rồi đấy. tình trạng này chắc k đến 1 tuần là cậu đc ra viện.
- vâng. hi (hần hôm nay ngoan đột xuất).
- bs vô vai hần : đc rồi nghỉ ngơi đi .
- hần gật đầu.
- bác vừa ra khỏi phòng thì lũ bạn hần kéo đến.
- hú hòa. (lan)
- m.n cười hần cũng cười.
- chỉ sách 1 giỏ hoa quả đến để lên trên bàn cho hần.
- a khỏe nhiều hơn chưa.? (tuyệt a)
- a khỏe hơn nhiều rồi, bác sĩ vừa khám nói k cần đến 1 tuần a sẽ ra viện.
- thế thì tốt quá. (lan)
- cái đó cần gì bs nói e cũng biết. (chi)
- m.n nhìn chi hần cũng nhìn k ai hủ .
- chi nói tiếp : có ai đc ng.y chăm mà k mau khỏi đâu. (cười)

- thế là m.n cười phá lên mỗi ng hiểu 1 ý rồi chọc hấn. nó về đến phòng đang định mở cửa bước vào thì dừng lại nghe.
- vy cô bé đó hay phết. mình thích đấy. cậu mà k giữ cẩn thận là mình cướp luôn đó. (nhật châu)
- thẳng diên. cậu nghĩ tôi dễ dàng bỏ tình yêu của tôi sao, dù cho vy muốn xa tôi cũng k bao giờ đc.
- á à kinh nhể ? ha ha (lâm)
- hấn vênh mặt tự hào.
- m.n cười. vui vẻ nói chuyện.
- nó đứng ngoài nghe đc vui và thấy hp lắm nó cười + vừa ngại nữa. hít sâu 1 cái rồi bước vào.
- e chào m.n.
- cô bé về rồi hả ? e về sớm chút thì có phải tốt k ? (phong)
- có gì hả a ?
- ừm e mà về sớm chút thì nghe đc biết bao nhiêu là lời nói hay của bảo thiếu gia . (phong)
- nó cười ! (thật ra nó nghe đc rồi ấy chứ)
- m.n ăn sáng gì chưa ạ ? (nó hỏi)
- bọn a chưa dậy cái là đến đây thăm cậu ấy luôn rồi mới đi ăn ? (lâm)
- sao m.n k ăn đi rồi tới thăm cũng đc mà.
- thì bây giờ đi ăn cũng đc. thôi bọn a đi đây. trưa bọn a vào.
- vâng. (cười)
- bye. hấn vẫy tay chào. m.n đi rồi hấn nói với nó.
- e biết đuổi khóe ng khác nhĩ ? (hấn châu)
- e đuổi khóe gì ?
- muốn 1 mình bên a nên đuổi khóe bạn a đi còn gì .
- a này, nghĩ liên thiên ai bảo thế.
- hì , a bảo thế.
- vậy để e gọi họ quay lại nha.
- ấy ấy ! a đùa thôi mà. e đúng là k biết đùa.
- nó cười rồi lấy tô cháo cho hấn ăn, tay hấn k còn đau như trc nhưng vẫn làm lũng bắt nó dứt.
- thời gian trôi đi hấn ở trong bệnh viện tròn 1 tuần , hôm nay là ngày hấn ra viện. m.n đến sớm đón hấn và còn làm thủ tục xuất viện.
- hấn đi vẫn hơi khập khiễng chút. làm xong thủ tục hấn và nó cùng m.n đi về khách sạn.
- chuyển đi chơi của chúng ta thành ra là bảo đc nằm bệnh viện nha trang 1 tuần. thích k cậu ? ha ha (chung đùa)
- hấn đấm chung 1 phát nói. thẳng bạn đùa.
- m.n cười nó cũng cười , nó nói :
- a ấy còn định xin chuyển hấn vào viện ở đấy ấy ạ.
- nè con khỉ kia e muốn a đánh e phải k.
- m.n cười ầm lên vì 2 đứa ra khỏi bệnh viện về khách sạn. (tại khách sạn __ phòng hấn)

- oa ra khỏi bệnh viện cảm giác thích thật . (hắn vừa vào phòng là nằm luôn ra giường)
- nó nhìn hắn cười nói : dọn đồ rồi chúng ta về sớm nha.
- e muốn về rồi hả ?
- chúng ta ở đây lâu quá rồi, phải về thôi.
- a thì chưa muốn về, chưa chơi đc gì nhiều thì nằm viện hơn tuần. (hắn thở dài)
- tại a chứ tại ai.
- a biết tại a , thế nên a muốn ở lại thêm vài hôm nữa cho e đi chơi xong mình về.
- e muốn về rồi,
- vài hôm thôi ở lại nha.
- a muốn ở lại thì ở e đi về.
- hừ ! thật là a ở 1 mình thì a cần gì.
- thế thì về .hì.
- ghét e lắm ấy.
- hì.
- cóc cóc.
- a phong.
- phong cười nói : chuẩn bị xong chưa chúng ta sẽ khởi hành sau 1 tiếng nữa.
- dạ cũng sắp xong ui.
- ừm xong thì sang phòng a nhé.
- vâng.
- nào giúp e dọn đồ của a đi.
- e làm dùm a luôn đi.
- a đừng mộng mơ điều đấy.
- a đang bệnh mà.
- a có muốn bệnh k ?
- ờ ờ thì thôi a tự làm.
- làm đi.
- dọn xong cùng nhau sang phòng của phong. m.n có mặt đông đủ hết rồi.
- vào đi 2 bạn .
- giờ chúng ta chuẩn bị lên đường về. nhưng có 1 vấn đề là. nhật sẽ k cùng về với mình mà sẽ đi cùng bảo ra hn.
- nhật ra hn có việc gì sao ?
- cậu mới tai nạn xong k thể lái xe đc nên nhật sẽ đi để đưa cậu và vy về.
- mình đi đc k cần phải mất công vậy đâu.
- k vì cự an toàn phải như thế. còn bi giờ chúng ta xuống dưới thanh toán còn về nữa. m.n về phòng mình lấy đồ.
- bọn này cứ làm như a yếu lắm k bằng.

- họ lo cho a còn gì.
- a biết nhưng k sao mà.
- biết đc lúc a làm sao thì sao. thôi đi đi nhanh k họ đợi.

18. Chương 18

- sau khi thanh toán xong m.n ai về đường lấy chào nhau rồi lên đường . đi thì chỉ có 2 đứa , nhưng về thì có thêm nhật . họ nói chuyện vui vẻ. nói chán chê thì 2 đứa năn ra ngủ . đường về hn khá xa và lâu xuất phát từ sáng 9h sáng mà đến 7h (19h) tối mới về đến nơi.

*, (tại hà nội).

- dậy đi nào 2 bạn, về tới hn rồi. (nhật)
- hấn mở mắt vươn vai. ui đau lưng quá, về đến hn ùi à ?
- ừm về đến rồi , gọi vy dậy đi.
- hấn quay ra lay nó dậy. khỉ dậy đi.
- nó mở mắt . gì vậy ? (giọng buồn ngủ,)
- về đến nhà ùi đó em.
- nó nhìn ra ngoài. ngôi lâu tê hít mông luôn. (nó)
- vô duyên . (hấn)
- e nói thật mà.
- e đúng là. k thấy có nhật ở đây sao, con gái mà k biết vô duyên là gì. (lườm)
- hi. nó quên mất là đang có nhật ở đây. mặt đỏ lên vì ngại
- nhật cười.
- cho e về nhà e trước đi. (nó nói)
- sao vậy ? về nhà a đã. (hấn)
- thôi e muốn về nhà mình.
- ừm vậy cũng đc. cậu lái xe đường này xyz, ngõ này xyz.
- ok.
- đi có hơn tuần mà cứ cảm giác đi hàng bao năm vậy. (nó)
- khác nhieu vậy cơ à. (hấn)
- ừm cảm giác xa lạ quá.
- hấn lắc đầu cười.
- a dễ vào đường này . (nó nói với nhật)
- đến nhà e ùi. (nó)
- trước mắt kia hả ? (nhật)
- vâng.
- nhật phanh xe lại trước cửa nhà nó , nó xuống xe chào hấn và nhật rồi sách đồ vào nhà.
- hấn và nhật cũng chào nó rồi quay xe ra về.
- cuối cùng thì cũng đc về với căn nhà thân yêu của mình. (nó nói)

- nó mở cửa bước vào. rồi cất đồ đạc làm những công việc cần thiết.
- * , nhà hấn.
- cậu chủ đã về. (bác minh _ quản gia)
- vâng. (hấn)
- chào bác. (nhật chào bác minh)
- vâng chào cậu.
- thôi vào nhà nào. (hấn)
- mẹ hấn đang ngồi nc với nội ở phòng khách.
- chào nội, chào mẹ thân yêu.(hấn)
- con chào nội chào cô. (nhật)
- hai ng quay ra nhìn cười nói. sao về k báo ẹ biết. (mẹ hấn)
- hì có gì mà báo mẹ.
- báo ẹ còn chuẩn bị cơm chứ.
- ngồi xuống đi. chờ lâu rồi cô mới gặp con, con lớn hơn và đẹp trai quá. (mẹ hấn nói với nhật)
- con cảm ơn cô, cô quá khen ạ.
- đây là (nội hấn nhìn nhật)
- dạ đây là bạn của bảo nhà mình mẹ à, cậu bé nhật ở cạnh nhà ngoại con đấy mẹ. (mẹ hấn nói với nội)
- à à, trời ơi cháu khác nhiều quá nội k nhận ra. đẹp trai hơn cả thằng bảo rồi. (nội đùa)
- nội con phải đẹp nhất chứ. (hấn cũng đùa)
- ha ha ừm cháu ta đẹp nhất.
- 2 con có một k ? (mẹ hấn)
- k thưa cô bọn con đi chơi thì có gì một . (nhật)
- ừm thôi 2 đứa lên phòng bảo thay đồ ngi ngơi tí đi. để cô bảo ng làm chuẩn bị cơm.
- vâng thế con lên phòng mẹ nha. (hấn)
- ừm.
- chào nội. (hấn)
- con chào nội, chào cô, con xin phép. (nhật)
- ờm . (nội cười)
- *(phòng hấn)
- ui đau lưng quá. (hấn đặt mình xuống chiếc giường thân iu)
- nhất cười rồi xếp đồ mình vào 1 ngăn tủ ở phòng hấn . (phòng hấn luôn có 1 cái tủ bé để không)
- cậu đi thay đồ đi. (nhật)
- ừm.(hấn)
- sau 30p trên phòng thay đồ thì 2 thằng xuống lầu.
- xong rồi hả ? vào ăn cơm đi ng làm vừa chuẩn bị xong đó. (mẹ hấn)
- vâng. (2 thằng đồng thanh)

- cô vào dùng cơm với bọn con. (nhật)

- cô dùng rồi, 2 đứa cứ ăn đi.

- dạ vâng.

-.....

*, (nhà nó)

- tắm xong thoải mái quá, bụng nó reo ầm ầm nó mở tủ lạnh ra xem chẳng có gì hết, đi 1 tuần nay thì còn có gì cơ chứ . chỉ còn có mấy gói mì tôm.

- thôi úp tạm mì ăn vậy. (nó nói , rồi bắt tay vào việc)

- chiến đấu xong với 2 gói mì úp nó dọn dẹp rồi lên giường đi ngủ mai sẽ đi làm lại.

- còn hần sau khi dùng bữa tối xong thì cùng nhật lên phòng tâm sự. nhưng cũng do mệt nên nói chuyện đc 1 lúc 2 ông cũng năn ra ngủ.

*, sáng hôm sau.

- reng..... reng..... (đồng hồ báo thức)

- nó khua khua cái tay với chiếc đồng hồ mắt nhắm mắt mở nhìn đồng hồ rồi tắt báo thức đi. vươn vai ngồi dậy.

- đã sáng rồi sao. dậy đi làm thôi. (nó nói rồi để chiếc đồng hồ lên bàn, đi làm vsen , thay quần áo xong ăn sáng rồi đi làm.)

- (trên đường đi). nó nhìn bầu trời cười nói. trời đẹp quá. ! trông lòng đẹp nên cảnh vật cũng đẹp theo. nó vui vẻ tung tăng đi đến cửa hàng.

* (tại cửa hàng)

- nó vừa bước vào là nhân viên nơi này nhìn nó với 1 ánh mắt kì lạ có phần sấm soi , sì sào có vẻ nó nghĩ việc 1 tuần là m.n đã khác rồi. như là k quen nhau vậy có người nhân viên chỉ trỏ nó cứ như là nó vừa có scandal vậy . nó tự nhiên thấy ngại . nó liên đi nhanh lên gặp chị quản lí .

- cốc cốc.

- vào đi.

- chào chị .

- đã già ngoại về rồi đó hả ? (chị đùa)

- dạ em. ... (nó cúi mặt ngượng)

- ờ rồi. tôi chêu chút thôi. thời gian cô nghỉ tôi cho 1 nhân viên khác làm thay chỗ đó giờ cô về cô sẽ làm chỗ khác.

- dạ.

- nó đi chuyển sang 1 bên bán hàng khác công việc vẫn như nhau, lương cùng thế.

* (nhà hần)

- cậu chủ dậy chưa bác. (mẹ hần hỏi b.minh)

- dạ hình như là chưa thưa bà chủ.

- ừm . (gật đầu)

- tôi đi làm đây, khi nào chúng dậy ông bảo chúng ăn sáng và đến cửa hàng tôi nhé.

- dạ thưa bà chủ.

- tôi đi đây.

- vâng chào bà.
- cười gật đầu.
- mẹ hấn đến cửa hàng chị quản lí đã thông báo là nó đi làm lại nhưng đc chuyển sang gian hàng khác. bà gật đầu cười rồi lên phòng mình làm việc.
- * (nhà hấn _10h trưa).
- hấn dụi dụi mắt. rồi nhìn đồng hồ .
- mệt quá. !!!!! (hấn nói. vươn vai ngáp 1 cái dõ dài rồi đi làm vsen.)
- nhật cũng dậy theo hấn.2 thằng xuống lầu sau khi đã trải trượt xong.
- chào cậu chủ , cậu nhật. (b.minh)
- hấn và nhật cười gật đầu.
- mẹ tôi đi làm rồi à bác.
- vâng thưa cậu. bà chủ dặn khi nào cậu dậy thì đến chỗ bà .
- hấn gật đầu. rồi cùng nhật vào ăn sáng. ăn xong 2 thằng cùng đi đến cửa hàng của mẹ hấn.
- trên đường đi.
-
- vy cũng làm ở cửa hàng của mẹ cậu. (nhật)
- ừm vì vậy mà mình với cô ấy mới quen nhau.
- à hóa ra vậy.
- bla..... 2 thằng nói chuyện về nó và hấn.
- (cửa hàng)
- 2 thằng bước vào mà cứ như 2 ngôi sao nổi tiếng ấy. bao con mắt đắm đuối của các bạn trẻ đang mua hàng và cả của các cô nhân viên nơi này nhìn 2 thằng. thật ra thì nhân viên nhìn hấn cũng quen rồi nhưng hôm này kèm nhật theo làm cho họ phải để ý. khen ngợi k ngớt.
- hấn và nhật đi lên tầng 3 nơi làm việc của mẹ hấn.
- cốc cốc
- vào đi.
- chào mẹ.
- chào cô.
- chào 2 con.
- con vừa dậy là đến đây gặp mẹ đó.
- (cười) ừm ngồi đi.
- mẹ vy đi làm chưa , sao còn k nhìn thấy cô ấy . (hấn đi qua tầng 2 có nhìn vào chỗ nó làm nhưng k thấy nó. 2 đứa quen nhau nhưng chưa hề có số đt của nhau)
- cô bé đi làm rồi nhưng đc chuyển sang bên bán hàng khác.
- vậy à. hi.
- mẹ bảo con đến đây có việc gì à.
- k phải con cũng muốn đến sao ? (bà đùa)

- mẹ này.
- nhậ cười .
- mẹ đùa thôi, mẹ có việc đó.
- gì thế mẹ.
- việc học của con.
- sao ? học đấy ạ.
- ừm.
- con tưởng mình sẽ k phải đi học chứ.
- sao lại k đi học , vì con mới ra đây chưa đc lâu mẹ muốn để con chơi vài tháng rồi mới đi học, giờ chơi đủ rồi cần phải đi học thôi. (cười)
- con k thích học mà mẹ.
- thích hay k thì cái này con cũng phải nghe mẹ.
- hìc hìc. thật là... .
- đây là giấy xin nhập học của con đó. thủ tục mẹ đã làm xong hết rồi. mất khá nhìu tiền của mẹ đó con mà k gắng học cho tốt thì mẹ cho con biết tay.
- ai biểu mẹ tốn tiền vào việc này làm gì.
- vì con thôi.
- con đâu cần.
- muốn có tiền thì phải cần.
- học, học cái công việc mà con ghét nhất.
- con k học thì làm sao mai này thay ba con đảm nhiệm công ty đc.
- gì chứ con đâu có muốn thay chân ba.
- k muốn thì con sẽ định làm gì nuôi gia đình mình sau này. bm già rồi k nuôi đc con đâu.
- thì bm có tiền nhìu thì cần gì lo.
- thẳng này ! tiền nhìu mà tiêu như con , lại k chịu làm thì chẳng mấy mà hết . thôi k nói nhìu ngay mai con sẽ đi nhập học.
- sớm vậy mẹ.
- k sớm đâu.
- à mà nhậ con chơi ở đây có lâu k ?
- dạ con chơi vài bữa con lại về.
- thế con đang học gì rồi. ?
- con học bên quán trị thừa cô.
- tốt, đấy thấy chưa bạn con có ai là k đi học k mỗi mình con là hư thôi đó.
- con là con chúng nó là chúng nó. (mặt hấn xì ra)
- còn cãi , giờ thì đi chơi đi cho chơi nốt ngày hôm nay. con cố tận hưởng cho hết đi. (cười)
- mẹ thật là. hấn đứng dậy đi ra.
- vậy con xin phép cô.

- ừm về đi.
- hấn ra đến ngoài rồi lại quay mặt vào hỏi mẹ hấn.
- vậy làm chỗ nào thế mẹ.?
- bên gian b tầng 1.
- hấn cười rồi nói nhặt đi nhanh xuống đó.
- xuống tầng 1 hấn chạy nhanh sang gian b tìm nó và hấn đã nhìn thấy nó .
- khỉ ? hấn gọi .
- nó quay ra nhìn cười với hấn. (bây giờ k phải lườm mà là cười tươi)
- e chào a nhặt. (nó chào nhặt)
- chào em. (nhặt)
- sao chào mỗi nhặt mà k chào a.
- a cần gì chào. (nó đùa)
- hấn lườm nó, nói :: đưa đt đây.
- làm gì ?
- đưa đây.
- nó đưa cho hấn.
- hấn ấn lấy số nó, rồi lưu số hấn vào máy nó.
- nó nhìn hấn hỏi .
- a làm gì đấy.
- lưu số đt.
- sao phải lưu ?
- e ngố thế. ng yêu mà k có số đt sao đc.
- nó nhìn hấn cười. có chút ngại.
- xong rồi. trả em.
- nó nhét đt vào túi.
- khỉ ơi, từ mai a sẽ phải đi học. (mặt buồn)
- đi học. thích thế còn gì.
- e thích chứ a thì k thích.
- a đúng là k đi học như vậy làm sao làm giám đốc đc. (nó chọc)
- a chẳng cần làm giám đốc đâu.
- thẳng này nó chỉ thích sau này bám váy vợ thôi đó e. (nhặt chóc thêm)
- ai bảo cậu thế. (hấn đấm nhặt nhẹ vào vai)
- nhặt cười
- hì. k phải thế thì a phải đi học chứ. (nó)
- giờ k muốn cũng phải đi đây này.

- nó và nhật cười . nó vừa bán hàng vừa nói chuyện với hấn còn nhật thì giúp nó bán hàng , 2 tên đó ở đây khiến cho chỗ nó bán đông hơn hấn.
- 12h trưa là đc nghỉ. nó nói.
- 2 a k về nhà sao ?
- a k biết bảo nó ở đâu a ở đây. (nhật)
- chúng ta đi ăn cơm bụi nha. (hấn)
- ở ngay bên cạnh cửa hàng có quán ăn đấy . (nó)
- ừm vậy chúng ta sang đó đi.
- ok.
- rồi 3 đứa cùng đi ăn cơm.

19. Chương 19

- (ở một nơi khác _ a 2 nó)
- cậu làm việc cho tôi đc 1 thời gian rồi, tôi thấy cậu làm việc rất đc. tôi muốn cho cậu làm quán lí 1 quán bab, cậu nghĩ sao ?
- ông chủ, tôi sao dám nhận ạ. ông chủ quý tôi như vậy tôi cảm thấy mình k xứng đáng.
- cậu đúng là khiêm tốn rồi, tôi rất thích. coi như tôi tặng cậu gì đó vì công cậu làm việc tốt. ok. !!!
- nhưng thưa ông.....
- cậu chê sao ?
- dạ sao tôi dám chê, tôi vui mừng còn k kịp nữa là.
- ha ha. tốt cậu theo tôi, tôi sẽ dẫn cậu đến nhận công việc.
- vâng.
- (a 2 nó làm nghề đi đòi nợ thuê cho 1 ông xã hội đen. có tiếng tăm đất hà nội, 1 thời gian làm ông quan sát a 2 nó thấy a làm việc rất tốt lại biết đối nhân xử thế nên ông ta rất quý , ông quyết định cho a 2 quản lí 1 quán bab cũng khá có tiếng ở đây nhưng k phải quán bab to nhất của ông mà chỉ là quán bab trung trung thôi.)
- chào ông chủ ? nhân viên ở quán chào ông ta khi ông ta vào quán.
- ông ta gật đầu và nói. quản lí hưng đâu ?
- dạ a ấy đang ngồi nói chuyện với mấy ng bạn ngoài kia ạ.
- bảo hưng vào phòng quản lí gặp tôi. (hưng là quản lí quán bab này.)
- vâng ! cậu nhân viên trả lời.
- ông ta và a 2 đi đến phòng làm việc của quán lí ngồi đợi hưng.
- anh hưng ! (cậu nhân viên gọi)
- sao vậy ?
- ông chủ đến tìm a.
- đc.
- các bạn cứ ngồi chơi , tôi đi gặp ông chủ 1 chút. (hưng nói với mấy ng bạn)
- ok !!!!!

- hưng đi về phía phòng ql .
- chào ông chủ ? (mở cửa vào)
- ừm.
- a 2 nó cùi đầu chào hưng.
- hưng cũng gật đầu lại.
- tôi có việc muốn nói với cậu ?
- vâng thưa ông ?
- đây sẽ là quản lí mới của quán bab.
- sao ạ ? vậy ...? (hưng hơi ngạc nhiên vì ông chủ chưa từng nói sẽ thay ql mới , vì hưng làm việc cũng rất tốt ở đây)
- còn cậu sẽ đc chuyển đến quán bab khác làm quản lí. (ông biết hưng là ng làm việc rất tốt nên ông chuyển hưng đi đến nơi khác làm ql.)
- à, vâng thưa ông. (hưng thở nhẹ nhõm tưởng mình sẽ bị đuổi hay k đc làm ql nữa)
- đc rồi dọn dẹp đồ của cậu đi. rồi thông báo lại cho nhân viên biết ql mới. xong hãy đến nhà tìm tôi. (ông ta nói với hưng)
- dạ.
- cố gắng làm việc cho tốt. (ông ta đập vai và nói với a 2)
- vâng thưa ông chủ. (a 2)
- tốt. rồi ông ra về.
- theo tôi , tôi giới thiệu cậu cho nhân viên biết. (hưng nói với a 2)
- gật đầu.
- (trong lòng a 2 nó nghĩ , từ giờ k phải lo sợ về tính mạng khi suốt ngày đi đánh đập , và sẽ có thời gian về với nó nhiều hơn, có thể cho biết công việc của a là gì k cần che giấu. trong lòng a vui lắm)
-
- * (buổi chiều)
- nó đang làm việc thì hấn đến. (buổi trưa sau khi ăn cơm xong hấn và nhật về nhà. buổi chiều mới đến)
- khi ? (hấn gọi)
- sao đến đây ? k dẫn a nhật đi chơi cho biết hà nội.
- nhật nó ngủ đã dậy đâu. thôi tối đi, a muốn có thời gian bên em hơn bên cậu ta.
- nó cười + ngượng chút.
- a đang định tính sau khi về hn a và e chính thức bắt đầu hẹn hò. vậy mà giờ phải đi học, thật bực mình .
- hì, hẹn hò gì, mình cứ như này cũng là hẹn hò rồi mà, nếu muốn thì ngoài những lúc a k phải học mình cũng có thể hẹn hò theo lời a nói. (nó nói mặt hơi đỏ)
- như là như thế nào đc. a muốn ngày nào cũng đưa e đi chơi ngày nào cũng đc bên e.
- a thật là . mình cần phải làm nhiều việc cần hơn là suốt ngày đi chơi đó.
- e k lãng mạn gì cả , yêu đương là cần nhiều thời gian hẹn hò chứ?
- trời ạ. a thật là !!! e chỉ vậy thôi đc k ? (nó giả vờ giận)
- hì. vì e như vậy a mới yêu. (hấn sợ nó giận phải nói vậy ngay)

- chỉ giỏi lịnh.
- hấn cười.
- reng... reng..... (đt của nó kêu)
- a lô e nghe 2. (2 gọi)
- nhóc đang làm gì đấy ?
- e đang ở cửa hàng làm việc. sao hơn tuần nay 2 chẳng điện cho e gì thế ?
- 2 xin lỗi, thời gian qua 2 hơi bận, nhưng từ giờ 2 sẽ k phải bận như thế nữa. à tối này nhóc có về sớm k ?
- e chắc là k 2 ạ, sao vậy 2 ?
- vậy 2 sẽ về sớm làm cơm đợi nhóc.
- thật k 2 ? (nó mắt sáng lên)
- thật . (cười)
- dạ . (nó cười tươi)
- thế nhé 2 cúp máy đây hẹn gặp nhóc vào buổi tối.
- vâng. 2. chào 2 của e.
- chào nhóc.
- nó cúp máy vui mừng cười típ mắt.
- gì mà vui vậy cô nương ?
- vui chứ, lâu rồi 2 k về nhà , hôm nay 2 nói sẽ về nhà làm cơm đợi e về ăn.
- có thể mà cũng mừng như vớ đc vàng.
- còn hơn vớ đc vàng nữa ấy. (cười)
- hăm !!!!!!!!! (hấn búng mũi nó)
- nó xoa mũi nói :
- a lúc nào cũng đc bên bm có biết gì là xa ng thân buồn thế nào đâu. (lườm)
- nè khỉ , e quên là a mới ra hn đó hả ?
- à ờ nhở. hi, nhưng mà a có bao giờ biết đến nhớ gia đình.
- gớm gớm !!!!!!! hấn cười . thế a có đc mời k ? (hấn hỏi)
- không !
- sao ?
- k thích.
- nè e ăn nói vậy hả ? đã thế k mời a cũng đến.
- a đến e cũng k cho vào.
- a cứ vào.
- e khóa cửa a vào thế nào. ?
- a bảo 2 mở cửa.
- e k cho 2 mở cửa.
- thì a cạy cửa.

- cửa nhà e chắc còn lâu a mới cạy đc.
- thế thì a phá cửa.
- ha ha 2 đứa cười ầm lên. m.n xung quanh nhìn 2 đứa vì tiếng cười quá to. 2 đứa mới cười bé đi. nhưng vẫn k thôi đc cười.
- * (5h chiều _ nhà nó)
- đc làm quản lí quán bab a nó đc đi con xe ga do ông chủ mua cho , vì quản lí sao đi xe xấu đc như thế sẽ mất mặt .
- a nó sau khi ban giao công việc cho ng trông quán bab thì lấy xe về nhà. (đi con xe đẹp mặc quần áo đẹp trông khác hẳn , a 2 nó cũng thuộc tuýp ng đẹp zai ấy chứ).
- về đến nhà 2 mở cửa cất xe vào trong rồi thay quần áo, đi bộ ra chợ (cái chợ bé bé gần đó), mua đồ về nấu cơm , 2 mua khá nhiều đồ vì lâu rồi 2 k có về nhà ăn cơm với nó nên hôm nay 2 sẽ làm nhiều món đãi nó.
- * (cửa hàng)
- hẳn vẫn ở đó với nó. hẳn sợ nó k cho hẳn đi về nhà cùng nên cứ bám lấy nó k rời nó chạy chỗ nào là hẳn đi theo. 2h là đc nghỉ nó ra về, hẳn cũng vội theo sau. (2 đứa đi bộ , vì lúc chiều hẳn đến đây cùng mẹ k đi xe riêng)
- nè sao a cứ theo e làm gì ?
- a đâu theo e.
- thế k theo là gì?
- là đi cùng e, k phải theo e.
- ai cần a đi cùng e ?
- a muốn.
- e k cần a về đi.
- e k muốn a cũng cứ đi.
- a thật vô duyên .
- vô duyên giống e. rồi hẳn véo má nó đau. chạy thật nhanh k sợ nó đánh.
- á !! nó kêu. a dám véo e đứng lại . 2 đứa đuổi nhau trên con đường vừa cười vừa nói. vui thật đó. đang hăng say đuổi hẳn thì đt nó kêu. là 2 gọi. nó dừng chạy lại nghe đt. hẳn cũng dừng lại đi lại chỗ nó.
- dạ e nghe 2.
-
- vâng e đang về rồi.
-
- thôi 2 k cần đón e đâu. e về gần đến nhà ùi.
-
- dạ 2. hì. rồi nó cúp máy.
- 2 gọi e à ? (hắn hỏi)
- ừm. (2 đứa đi song song)
- 2 bảo gì vậy ?
- bảo là.... k cho a đến. (nó đùa)

- có mà e nói vậy thì có.
- thật mà 2 bảo vậy mà.
- e lừa a còn lâu mới đc.
- hì, nó cười nhanh tay véo hấn 1 cái dõ đau rồi chạy gấp. ha ha cho a trừa. (nó nói với lại)
- á à, dám véo a. e đợi đấy. thế là lại đuổi nhau, nhưng lần này đổi vị trí cho nhau. vừa nó đuổi hấn giờ là hấn đuổi nó.
- hấn bắt đc nó hấn ôm nó từ phía sau nói.
- giờ thì e chết với a. hấn đưa tay véo má véo mũi nó...
- a a. tha cho e. nó che cái mặt cái mũi bị véo. hấn cười đau bụng véo má nó véo mũi nó. nó cũng buồn cười, vừa đau nữa chứ.
- thôi thôi, e xin lỗi mà. (nó nói)
- xin lỗi thật k ? (hấn ngừng véo lại)
- xin lỗi thật. hì
- đc a tha cho e, lần sau thì a sẽ mạnh tay hơn.
- đc ùi , e biết ùi.
- hấn bỏ nó ra ôm eo nó đi về .
- nó hai tay xoa cái má của mình bị hấn véo cho đỡ ửng lên.
- hấn nhìn nó cười rồi lấy tay mình xoa má nó. rồi cầm tay nó.
- về đến nhà hấn hai đứa vẫn nắm tay nhau bước vào.
- 2 ơi . nó gọi.
- về rồi hả ? (2 đang hâm lại đồ ăn trong bếp).
- vâng ! chà nhiều món quá. nó chạy vào bếp nhìn đồ ăn 2 làm.
- chào a. (giờ hai đứa mới bỏ tay ra)
- chào cậu. (cười)
- nào nhóc đi rửa tay thay đồ đi rồi ra ăn cơm k đỏi.
- vâng. hì. nó chạy đi thay đồ thật nhanh.
- có cần tôi giúp gì k ?
- k cần cậu đi rửa tay đi rồi vào ăn cơm.
- ok !
- hấn ăn cơm nhà nó nên gọi điện về báo với nhật 1 tiếng. ăn cơm xong hấn sẽ về đưa nhật đi chơi.
- nó ăn ngấu nghiến. a 2 nó nhìn nó cười vui. hấn thì nhăn mặt nhìn nó nói :
- e có kái nét ăn uống xấu từ khi nào vậy ?
- từ khi làm bạn với a. (vừa nhai vừa nói)
- a mà ăn uống xấu thế à ?
- ờm.
- e.... !!!!! hấn cốc nó cái vào chán. (nó và hấn ngồi cùng nhau mà)
- a... (nó)

- 2 nó cười. nhìn 2 đứa. 2 nói :
- nhóc ăn cẩn thận chứ .
- ai biểu 2 nấu ngon quá làm e.... hì.
- chỉ giải cái. (hần nói cốc thêm cho nó cái nữa)
- a... !!!nó chu cái mỗ ra. nhìn buồn cười .
- rồi 3 ng ăn cơm vui vẻ. nc luyện thuyền cả .
- ăn xong. nó và hần cùng nhau dọn đồ.
- hai đứa vừa rửa vừa đánh nhau may mà k vỡ bát, 2 nó nhìn mà cười đau ruột với 2 đứa con nít này.
- dọn xong cùng nhau ra ngoài phòng khách ngồi uống nước ăn hoa quả.
- hơn 10h thì hần xin phép về vì còn có cậu bạn ở nhà đợi.
- nó tiễn hần 1 đoạn rồi quay về nhà , hần đi taxi về.
- nó mở cửa vào. hai vẫn đang ngồi phòng khách. nó cười ngồi xuống nói.
- sao công việc gì mà 2 mãi hôm nay mới về nhà vậy ? xong nó quay ra nhìn cái vật to đùng bóng loáng nó bây giờ mới để ý chiếc xe đang có mặt trong nhà nó.
- nó chạy ra sờ chiếc xe.
- 2 ơi nó , nó là xe của ai đấy ?
- của 2 .
- của 2.
- ừ. (cười)
- nó há hốc mồm nhìn xe , nhìn 2 như k tin.
- 2 nó chỉ cười.
- trời ơi ! 2 ơi đời ae mình cũng có xe đẹp mà đi hử ?
- tại sao lại k , 2 sẽ k chỉ có xe đẹp mà còn sẽ mua nhà đẹp cho nhóc ở nữa.
- thật, thật hử 2 ? ôi đang nằm mơ hay là thiệt vậy ta ?
- thiệt đó cô nhóc của tôi.
- 2 ơi e vui quá đi mất.
- a sẽ làm tất cả cho nhóc từ giờ có 1 cs sung sướng hơn. 2 sẽ làm tất cả vì nhóc.
- 2 ơi, e.... thế là nó khóc luôn. (nghe 2 nói xúc động quá)
- 2 chạy ra ôm nó. 2 nói :
- nhóc đừng khóc a buồn đó. nhóc phải vui chứ sao nhóc lại khóc.
- e đang vui mà, vui quá cười k nổi nên phải khóc ấy. nó ôm 2 khóc. nó hp quá . thậm cảm ơn cha mẹ đã cho nó 1 ng a thế này.
- ha ha . nhóc thất vọng. 2 xoa đầu nó. 2 cũng khóc ấy chứ nhưng nó k nhìn thấy thôi. 2 cũng hp lắm. 2 a e cứ ôm nhau như vậy khóc. , khóc trong niềm hp.
- * (nhà hần _phòng hần)
- cậu về rồi sao ?
- hì ừm. đợi mình tắm cái chúng ta đi chơi.

- giờ muộn rồi đi gì nữa. mình ở đây còn dài mà. ngày mai còn phải đi nhập học nên nghỉ sớm đi.
- k phải cậu giận đó chứ.
- này tên kia cậu nghĩ mình trẻ còn giống cậu sao ?
- hì, vậy hôm nay chúng ta sẽ hoãn lại nha.
- ừm. ok.
- hấn tắm xong vào, nhật đang ngồi đọc sách ở phòng hấn. hấn lau đầu rồi lấy điện thoại gọi cho nó. (hấn lưu nó là khi yêu) (tg : cái tên khá đặc sắc)
- nó đang nằm ôm con gấu suy nghĩ gì đó có tiếng đt nó nhấc lên nhìn hiện cái chữ. ng tôi yêu !
- nó ngạc nhiên. nó có lưu ai vậy đâu. tại lúc hấn lưu xong trả nó nó đút luôn vào túi chẳng nhìn hấn lưu là gì.
- nó ấn nghe.
- a lô.
- khỉ ! e đang làm gì đấy ?
- nghe cái giọng nó mới biết cái tên nay sao lại có trong đt của nó.
- e đang nằm thôi.
- hì, mà sao nghe giọng e lạ thế , vừa khóc phải k ? (hấn thật yêu tinh)
- đâu có. e có khóc gì đâu.
- giấu a à. có chuyện gì vậy, nói a biết đi.
- thật mà k có gì.
- e k nói phải k. đc vậy giờ a đến nhà e.
- này này. a thật là. e chỉ buồn chút thôi mà.
- buồn chuyện gì nói a biết.
- mai đến cửa hàng e sẽ kể a nghe đc chứ, nói qua đt k biết nói ra sao.
- thôi đc vậy mai nói cho a biết, e dù có buồn chuyện gì thì cũng k đc khóc hiểu chưa.
- buồn k khóc thì làm sao ?
- a bảo k đc khóc mà. e cứ cãi a thế. muốn khóc thì phải đợi có a ở bên mới đc khóc.
- trời !!!!!!!!!
- hì hì. nghe dơ chưa e nhớ đấy. thôi giờ đi nghỉ sớm đi.
- ừm.
- khi yêu của a ngủ ngon. !
- hì hì. a cũng ngủ ngon nhé.
- yêu em.
- ừm
- ừm cái gì , phải nói là e cũng yêu a chứ.
- hì hì. thôi a ngủ đi.
- k e nói đi.
- a thật là.

- nói đi , hay e k yêu a.
- mệt với a quá. thì yêu.
- k đc. nói là e cũng yêu anh. nhanh nào.
- tên này thật là..... nói vậy ngại chết mất.
- kệ e. nói đi
- nó hít sâu rồi thở ra từng từ khó nhọc. e ... cũng .. yêu... anh ! (mà mặt nó đỏ như gấc. đây chỉ là nói qua đt thôi mà cong ngại đến như vậy , k biết trước mặt thì thế nào)
- đấy có phải ngoan k. (cười)
- a đáng ghét lắm đấy.
- hì. thôi ngủ đi e. a cũng ngủ đây nhá.
- ừm. rồi nó cúp máy.
- nó bật cười vì cái tính của hấn làm nó đang buồn khóc thành buồn cười đc ngay. nó thấy hp , may mắn cho nó 1 ng a, 1 ng bạn (tri kỉ sống chung suốt đời) như hấn. nó cười 1 nụ cười mạn nguyện hp và thật tươi rồi chìm vào giấc ngủ.
- hấn cũng vậy cười tươi như hoa , trong lòng sung sướng biết bao nhiêu. nhật nhìn hấn như thế cũng cười vui thay cho thằng bạn.

20. Chương 20

- * (sáng hôm sau)
- hấn phải dậy sớm hơn vì còn đến trường nhập học. hấn chẳng muốn nhưng cũng đâu có đc.
- nhanh nào bảo ơi, con lê mề quá đó. (mẹ hấn ngoài cửa gọi)
- đây rồi sắp xong rồi mẹ đợi tí đi. (nhưng thật ra hấn đã dậy đâu vẫn nằm ôm gối, trùm chăn ngủ)
- dậy đi thôi cậu còn định ôm gối đến bao giờ. (nhật cũng dậy để đi cùng hấn)
- nè bảo con dậy chưa thế hả ?
- trời ơi , thật bực mình mà. (hấn ngồi dậy vò đầu càu nhau)
- dậy chưa hả ?
- dậy rồi. xong rồi , mẹ đợi tí xem nào.
- nhanh mẹ cho con 15p chuẩn bị nữa thôi đó.
- biết rồi, mẹ xuống nhà trước đi.
- nhất thay quần áo vừacười nói. cậu chuẩn bị sẵn sàng tâm lí là vừa rồi đấy.
- hất hất hàm (ý là cậu muốn nói gì)
- từ ngày mai, à mà k bắt đầu từ hôm nay cậu sẽ phải dậy sớm mà đi học. (cười)
- ôi má ơi !!!!!!!!! (hấn đặt đầu mình xuống giường).
- ha ha. thôi dậy nhanh đi k mẹ cậu sẽ lên túm cổ cậu dậy bây giờ .
- hấn nết cái thân ra khỏi giường mặt mũi khó chịu + thêm cơn buồn ngủ nữa.
- sau 15p chuẩn bị hấn và nhật xuống lầu mẹ hấn đang ngồi đợi 2 thằng.
- mặt của con sao thế kia ?

- mẹ hỏi đều à .
- bà cười. thôi ăn sáng mau đi rồi cùng mẹ đi tới trường nào.
- (nhà nó)
- tiếng chuông đồng hồ báo thức 6.30h kêu nó mắt mở mắt hé với tắt đồng hồ vươn vai dậy . lắc lắc cái đầu cho tỉnh ngủ mở cửa ra nó k nhìn thấy chiếc xe đâu, đoán chắc 2 nó đã đi làm . 2 có để mảnh giấy nhỏ trên bàn ăn cho nó và đồ ăn sáng 2 đã làm.
- nhóc nhớ ăn sáng đó nha. 2 đi làm đây. chúc nhóc 1 buổi sáng vui vẻ.
- nó cười tươi và thơm cái tờ giấy như thơm a 2 vậy. rồi đi làm vsen.
-
- * (nhà hấn)
- trên đường đi đến trường.
- hấn mắt mày ủ rũ, chỉ có nhật và mẹ hấn nc thôi.
- *(tại trường đại học y,x.z)
- đỗ xe vào nơi để xe oto của trường.
- 3 người bước xuống. trời ơi con mắt của các em nữ sinh chết ngây ngất vì hấn và chàng nhật.
- òa đẹp trai vậy ta. (1 nữ sinh đứng gần đó)
- trùi ui trông như 2 chàng hoàng tử vậy đẹp quá đi mất (1 nữ sinh khác)
- tha hồ khen tha hồ bán tán hấn có nghe thấy nhưng cũng chẳng thém bận tâm. còn nhật thì chỉ cười.
- hấn cùng mẹ đi đến phòng hội đồng của trường tìm phòng thầy hiệu trưởng.
- cóc cóc (phòng hiệu trưởng)
- mời vào (thầy hiệu trưởng)
- chào thầy (mẹ hấn)
- chào thầy (nhật)
- còn hấn thì cứ chơ mặt ra k thém chào.
- vâng chào chị chào em.
- mời m.n ngồi

21. Chương 21

- vâng ! (mẹ hấn)
- thưa thầy hôm nay tôi dẫn cháu đến để nhập học.
- chị cho tôi giấy nhập học của cháu.
- dạ đây thưa thầy.
- ừm đc rồi. ngày mai cháu có thể đến nhận lớp và nhập học.
- vâng cảm ơn thầy ! (ba mẹ hấn cũng là ng có tiếng tăm trong xã hội nên vấn đề này quá bình thường chỉ cần bỏ ra chút tiền thì sẽ đc, hấn k cần thi cử gì cũng đc vào học đh đoàn hoàng tại 1 trường đh lớn ở hn. nhà giàu lúc nào cũng sướng thế đấy)
- k có gì, chị k cần khách sáo. (cười)

- vậy bây giờ tôi xin phép về cho thầy làm việc ngày mai tôi sẽ đưa cháu đến .
- ừm , chào chị.
- chào thầy.
- chào thầy. (nhật)
- hấn thì vẫn luôn với cái bộ mặt khinh khi như thế.
- con tỏ vẻ bất kính vậy à, mau chào thầy đi. (mẹ hấn mắng)
- (cười) k sao. (thầy hiệu trưởng __)(tg : công nhận có tiền đc đối xử khác hấn)
- vậy thôi tôi xin phép. (3 ng đứng lên ra về)
- vừa ra ngoài cửa mẹ hấn đập vai hấn.
- con cư xử kiểu gì đó. (mặt giận)
- k thích thì cười hơn hử đc chắc. (hấn)
- còn cái, k thích thì ít nhất con cũng phải có cái lịch sự tối thiểu chứ. cho con ăn học thật là uống.
- thế thì mẹ đừng bắt con đi học nữa.
- con..... (bà cau)
- cậu thật là, , cô nói đúng đó, dù sao thì mình cũng nên lịch sự chút chứ . (nhật)
- đúng cái gì. mình k thích thì đúng hay sai cũng mặc.
- trời ơi ! con với cái. tức chết mất.
- thôi cô kệ cậu ấy. (cười)
- bực mình với con quá đi mất. (bà giận bỏ đi trước)
- 3 ng ra khỏi trường, trên đường đi hấn và mẹ k nói gì hết chỉ có nhật nc với hấn.
- (cửa hàng)
- các con vào hay về nhà. ? (bà bước xuống xe.)
- con về nhà cô ạ. cậu ấy thì chắc phải vào đó ùi. (cười)
- ừm . vậy chào con.
- vâng chào cô.
- cậu có xuống xe k hay là về nhà với mình ? (nhật nói với hấn vì hấn vẫn ngồi đực trên xe)
- hấn k nói gì rồi bước xuống xe.
- nhật cười và lái xe đi về.
-
- mẹ hấn giận k nói câu nào, bà đi trước luôn.
- hấn nhìn mẹ cau mày rồi vào theo sau.
- nó đang bán hàng hăng say. quay ra nhìn , hấn đã đứng gần mình từ bao giờ k biết. làm nó giật mình.
- a cứ như mà vậy ? (nó nói)
- hấn k nói mặt ủ ngồi xuống chiếc ghế ở đó.
- sao vậy? (nó hỏi khi thấy cái vẻ mặt đó của hấn)
- hấn k nói gì.

- này sao thế ? (nó hỏi lại)
- sáng nay a đi nhập học . (hần trả lời)
- thế hả . nhưng sao đi nhập học về mặt lại vậy. ?
- thì bị mắng.
- bị mắng ? (nó)
- ừn
- sao bị mắng ?
- thì..... mà thôi k nói nữa. nhắc đến càng bực mình. chán quá . (thở dài)
- a hay nhỉ, đi học là điều sung sướng nhất mà cứ kêu chán với bực.
- e k biết là a ghét nhất học à.
- nó lắc đầu nói. e chịu a rồii, k nói đc gì.
- khỉ này ?
- sao ?
- hay hôm nay đi chơi đi ?
- lại đi đâu ?
- đi hẹn hò.
- hẹn hò.
- ừh.
- e vừa mới quay về làm việc đc 2 ngày thôi đó .
- thì sao ?
- kòn hỏi, nghỉ suốt như thế lương đâu ra. mà a có biết m.n trong cửa hàng đang bàn tán về e k.
- họ bàn tán cái gì ?
- họ nói nhieu cái.
- nói gì ? a sẽ cho họ biết tay .
- thôi e xin a. a đừng có làm những điều khiến e bị nói nữa là đc.
- a làm cái gì ?
- a tự nghĩ đi.
- e nói cho a biết xem nào ?
- nói chung là a nên bít nghĩ hơn chút là đc. thế ngày mai đi học hả ?
- ờh. ngày mai đi học. hôm nay muốn đc đi chơi với e. mà e lại.....
- đc rồi a đừng không nhẽo như trẻ con nữa hôm nào có thời gian mình sẽ đi. (cười)
- đợi đến bao giờ !!! (thở dài)
- mình có nhieu thời gian mà.
- nhieu thời gian nhưng e có dành cho a đâu.
- hì. ngồi đây e bán hàng đã nha.
- đấy cái thời gian của e đấy, nhiều quá cơ..

- nó lờm yêu hấn rồi đứng lên bán hàng.

-.....

(quán bab)

- tiếng nhạc âm âm .

- chào quản lí . (1 nhân viên chào a 2 nó , a 2 nó đang ở trong quán đang tiếp xúc và nc với nhân viên của mình để hiểu thêm về họ và cho họ hiểu về mình)

- chào cậu.

- nói chuyện xã giao vài ba câu, với từng ng.

- títt títt ... (đt a kêu)

- ông chủ gọi ... alo tôi nghe ạ.

-.....

- vâng tôi đến ngay.

- thôi các cậu làm việc đi nhé tôi đi gặp ông chủ chút. (a nói với mấy nhân viên)

- vâng thưa a.

-

(nhà ông chủ a 2 nó làm).

- dừng xe trước sân nhà a đi vào trong.

- chào cậu ! (bác quản gia ở đây)

- chào bác, ông chủ đang ở đâu ạ ?

- ông chủ đang trong phòng.

- vâng. rồi a đi .

-(1 sự tình cờ đã diễn ra, và đây cũng chính là sự tình cờ mang đến cho a những buồn vui sau này, và 1 tình yêu đẹp sau này) .

- a đang đi đến phòng của ông chủ. nhà này vừa to vừa rộng đi mỗi chân. lại còn quanh co đi đến 1 chỗ rẽ thì . k để ý a và 1 ng khác đi ngược nhau 1 ng đi ra 1 ng đi vào đụng phải nhau. ng ấy là 1 cô gái.

- á.... (cô gái đó ngã)

- a cũng liêu xiêu tí nhưng k ngã.

- a giữ thăng bằng lại ng rồi nhìn ng vừa đâm phải mình. 2 ng nhìn nhau 4 mắt như có chút tia điện giật 1s thôi rồi a ra đỡ cô gái ấy lên.

- cô k sao chứ ?

- cô ấy vẫn đang mãi ngất a.

- k thấy cô trả lời a hỏi lại sau khi đã đỡ cô đứng dậy.

- cô k đó chứ ?

- hử, à , tôi k sao. (cười ngượng)

- a gạt đầu rồi a đi luôn.

- a đi cô vẫn còn đứng đó quay đầu ngược lại nhìn theo bóng dáng a và tự nhiên nở 1 nụ cười xinh trên môi, (tg : đây ng ta gọi là tiếng sét ái tình). khi a đi khuất dãy hành lang đó thì cô mới thôi nhìn và bước đi trong lòng có chút lạ.

- cốc cốc. (a gõ cửa phòng ông)

- vào đi.

- chào ông chủ. !!!

- ừm ngồi đi. !

- vâng. a ngồi xuống ghế. (cái phòng này phải to bằng cái nhà của ng khác, mọi thứ bên trong đầy đủ k thiếu gì hết.)

- công việc tốt chứ ? (ông hỏi)

- dạ tốt thưa ông.

- ừm (cười). uống nước đi. ông giót cho a 1 tách trà.

- cảm ơn ông chủ. a cầm lên uống một ngụm nhỏ.

- tôi gọi cậu đến có việc cần nhờ cậu giúp.

- xin ông chủ cứ sai bảo. (a bỏ li trà xuống bàn)

- ừm..... (ông ngập ngừng 1 lúc rồi nói tiếp)

- tôi muốn cậu làm vệ sĩ cho con gái tôi. (nhìn a)

- a nhìn ông có chút ngạc nhiên.

- làm vệ sĩ cho cô chủ? (a hỏi lại)

- sao cậu k muốn ? (mặt hơi to vẻ)

- k phải thế thưa ông. tôi cứ nghĩ ông có cậu chứ k phải cô !! (a nói có chút đùa.) . (a k biết ông chủ có con gái vì từ khi a vào đây làm a chưa bao giờ gặp con gái ông và cũng chưa bao giờ nghe nói ông có con gái, a cứ nghĩ ông có con trai.)

- ha ha, cậu biết đùa đó.

- (a cười).

- cậu có muốn làm k ? (ông hỏi tiếp)

- việc ông chủ giao tôi sao dám từ chối.

- tốt, vậy cậu hay làm vệ sĩ cho con gái tôi. (trong thế giới đen việc các ông trùm chém giết lẫn nhau là bình thường, dù có hợp tác làm ăn nhưng họ có thể cắn nhau bất cứ lúc nào cần , việc an toàn tính mạng cho ng nhà họ cũng rất là quan trọng, bình thường thì có thể k cần vệ sĩ riêng , nhưng bây giờ ông đang có xích mích với 1 băng đảng có thế lực ngang hàng với ông ông lo họ sẽ làm hại con gái ông nên ông muốn a làm vệ sĩ bảo vệ để đề phòng trước. có khá nhiều ng có thể làm vệ sĩ cho con gái ông nhưng ông muốn cho a làm vs riêng bởi ông tin tưởng a hơn bọn họ)

- vâng thưa ông chủ. ! (a trả lời)

-(ông cười. nói) : đây cầm lấy tấm ảnh và địa chỉ nhà con gái tôi. cả tờ giấy này nữa, đến đó đưa tờ giấy đó cho nó , nó sẽ biết cậu là ng do tôi cử đến. (con gái ông nhưng k ở với ông mà cô có nhà riêng của mình).

- a cầm 3 thứ đó trên tay, a nhìn vào tấm ảnh a hơi ngạc nhiên vì cái ng trong ảnh chính là ng a vừa va phải lúc này. a nhìn đăm đăm bức ảnh .

- con gái tôi xinh khiến cậu mất hồn à ? (ông chêu a, vì thấy a cứ nhìn mãi)

- a ngượng ngại cười và nói. dạ vâng cô chủ rất xinh!!!!!! (a cũng đùa lại cho đỡ quê)

- ha ha. ông cười to, a cũng cười lại. (a chỉ mới ra nhập vào làm ng của ông k lâu nhưng ngày từ lần đầu tiên tiếp xúc ông đã có ấn tượng tốt với a nên thời gian a làm cho ông ông đã dần quý và thích a hơn.)

= giới thiệu 1 chút nhé !!. ông chủ a tên : GIANG (biệt danh giang sẹo) (cái này do t.g tự chế biến)

- con gái của ông. cô NGUYỄN BÍCH MAI, 23 tuổi (là ng a đừng phải) . đang là giáo viên dạy cấp 1. (cô rất thích, quý trẻ con nên cô đi học và làm giáo viên cấp 1. chứ k phải do cô học dốt đâu) .
- cô là con của 1 tay xã hội thâm (đen) nhưng cô có tính cách k xã hội chút nào. cô thùy mị , nết na, k điệu đà. ngoan ngoãn , hiền lành, k kênh kiệu hay là ra oai gì với bất kỳ ai. cô hòa đồng với tất cả m.n. cô có rất nhiều bạn bè. và có 1 cô bạn thân. về tình yêu thì cô rất rất nhiều ng thích yêu cô, con của các đại gia hà thành hay con của các trùm xh như cha cô nhưng cô k thích ai cô từ chối thẳng thừng khi đã k thích. cô hiền lành thùy mị nhưng k hề yếu ớt cô khá mạnh bạo và thẳng tính (chỉ những lúc cần) . cuộc đời của cô chưa bao giờ biết đến chữ yêu. đôi lúc nghĩ cũng muốn yêu xem sao nhưng lại chẳng có ai thích hợp. k phải do cô kén chọn mà do những ng yêu cô k vì cô xinh thì vì muốn kết giao để làm ăn hoặc lấy danh tiếng từ cha cô, nên cô k chọn đc ai hết. đến giờ vẫn độc thân. nhưng sau khi cô gặp a thì mọi thứ sẽ thay đổi và dần dần thay thế 2 chữ cô đơn thành ngọt ngào. cái đó vẫn là chuyện của sau này còn giờ thì chưa phải.
- đc rồi công việc ở quán bab cậu hãy cứ giao cho thẳng vỹ nó quản , có việc quan trọng hằng ra mặt giải quyết. (Vỹ là tay chân trung thành của a. (ae sương máu.) cậu ta là ng đc a cứu sống do 1 lần đi đòi nợ qua 1 nơi a vô tình thấy có ng đang nằm ở đường máu mê be bét tưởng chừng sẽ chết nhờ a đưa đi cấp cứu kịp nên sau 1 thời gian bình phục vỹ đã xin đc làm tay chân cho a, a đã nhận cậu ta là e, và đưa về nói với ông chủ xin ông cho cậu ta vào cùng a. ông chủ đã chấp nhận sau này khi đi đâu làm việc gì có mặt a là có mặt cậu ta.ngoài ông chủ và a thì vỹ k hề biết sợ ai . kể cả ng trong băng hội vỹ chỉ tôn trọng chứ k sợ)
- vâng tôi biết rồi thưa ông. !! (a trả lời)
- (ông cười nói)cậu đi đến đó đi.
- a cúi đầu chào ông rồi ra về để đi đến nơi mình cần đến bây giờ.
- cậu về đó hả ? (bác quản gia nhà này hỏi khi thấy a ra)
- vâng tôi về đây. chào bác. (cười)
- (cười.) ừm chào cậu !! (ông quản gia nhà này cũng khá quý a bởi a tốt tính lại thật thà , rất hòa đồng với m.n)
- sau 30p đi thì a cũng đến nơi. trước mặt a là căn nhà đẹp tuyệt vời xây theo phong cách châu âu. nhà chỉ 1 tầng mà cao bằng nhà ta 2 tầng, k quá rộng nhưng cũng đi mỗi chân. đây là chỉ nhìn bên ngoài thôi còn bên trong thì chắc còn tuyệt gấp đôi. a dựng xe rồi bấm chuông.
- bấm phải đến 3 lần mới có ng ra. 1 ng phụ nữ trung tuổi. đi ra nhìn a hỏi .(chưa mở cổng)
- cậu hỏi gì ? (ng phụ nữ nhìn a xăm soi)
- chào bác tôi muốn gặp cô chủ nhà mình ! (a lễ phép nói)
- ng phụ nữ cau mày nói. : cậu muốn gặp cô chủ nhà tôi làm gì ?
- tôi là ng ông chủ giao đến đây để làm vệ sĩ cho cô chủ. rồi a rút tờ giấy lúc ông dặn đến đó thì đưa cho con gái ông a đưa cho ng phụ nữ ấy rồi nói tiếp : phiền bác hãy giao lại cho cô chủ tờ giấy này giùm tôi. a đưa qua ô cửa cho ng phụ nữ.
- đc vậy cậu đứng ở đây đợi tôi vào báo.
- vâng. !
- bà ta đi vào nhà.a đứng ngoài chờ. a đứng mỗi chân cái nắng nóng khiến a toát mồ hôi đầm đìa mà mãi chưa thấy ng phụ nữ ấy ra.
- trờng gần 1 tiếng sau ng phụ nữ mới xuất hiện.
- đã bắt cậu đợi lâu, mời cậu vào !!(vừa mở cửa vừa nói)
- vâng.!(cười và dắt xe vào.)
- đóng cổng lại nói : mời cậu theo tôi.

- a đi theo ng phụ nữ ấy vào trong nhà. từ cổng đi vào đến cửa nhà cũng mất đến 2, 3 phút. vì nó khá dài. vào trong nhà a cũng choáng điện luôn căn nhà trang trí kiểu tây âu đẹp vô cùng rất phong cách lại sang trọng. a đi theo ng phụ nữ ấy đến 1 phòng. (cái nhà này cũng ngoằn ngoèo nghèo nghèo kinh khủng.)
- cậu đợi bên ngoài tôi vào nói với cô. (ng phụ nữ nói khi đứng trước cửa cái phòng đó)
- vâng.
- ng phụ nữ mở cửa đi vào. 1 chút rồi đi ra nói với a.
- vào đi.
- vâng.
- rồi ng phụ nữ ấy đi, a mở cửa bước vào. a hoa mắt luôn bởi đây cứ như à mù đúng luôn chẳng phải như nữa. 1 thư viện toàn sách, không ,phải nói là 1 thế giới sách mới đúng. hàng chục cái giá sách to nhỏ a nhìn xung quanh mãi mới thấy 1 ng con gái tóc dài đen đang ngồi cầm 1 cuốn sách ngồi bên chiếc bàn cạnh cửa sổ. a tiến lại gần đó vì tóc cô che hết nửa mặt bên này nên a k nhìn rõ .
- chào cô chủ ! (a chào , đứng cách khoảng 1met cúi đầu)
- cô từ từ bỏ cuốn sách xuống vén tóc lên tai nhìn ng vừa chào mình. cô cất tiếng. (a cúi đầu nên cô cũng k nhận ra a)
- chào a. mời a lại đây ngồi .
- tôi đứng đây cũng đc thưa cô. (a vẫn cúi đầu)
- a k cần khách sáo vậy đâu. tại sao a cứ cúi đầu mãi thế, a ngẩng mặt lên đi tôi k bắt a cúi mà.
- vâng. a ngẩng mặt lên. và 4 mắt nhìn nhau ngạc nhiên , bởi họ mới đụng nhau cân này
- là, là a !!! (cô có chút gì đó vui trong lòng)
- vâng. (cười nhẹ)
- a ngồi đi đừng đó mỗi chân lấm lấm .(cười)
- cảm ơn cô tôi đứng cũng đc rồi.
- lại đây ngồi đi. (chỉ tay mình vào chiếc ghế đối diện với cô đang ngồi)
- a đành lại đó ngồi. mà rất là ngại.
- a tên gì nhĩ ? (cười). (cha cô chỉ cho cô biết có ng sẽ làm vệ sĩ cho cô chứ k nói tên)
- thưa cô tôi tên MINH. TRỊNH THIÊN MINH. !!
- CHÀ ! TÊN ĐẸP ĐÓ.
- cảm ơn cô quá khen .(a nói chuyện nhưng cúi mặt).
- tôi tên BÍCH MAI.
- vâng. !
- (cô cười). a bao nhiêu tuổi ? (cô hỏi)
- tôi 26.
- vậy hơn tôi 3 tuổi. (cười)
- vâng !!
- a có thích đọc sách k ? (chẳng hiểu sao cô hỏi vậy cô chỉ biết cô muốn nói chuyện và biết về a)
- tôi có thưa cô.
- cô cười. vậy a thích đọc sách gì ?

- tất cả những loại sách có thể đọc .
- a vui tính quá. (cười).
- a cũng tủm cười a cũng k hiểu sao nói chuyện mới cô chỉ chút thôi nhưng cuốn hút trong a thứ gì đó.
- a là vệ sĩ riêng của tôi nên từ giờ a sẽ ở lại đây. (cô nói)
- a có chút suy nghĩ a nghĩ về nó. a đã k có nhiều thời gian cho nó , tưởng sau khi làm quản lí quán bab thời gian a sẽ nhiều hơn để chăm sóc nó vậy mà giờ có vẻ k thể.
- sao? a k muốn à ? (cô hỏi khi thấy a dăm chiêu sững nghĩ)
- thưa cô ?
- a nói đi !
- thật ra thì tôi (a định nói gì đó nhưng rồi thôi)
- sao vậy ?
- à k sao. tôi sẽ ở đây, nhưng khi nào thưa cô.
- cô có chút k vui khi thấy a ngập ngừng như vậy.
- ngày mai a có thể chuyển đến.
- vâng thưa cô, vậy giờ tôi xin phép về đc chứ.
- cô gật đầu, cười.
- a đứng dậy cúi chào và ra về.
- khoan đã ! (cô gọi a khi a đi đc vài bước)
- thưa cô ?
- để tôi đưa a ra a sẽ bị lạc đấy.
- vâng. cảm phiền cô.
- cô cười, đứng dậy và cùng a đi ra.
- a và cô đi nhưng k ai nói gì cả.
- ra tới cửa cô nói.
- a về cẩn thận.
- vâng thưa cô tôi xin phép. !

22. Chương 22

Thế là ngày hôm đó cũng trôi qua. Với hần thì chán nản buồn phiền vì ngày mai hần sẽ phải đi học 1 điều mà hần ghét nhất, hần ước gì ngày mai không có nhưng ước mơ chỉ là ước mơ thôi.

* buổi tối__ nhà nó.

- 2 ae nó đang ngồi ngoài phòng khách xem vô tuyến và nói chuyện.
- nhóc, 2 bảo nè !
- vâng ! (nó đang ăn hoa quả)
- ừm. 2 (a hơi ngập ngừng vì hơi khó nói)
- sao vậy 2 ?
- 2 nhìn nó rồi nói tiếp :

2 sẽ phải đi làm xa 1 thời gian sẽ không ở nhà cùng nhóc được, nên 2

- 2 lại đi xa ? Đi đâu vậy ạ, cho e biết được không? (nó chăm chú nhìn 2 nói) - công việc thôi nhóc. (a cười)

- e biết là công việc nhưng nó là công việc gì?

- a nhìn nó a không biết sẽ nói thế nào cả . Nếu nói là đi làm vệ sĩ thì a nghĩ nó sẽ lo cho a. Và sẽ nghĩ nhiều điều linh tinh. Rồi a quyết định không nói a cười trả lời nó:

- không gì đâu nhóc , nhóc đừng lo .(cười)

- 2 càng như thế e mới càng lo nhiều hơn. Việc gì mà k nói cho e biết được. (mặt giận)

- nhóc thật là, thôi để lúc nào đó 2 sẽ nói cho nhóc biết bây giờ 2 vào phòng chuẩn bị chút đồ đã. (a đứng dậy xoa đầu nó rồi về phòng mình).

- nó không hỏi nữa chỉ nhìn 2 lo lắng suy nghĩ k biết 2 nó làm cái nghề gì mà phải dẫu nó như thế .

- nó cứ ngồi đó thần thờ suy nghĩ về điều đấy.

Đang miên man dòng suy nghĩ của mình , thì nó có điện thoại . Hắn gọi . Nó ấn nghe :

- a lô ! (giọng buồn)

-tình yêu của a đang làm gì đấy ?(cười)

- đang ngồi ! (nó đang buồn nên trả lời cũng k cảm xúc)

- e trả lời kiểu gì đấy hả ?

- thì trả lời kiểu thế .

- giỏi nhĩ ! Đã sai mà còn cãi à ?

- e sai gì ?

- ăn nói cọc lốc với ng yêu mình thế mà còn k sai.

- e thích (nó chọc hấn)

- này e muốn ăn đòn hả không ? (hấn đùa)

- ừm muốn đó a đánh đi xem nào ? (nó đùa lại)

- to gan dám đó a nữa cơ đấy, được 5 phút sau a sẽ có mặt tại nhà e. (hấn đi thật đó)

- ấy ấy a tính đến đánh e thật hả ? (cười).

- ờh chứ đùa chắc.

- nó bĩ môi nói: con zai gì mà nhỏ nhen kinh.

- a thích (cười). E chuẩn bị mà lãnh đòn.

- này !

- gì ?

- e đùa thôi mà. Hi

- hi cái gì . E đùa nhưng a k đùa . Giờ a đi đến nhà e.

- thôi thôi ! A đúng là ...Đáng ghét.

- e đó a cơ mà.(cười)

Mình đi vài hôm về kái máy tính dây mạng bị hỏng. Phải vào viết bằng đt. Nên chữ nó pj nhtë. Viết nó kững k đk dài như trên máy tính m.n đọc tạm. Mai sửa đk vì tính mih sẽ viết trên đó . Cảm un ạ.

- e nói là đùa mà.
- mà lạ nha, e bây giờ cũng biết sợ a rồi à (hắc chọc nó)
- cái gì e mà sợ a hả ? Còn lâu nha.
- vậy sao sợ a đánh(cười)
- ai ai bảo sợ chẳng qua là Là ...
- là sao ? (cười)
- là ... (Nó không biết là vì sao). Nói chung là k phải e sợ a .(k biết nói gì nên trống chế bằng câu này)
- ha ha . Con khỉ ngốc nghếch. (hắc nghĩ gì đó và nói như thế)
- còn a là Đồ sao chổi xấu xa, đang ghét.
- hì ! Mà e lại có chuyện gì đúng không? (cái giọng nó nghe đt là hắc biết nó đang buồn gì đó rồi nhưng còn chọc nó này giờ chưa hồi)
- chuyện gì đâu.
- giấu a à.
- không !
- nói nhanh! Hay để a đến nhà e.
- a... Thì ... Chuyện lug tung thôi.
- lung tung cũng phải nói a biết. Đừng tưởng e sẽ giấu nổi a.
- trời ! Cứ như a là thầy đoán số k bằng (cười)
- a không phải là thầy đoán số !
- thế sao cái gì a cũng cho là mình đoán đúng.
- bởi vì ! A là ng yêu e ! (câu nói này hắc nói thật chậm và đầy ảm áp)
- nghe câu nói đó của hắc mà nó tự nhiên đỏ mặt vừa vui vừa hạnh phúc vì hắc. Nó mỉm cười không nói gì (nói chuyện qua đt nên chỉ có tg và ng đọc biết những hành động của nó thôi nha) hắc thấy nó im lặng thì nói tiếp:
- vì thế a có thể hiểu được e đang buồn hay đang vui dù k có ở bên e. A hiểu hết đó nên e k được nghĩ rằng mình sẽ giấu a hếu chưa?
- Từng từ từng câu hắc nói làm nó thật sự xúc động vì là lần đầu tiên yêu lần đầu tiên được nghe những lời nói ngọt ngào từ ng mình yêu nên nó dâng trào cảm xúc trong ng. Nó thấy vui khi hắc quan tâm nó đến vậy. Hắc hiểu nó đang nghĩ gì , đang buồn hay đang vui cho dù k bên cạnh nó , điều đó càng làm nó thấy yêu hắc hơn. Nó tủm tỉm cười cho điều đó. Hắc thấy nó k nói gì lại lên tiếng
- khỉ kia e có nghe a nói k đấy.
- nó vẫn im lặng.
- khỉ ! E đầu rồi. A lô . A lô. Khỉ ơi . Khỉ ơi - hắc làm nó phải phì cười. Nó vừa cười vừa nói .
- a đúng là đồ thấy cúng .
- cái gì ? Sao bảo a thế?
- a nói nhiều quá chứ sao.
- nói nhiều liên quan gì đến thấy cúng chứ.
- a thật ngốc ! Chỉ có thầy cúng mới nói nhiều vậy thôi.

- gì ! Đúng là chỉ có mình e nói vậy.
- hì ! đồ thầy cúng. Haha .
- này ! K được gọi a như thế.
- cứ gọi ... (cười)
- e! Thật đáng ghét.
- ghét sao còn yêu.
- ờm thì ! Yêu nên mới ghét . Hì .
- chứ k phải ghét rồi mới yêu à !(nó đùa)
- thì cả hai ! (hấn cười vui vẻ)
- cả 2 đứa cùng cười thật sảng khoái và dường như xua tan hết đi nỗi buồn trong nó.
- nó ngừng cười hỏi hấn : ngày mai a đi học rồi nhỉ ?
- nhắc tới việc này làm hấn đang cười tươi thì ừ xiu luôn thở dài đáp lời nó.
- ừ , và từ ngày mai sẽ là bắt đầu chuỗi ngày khổ sai của a.

23. Chương 23

- A bệnh thật rồi. Đi học mà cứ than khổ.
- a ghét đi học.
- trời ơi. Tên này điên mà.
- cái gì e dám gọi a là tên này hả ?
- sao không dám.
- được lắm e sẽ được dậy dỗ đó. Đợi đi.
- haha ai bảo a cứ điên điên.
- k biết e có đúng là ng yêu của a k nữa. Nói chuyện với ný mà hỗn láo.
- hễ tại tính e nó vậy chứ bộ.
- còn đôi tại tính nữa à. Tính xấu thì phải sửa đi chứ. Lại còn thích vận dụng mãi à.
- hì thôi nha k thèm nói chuyện với a nữa e đi ngủ đây. A kũng ngủ đi mai mà đến trường.
- ừm. Chúc tình yêu của a ngủ ngon. Nhớ là k được mơ về a đâu mà phải mơ về 2 đứa mình đây. Hì.
- lắm chuyện (cười)
- nhớ chưa ? E mà k mơ về 2 ta là k xong với a.
- biết rồi thưa ngài.
- hì, chúc a ngủ ngon đi !
- chúc a ngủ ngon !
- gì mà khô khan k có chút lãng mạn. Chúc lại đi.
- a thật là phiền. Chúc a ngủ thật ngon !

- này khỉ, e k biết chúc thế nào cho ng nge bù tai hơn sao. K được chúc lại lần nữa.
- a (nó cẩu) e chỉ biết chúc thế thôi. Kệ a. Nge thì nge k thì thôi. Bực mình!
- lại còn bực mình với a cơ đó. Thôi hôm nay tạm tha cho e. Chút thơm ty của a. Hì
- (cười) của nợ .
- của nợ mà bao nhiêu muốn có k được đâu đó. E là ng may mắn mới được đấy nhá.
- chẳng thêm.
- hì . Thôi đi ngủ nhé ty.
- ừm (cười).
- a cúp máy nha.
- ừm.
- mà thôi e cúp trước đi. Hì .
- nó cười rồi cúp máy.
- nó vẫn cười và thấy thật ảm áp, cứ những lúc nó buồn nó suy nghĩ k đâu thì hán lại suất hiện khiến nó vui quên hết những cái đó. Hán đúng là ngôi sao chổi may mắn của đời nó..! Tình yêu của nó và hán chưa lâu chưa sâu sắc nhưng cũng đủ khiến nó thấy hạnh phúc lắm.

24. Chương 24 - End

- thời gian cứ thế trôi , thấm thoát đã 4 năm. tưởng chừng là lâu vậy mà khi qua đi rồi thì cảm giác thấy sao mà nó lại nhanh như vậy. 4 năm k phải là quá nhiều nhưng cũng k phải là thời gian ngắn nhưng cũng đủ để chứa đựng đầy những vui buồn của 1 tình yêu. nó năm nay đã 23 tuổi còn hán đã 26 tuổi hán hiện giờ đang làm trong công ty ba hán chức vụ cũng khá cao (con giám đốc mà lại) . còn nó giờ được làm quản lí cửa hàng mẹ hán .ba hán giờ quý nó lắm bởi nó là ng đã khiến con trai ông thay đổi đến k thể tin. công việc của 2 đứa đều ổn định . và cũng đã đủ lớn đủ trưởng thành đủ suy nghĩ để có thể lập gia đình và chịu trách nhiệm cho cs , năm này đẹp tuổi với cả 2 đứa gia đình quyết định sẽ tổ chức đám cưới cho 2 đứa. thế là hạnh phúc đã thật sự sắp đến với nó và hán 1 hạnh phúc trọn vẹn. còn a 2 nó giờ giàu có lắm có biệt thự riêng có 1 cô vợ xinh đẹp giỏi giang và 1 thằng cu lém lỉnh đáng yêu vô cùng, người vợ của a nó là ai chắc mọi người cũng đoán đc . ở bên nhau bao nhiêu thời gian như thế làm sao mà k bén lửa hì. vậy là ông trời rất công bằng với ae nó, cho a có 1 gia đình hạnh phúc và cả nó nữa. còn nữa chứ còn mấy tên bạn của hán nữa tí thì quên mất. giờ này họ cũng đều có tổ ấm hết rồi , a chàng nhật và co gái tên thảo mới lấy nhau năm ngoái. nói chút về cô gái này nha : cô gái tên thảo là 1 ng bạn thân của 5 thằng học cùng lớp và k chỉ vậy còn là 1 ng đặc biệt đối với a chàng nhật đó. nhưng khi học xong phổ thông cô theo ba mẹ ra nước ngoài hứa rằng 1 ng nào đó sẽ trở về bên nhật và cuối cùng đầu năm ngoái cô đã về và họ cũng đã thành thân vào cuối năm. giờ chỉ còn có hán và nó là còn chưa thôi, nhưng cũng chẳng phải đợi lâu vì cũng sắp đến cái ngày đó rồi. ngày 8/8 kỉ niệm 4 năm yêu nhau của họ cũng là ngày nó và hán sẽ được bên nhau mãi mãi.
- hôm nay đám cưới được diễn ra tại nhà thờ lớn của hà nội. mọi người vui mừng chúc phúc cho họ ai cũng vui k ngoại trừ nó và hán. trong phòng trang điểm nó vừa mừng vừa vui vừa hồi hộp lo lắng , lo lắng vì từ giờ nó sẽ k phải là sống cho riêng nó nữa rồi mà sẽ phải học cách làm 1 ng vợ 1 người con dâu tốt nó sợ nó sẽ làm k tốt, rồi nó nghĩ thật nhiều thật nhiều điều về cs vợ chồng của nó nó sẽ trở thành ng phụ nữ thực thụ chứ k còn là cô gái nghịch ngợm ngày nào nữa. bao nhiêu là suy nghĩ khiến nó vui cũng những sự lo lắng kèm theo. 30p trang điểm cũng xong nó mở mắt ra nhìn vào gương trời ơi phải nói là đẹp tuyệt vời. đúng là ng đẹp vì lụa mà. nó mặc chiếc váy cô dâu màu trắng hoa văn sang trọng , khuôn mặt được trang điểm cầu kỳ, trên đầu cũng được trang trí rất đẹp và cầu kỳ k kém. nó nhìn mình trong gương nó tự cười

nhỏ với bản thân mình rằng : nó đẹp lắm ấy chứ. còn hấn cũng được diện bộ trang phục chú rể rất đẹp bởi vì hấn đẹp nên chỉ cần qua qua 1 chút thôi là hấn có khi còn lố lỉnh hơn nó. hấn đứng trên thánh đường hồi hộp đợi ng con gái của hấn từ sau cánh cửa bước vào. mọi ng cũng k kém hồi hộp để được chiêm ngưỡng cô dâu , giờ lành đã điểm từ sau cánh cửa 1 nàng tiên (tg nói nhân hóa tí) bước vào từ từ , bên cạnh là a 2 nó bởi k còn cha nên ng sẽ dắt tay nó đến bên bờ hạnh phúc là a 2. khi nó bước vào mọi võ tay rộn ràng ai cũng khen lúc lữ vì nó đẹp trông như 1 cô công chúa vậy còn hấn từ lúc nó bước vào hấn nhìn nó k chớp mắt trong lòng càng cảm thấy hồi hộp hơn mà k biết vì sao hấn lại còn cảm thấy mình có chút hơi run, phải chăng hấn đang quá hạnh phúc vì cuối cùng hấn và nó được bên nhau trọn kiếp. khi đến chỗ hấn a hai chao tay nó vào tay hấn , hấn nắm lấy bàn tay nhỏ bé xinh xinh của nó mà hp muốn ngất. chẳng hiểu sao phút giây ấy nó lại ngượng ngùng như thế mắt đỏ hồng lên nhìn càng dễ thương hơn hấn nói nhỏ với nó :

- vợ à e đẹp à e đẹp lắm biết k ?

- đã ngượng chín mặt mà hấn còn chê nó như thế làm nó càng ngại hơn. mặt càng đỏ hơn chỉ dám cười tủm bó bó còn k dám nhìn vào mặt hấn nữa.

- cha sứ cười và lên tiếng : lễ thành hôn của 2 con ta xin được bắt đầu :

- hôn nhân là lời hứa quan trọng nhất của đời người, là đại diện cho tình cảm cao quý nhất và tình yêu. (cha sứ nói, với giọng trầm ấm).

- chúa trời sẽ mang lại cho các con những gì hạnh phúc nhất. hai con có đồng ý làm vợ chồng của nhau rồi cho có bất cứ chuyện gì xảy ra thì vẫn luôn ở bên nhau cùng nhau vượt qua và cùng xây dựng 1 tương lai hp.

- dạ con đồng ý (hấn)

- dạ.... con đồng ý (nó hồi hộp quá mà nói mãi mới xong 4 từ)

- cha sứ mỉm cười và nói tiếp. vậy ta chính thức tuyên bố từ giây phút này 2 con sẽ trở thành vc của nhau. ta xin chúc cho 2 con mãi mãi hp.

- sau lời nói ấy là tiếng vỗ tay rộn ràng của mọi người ai cũng cười thật tươi . nó và hấn cúi đầu thay lời cảm ơn cha sứ và trong lòng cũng k kém phần vui hạnh phúc.

- chiếc nhẫn minh chứng cho sự gắn kết của 2 ng lại với nhau đã đc đeo vào tay 2 đứa. và buổi hôn lễ kết thúc. trong tiếng cười hạnh phúc và tràn ngập vui vẻ.

- xe hoa đưa nó về nhà chồng nơi nó sẽ sống suốt đời cùng với chồng mà nó yêu thương.

- bước xuống xe đề vào nhà và lên phòng cưới của nó và hấn. mở cửa phòng nó mặt tròn to nhìn vì phòng cưới trang trí quá đẹp cùng với 1 bản nhạc tình yêu nhẹ nhàng do hấn đã chuẩn bị , nó hạnh phúc k cầm nổi giọt nước mắt , giọt nước mắt chứa đựng đầy những cảm xúc và hp trong đó

- hấn ôm lấy nó nói : a sẽ dành cho em những gì hạnh phúc nhất vợ à, rồi hấn bế phốc nó lên giường.

- bắt ngờ quá nó kêu . a a a bỏ e xuống.

- hấn cười rồi đặt nó xuống giường hấn ôm nó nói : từ giờ e đã là vợ a rồi a hp lắm và a sẽ..... hấn cười đều đều nhìn mặt gian gian.

- hả ?? làm gì làm gì, này a mà làm gì e là e k tha đâu. (nó tính rầy ra nhưng k đc.)

- vợ của a thì a muốn làm gì chẳng đc, lẽ nào a k đc làm điều đó. và hấn bắt đầu cái mà hấn làm.

- làm nó hãi vội giữ tay hấn lại nói : k e muốn làm gì thì cũng phải buổi tối (nói mà ngượng hết mặt) a k thấy giờ là ban ngày sao.

- a k quan tâm , a chỉ quan tâm vợ a thôi. và hấn tiếp tục công việc. nó giữ tay hấn lại nói tiếp:

- e bảo k đc mà.

- hấn k nghe thế là nó đành phải dùng hạ sách. lấy khủy tay thụi 1 cái vào bụng hấn 1 cái đau chết điếng rồi bật như tôm ra khỏi giường. đứng cười khoái chí.

- á hấn đau tay ôm bụng mặt nhăn nó nói:

- e

- ha ha ai bảo a k chịu nghe lời cảnh báo.(nó khoanh tay đứng cách giường nói cười)

- hấn gào to vì tức giận : E E ... E ĐÚNG LÀ ĐỒ DU CÔN !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

..... THE END.....

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/em-dung-la-do-du-con>